

International Symposium
on Academic Studies in
Health and Sport Sciences

Ankara Turkey
13-15 June 2019

Abstract Book

Editors

Prof. Dr. Robert C. Schnalder

Asst. Prof. Dr. Ayhan GÜler

www.ismsemp.com

6th International Symposium on Academic Studies in Health and Sport Sciences June
13-15, 2019, Ankara, Turkey

PRESENTATIONS ABSTRACT BOOK

VI. Uluslararası Sağlık ve Spor Bilimlerinde Akademik Çalışmalar Sempozyumu 13-15
Haziran, 2019, Ankara, Türkiye

SUMUMLAR ÖZET KİTABI

ISBN: 978-605-7602-62-6

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editor / Editör: Prof. Dr. Robert C. Schneider & Asst. Prof. Dr. Ayhan Güler

Cover Design / Kapak Tasarımı: İbrahim ÖZKAN

ASOS YAYINEVİ

1st Edition / 1.baskı: June 2019

Address / Adres: Çaydağır Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-
4/MERKEZ/ELAZIĞ

Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS

President of Organizing Committee

Prof. Dr. Robert C. SCHNEIDER, The College at Brockport, State University of New York, USA

Organizing Committee

Prof. Dr. Kadir PEPE, Burdur Mehmet Akif Ersoy University Turkey
Prof. Dr. Mehmet Rüştü KAHRAMAN, Ankara University Turkey
Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN, Akdeniz University Turkey
Asst. Prof. Dr. Ayhan GÜLER, Hakkari University Turkey

Science and Referee Boad

Prof. Dr. Atilla PULUR, Gazi University Turkey
Prof. Dr. Azmi YETİM, Gazi University Turkey
Prof. Dr. Bahtiyar ÖZÇALDIRAN, Ege University Turkey
Prof. Dr. Belgin SIRIKEN, Ondokuz Mayıs University Turkey
Prof. Dr. Dana BABAU - Medicine and Pharmacy of Targu Mures University, Romania
Prof. Dr. Erdal ZORBA, Gazi University Turkey
Prof. Dr. Farid LJUCA - Tuzla University, Bosnia and Herzegovina
Prof. Dr. Fatih ÇATIKKAŞ, Celal Bayar University Turkey
Prof. Dr. Gönül DÖNMEZ, Ankara University Turkey
Prof. Dr. Hakan Salim ÇAĞLAYAN, Selçuk University Turkey
Prof. Dr. Halit DEMİR, Van Yüzüncü Yıl University Turkey
Prof. Dr. Hamdi PEPE, Selçuk University Turkey
Prof. Dr. Hasan YELER, Sivas Cumhuriyet University Turkey
Prof. Dr. Hürmüz KOÇ, Çanakkale Onsekiz Mart University Turkey
Prof. Dr. Kadir PEPE, Burdur Mehmet Akif Ersoy University Turkey
Prof. Dr. Mehmet ACET, Dumlupınar, University Turkey
Prof. Dr. Mehmet GÜÇLÜ, Dokuz Eylül University Turkey
Prof. Dr. Mehmet Rüştü KAHRAMAN, Ankara University Turkey
Prof. Dr. Metin YAMAN, Gazi University Turkey
Prof. Dr. Murat TAŞ, Celal Bayar University Turkey
Prof. Dr. Mürsel BİÇER, Gazi Antep University Turkey
Prof. Dr. Ömer ŞENEL, Gazi University Turkey
Prof. Dr. Recep GÜRSOY, Muğla Sıtkı Koçman University, Turkey
Prof. Dr. Sema ALAY ÖZGÜL, Marmara University Turkey
Prof. Dr. Tanja SOLDATOVIĆ - Novi Pazar Devlet University, Serbia

Prof. Dr. Turgay BİÇER, Marmara University Turkey
Assoc. Prof. Dr. Asuman ŞAHAN, Akdeniz University Turkey
Assoc. Prof. Dr. Erkal ARSLANOĞLU, Sinop University Turkey
Assoc. Prof. Dr. Murat AKYÜZ – Manisa Celal Bayar University Turkey
Assoc. Prof. Dr. Rabia Bahar ÜSTE, Dokuz Eylül University Turkey
Assoc. Prof. Dr. Reşit MAHMUTOV – Azerbaijan Medicine University, Azerbaijan
Assoc. Prof. Dr. Selma CIVAR YAVUZ, Akdeniz University Turkey
Assoc. Prof. Dr. Şebnem ŞARVAN CENGİZ, Manisa Celal Bayar University Turkey
Asst. Prof. Dr. Berrak YİĞİT, Haliç University, Turkey
Asst. Prof. Dr. H. Tolga ESEN, Akdeniz University Turkey
Dr. Medine KARADAĞ ALPASLAN, Ondokuz Mayıs University Turkey
Dr. Öğr. Üyesi Reza BEHDARI, Islamic Azad University, Iran

Contents / İçindekiler

3D Yazıcı İle Üretilen Biyoseramik Doldurulmuş Kulak Kalıbının Hücre Kültürü Davranışlarının İncelenmesi	5
Alüminyum Adjuvanlar Otizm Spektrum Bozukluğu ile İlişkili midir?	7
Behavioral and Epigenetic Evaluation of the Stress Like Mood Disorders Observed in Nicotine Withdrawal in C57bl6 Mice	8
D Vitamini Eksikliğinin Depresyonla İlişkisi.....	10
Hepatosellüler Karsinom Tanısı Alan Bireylerin Serum Örneklerinde HBV ve HCV Sıklığının Değerlendirilmesi	12
Interpedicular Distance of Lumbar Vertebrae; a Radiologic Study On Ct	14
İskemi Modifiyealbuminin Diyabet Hastalığı İle İlişkisi	16
Kanserli Hastalarda Palyatif Bakım İlkeleri ve Demografik Yönleri	17
Kronik İnme Hastalarında Üst Ekstremité Fonksiyonları İle Dil ve Konuşma Fonksiyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	19
Müzikal Performans Düşünürken Beyindeki Aktivasyonların Fonksiyonel Manyetik Rezonans Görüntüleme ile İncelenmesi	20
Os Fabella; a Preliminary Radiologic Study on 300 Cases	21
Parasetamol Glioblastoma Hücre Hattında İnsülin Reseptör Substrat 1 Protein Aktivasyonunu İnhibe Etmektedir	23
Tam Dijital Hastanede Mali Kazanımlar	24
Yoğun Bakım Hastalarında Endotrakeal Aspirat Örneklerinden İzole Edilen Bakteriler ve Antibiyotik Duyarlılıkları.....	26
Zerdeçal (Curcuma Longa) ve Zencefil 'de (Zingiber Officinale) Katalaz Antioksidant Enzim Aktivitesinin Saptanması	27
Zerdeçal (Curcuma Longa) ve Zencefil 'de (Zingiber Officinale) Süperoksit Dismutaz Antioksidant Enzim Aktivitesinin Saptanması.....	28
Dinamik Meme Mrg'de Belirlenen Kitle İçi Vaskülaritenin Tümör Özellikleri ile İlişkisi.....	29
CAD/CAM ile Üretilen Sabit Restorasyonlarda Mekanik Komplikasyonlar: Sistemik Derleme.....	30
Protetik Diş Tedavisinde Sanal Artikülasyon Uygulamaları.....	32
Erik(Prunus Domestica),karadut(Morusnigra) ve Keçiboyunu (Ceratoniasiliqua L.), Meyvelerindenbazı Antioksidant Enzim Aktivitelerinin Belirlenmesi	33
Hipertansiyon Tedavisinde Sarımsak Takviyesinin Yeri.....	34
Papatya (Matricariachamomilla),biberye (Rosmarinusofficinalis) Veçivanperçemi (Achilleamillefolium) Bitkilerinden Bazı Antioksidant Enzim Aktivitelerinin Belirlenmesi	36
Propolis'in Antiquorumsensing Aktivitesi	37
Yatan Hastalarda Hizmet Kalitesi Beklenti ve Algı Düzeyinin Ölçülmesi: Kamu Hastanesi Örneği	38
Üç Ayrı Kanser Olgusunda Kalite Kontrol Ölçüm Analizlerinin Karşılaştırılması.....	39

Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Psikiyatri Polikliniğine 2018’de Başvuran Hastaların Sosyodemografik Özellikleri, Aldıkları Tanıların ve Başvuru Nedenlerinin Araştırılması	40
Akut İshal Tanısı İle Hastaneye Yatırılan Beş Yaşından Küçük Çocuklarda Rotavirus Seroprevalansı ve Klinik Özellikleri	41
Epilepsili Çocuk ve Adolesanlarda Tiroid Hormon Bozukluğu Sıklığı ve D Vitamini Düzeylerinin Değerlendirilmesi	43
Fizyolojik ve Psikolojik Sağaltımda Otokton Bir Yaklaşım: “Rumî Aşkın Terapî ”	45
Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Polikliniği’ne Başvuran Portal Ven Trombozu Tanılı Hastaların Tanı, Takip ve Tedavilerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi	47
Gastroözofageal Reflü Düşünülen Çocuklarda Özofagusun Endoskopik Bulguları ile Histopatolojik İnceleme Sonuçları Arasındaki Bağıntının Retrospektif Analizi	48
Hastaya Özgü Fonksiyonel Skala’nın Omuz Problemlerinde Kullanılan Anketlerle Karşılaştırılması: Pilot Çalışma	50
Kadmiyumun İzole Fare Özofagus Çizgili Kasında Kasılma Cevapları Üzerine Etkisinde Kolinerjik Sistemin Rolü	52
Kronik Böbrek Yetmezliğinde Fiziksel Aktivite Artışının Yansımaları: Randomize Bir Çalışma	53
Meis1 ve Kanser	55
Multipl Skleroz Hastalarında Ağrı, Uyku Kalitesi ve Duygu Durumun Hastalığın Klinik Özellikleri ile İlişkisi	56
Serebral Palsili Hastada Gelişen Non Travmatik Femur Başı Aseptik Nekrozu: Nadir Bir Olgu	58
Tekerlekli Sandalye Kullanan Hastalarda Demografik ve Sosyoekonomik Faktörlerin Sosyal Katılım ile İlişkisi	59
Tip 1 Diyabetes Mellituslu Çocuk ve Adolesanlarda Kalp Hızı Değişkenliği	61
Yenidoğan Yoğumbakım Ünitesinde Yatan Bebeklerde Burun Sürüntü Kültüründe Metisilin Rezistan Stafilokokkus Aureus Kolonizasyonu	62
Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocukların Ayak Biyomekaniği Açısından İncelenmesi .	64
Streptococcus Mutans’ın Sebep Olduğu Biyofilm Kaynaklı Diş Çürüğü	65
Lise Öğrencilerinde Algılanan Sosyal Destek Düzeyi İle Ebeveyn Ergen İlişkisi Niteliğinin Sigara Kullanımı Üzerine Etkisi	67
Obezite Cerrahisi Öncesi ve Sonrası Hastaların Yeme Tutumları, Beden İmajı ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	68
Hemodiyaliz Tedavisi Alan Hastaların Diyet ve Sıvı Kısıtlaması ile Semptomları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	69
Doğal Kaynaklı Ürünlerin ve Gıda Desteklerinin Sporcu Sağlığı Üzerine Etkileri	70
Yaşlı Bireylerin Egzersiz Programlarında “Isınma” Rutini	71
Adolesan Sporcularda Zihinsel Dayanıklılığın Belirlenmesinde Ailenin Spora Dahiliyeti ve Aile Mükemmeliyetçiliğinin Rolü	72
Adolesanlarda El Kavrama Kuvvet Duyusu Normatif Değerlerinin Saptanması İçin Ön Çalışma	74
Algılanan Önem Ölçeği Türkçe Uyarlaması: Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması	75

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Liderlik Özelliklerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi	76
Kronik Hipoksiye Maruz Bırakılan Ratlardaki Mide Ghrelin Miktarı Üzerine Klorokuin'in Etkisi.....	78
Mandibular Furkasyon Defektlerinin Tedavi Yöntemlerinin Karşılaştırılması	80
Mastitis Tedavisinde Geleneksel Yöntemler Yerine Alternatif Yaklaşımlar.....	81
Olimpik Stil Halter Sporcularının L3-L4 İntervertebral Disk Seviyesinde Multifidus Kas Kesit Yüzey Alanlarının Belirlenmesi.....	82
Primer Dismenoreesi Olan ve Olmayan Kadınlarda Statik ve Dinamik Dengenin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma	84
Seyircilerin Spor Alanlarındaki Saldırgan Davranışlarının Değerlendirilmesi	85
Sıçanlarda Akut ve Kronik Antrenmanın Total Demir Bağlama Kapasitesine Etkisi	87
Sıçanlarda Çekal Ligasyon ve Puncture ile Oluşturulan Sepsis, Beyin Dokusunda Amiloid Beta Protein Birikimi ve Tau Hiperfosforilasyonuna Neden Olur	89
Trabzon Yöresi Halk Oyunları Çalışmalarına Katılan Çocukların Sürat, Çeviklik ve Anaerobik Performanslarının Değerlendirilmesi	91
Tükenme Egzersizinin Sindirim Sistemindeki TNF-A ve IL-10 Düzeylerine Etkisinin Değerlendirilmesi. 93	
Zeka İle Görsel ve İşitsel Reaksiyon Zamanı İlişkisinin İncelenmesi	95
Latissimus Dorsi Kas Segmentleri İçin Optimal Normalizasyon Pozisyonunun Belirlenmesi: Bir Elektromyografi Çalışması	96
The Effectiveness of Aerobic Exercises in the Treatment of Geriatric Depression in Kenya	98
Aynı Dizde Çift Patella Görüntüsü	99
Bir Üçüncü Basamak Devlet Hastanesi Acil Servisine Başvuran Acil Göz Olgularının Analizi	101
Current Trends in the Treatment Modalities of Open Angle Glaucoma	103
Dominant ve Soliter Tiroid Nodüllerinin Tanısında İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi	104
El Tümörlerinde MRG ile Patolojik Tanılar Arasındaki Korelasyon.....	105
Elit Futbolcularda Diz Eklemi Kas Dengesizlikleri: Sezon Öncesi İzokinetik Test Sonuçları	106
Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Kliniği ve Polikliniğimizde Takip Edilen Diyabetik Hastaların Özellikleri	107
Farklı Yüzey Özelliklerine Sahip İmplant Kullanılan Evissere Gözlerde İmplant Açılma Oranları	108
Flail Chest Olgularında Cerrahi Düzeltme mi Yoksa Konservatif Tedavi mi'	110
Güneydoğu Anadolu Bölgesinde Üçüncü Basamak Bir Devlet Hastanesi Göz Kliniğine Başvuran Suriyeli Hastaların Epidemiyolojik ve Demografik Özellikleri.....	112
Kadın – Spor ve Toplumsal Cinsiyet.....	114
Kemiğin Eklem İçi Agresif Dev Hücreli Tümörü: Eklem Feda Edilmeli mi'	116
Koroner Bypass Cerrahisi Sonrası Vücut Kitle İndeksinin Kan Kaybı ve Transfüzyon Düzeyleri Üzerine Etkisi	117
Mammografi Görüntüleme Yönteminde Bıradı 0 (Breast Imaging Reporting and Data System) Lezyonların Malignite Açısından Önemi	118

Olgu Sunumu: Retroperitoneal Lipom.....	120
Optik Disk Ödeminde Optik Koherens Tomografi	121
Orta Falanksın Proksimal İntraartiküler Parçalı Kırıkları Tedavisinde Pinler ve Lastikler Traksiyon Yöntemi	123
Parsiyel Pulmoner Venöz Dönüş Anomalisi Olan Sinüs Venosus Tipi Atriyal Septal Defektin Robotik Onarımı; Tek Bir Merkezin İlk Deneyimi.....	125
Postthrombotic Syndrome	126
Radius Proksimalı Yerleşimli İntraosseöz Lipom: Takip mi Cerrahi mi '	127
Safra Kesesi Cerrahisi'nin Tarihsel Gelişimi.....	128
Servikal Kansere Venöz Tromboemboli Profilaksisi Sırasında Dabigatran ile Tedavi Edilebilir: Hela Hücreleri Üzerinde in Vitro Çalışma	130
Skar Gebelikliğinde İki Basamaklı Tedavi: Olgu Sunumu ve Literatür Gözden Geçirilmesi	132
Spor ile İlişkili Göz Yaralanmalarında Epidemiyolojik ve Klinik Değerlendirme	133
Varis Tedavisinde Endovenöz Lazer Ablasyonunun Sonuçlarımız	135
Ventriküloperitoneal Şant Disfonksiyonu: 97 Hidrosefali Hastasının Analizi	136
Yeme Bağımlılığı /obezite ve Spor	137
Güç Spor Dalındaki Adölesanların Besin Tüketimlerinin Diyet Pratiğine Katkısı.....	138
Köpeklerde Kor Triatriatum Sinisterin Ekokardiyografi İle Değerlendirilmesi.....	139
Laboratuvar Hayvanlarında Sağlık Gözetimi ve Önemi	140

3D Yazıcı İle Üretilen Biyoseramik Doldurulmuş Kulak Kalıbının Hücre Kültürü Davranışlarının İncelenmesi

Assoc. Prof. Ph.D. Leyla Türker Şener - Researcher Göker Külüşlü - Prof. Ph.D. Işıl Albeniz - Mr. Erdi Buluş - Asst. Prof. Ph.D. Yeşim Müge

ÖZ

Yaklaşık son 10 yıldır uygulama alanı giderek artan biyoyumlu, güvenilir ve etkin olan biyomalzemeler, insan vücudundaki organ veya canlı dokuların işlevlerini yerine getirmek amacıyla kullanılan malzemeler olup, bu biyomalzemelerin üretilmesinde gerekli mevcut teknolojik yapılanmanın yetersiz olmasına karşın 3 boyutlu yazıcı teknolojisi geliştirilmiştir. Yapılan bu çalışmada biyoyumlu polimer kulak modeli üretimi, reçine bazlı 3 boyutlu yazıcı ile yapılmıştır. Üretilen polimer kulak modeli yüzeyine doğal katkılı biyoseramik doldurulmuştur. Doldurma işleminden sonra polimer kulak modeli dışına hücre ekilmiştir. Hücre ekimi öncesi ve sonrası polimer kulak modeli arayüzeylerinin mikro bt (mikro bilgisayarlı tomografi) anatomik modellemesi çıkarılmıştır [1]. Bu çalışmada biyoseramik tozları doğal kaynaklardan kimyasal çöktürme yöntemi ile elde edilmiştir [2]. Bu biyoseramikler kemik dokusunun inorganik yapısını oluşturan kalsiyum fosfat yapılar olup, tıp ve dişçilik uygulamalarında tercih edilmektedir. Biyoyumlulukları sebebiyle, protezyapımında, kırık ve çatlak kemiklerin onarılmasında ayrıca metalik biyomalzemelerin kaplanmasında kullanılmaktadır. Sentezlenen biyoseramiklerin ve üretilen polimer kulak modeli yüzeyine doldurulmuş biyoseramiklerin x-ışını kırınımı (XRD), Fourier dönüşümlü infrared spektrometre (FTIR), alan emisyon tabancalı taramalı elektron mikroskopu (FESEM), hücre kültürü ve çekme testleri yapılmıştır. Sonuçlar esas alındığında doku mühendisliği uygulamalarında kullanılabilecek biyomalzeme adayları oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Biyoseramik, Biyoyumlu Polimer, Reçine Bazlı 3 Boyutlu Yazıcı, Kulak Modeli, Mikro Ct, Anatomik Modelleme.

Investigation of the Cell Culture Behavior of 3D Printed Ear Scaffold Which Filled Bioceramic

Abstract

3D printer technology has been developed for the biomaterials are increasingly used in biocompatible, reliable and effective applications in almost last ten years. Materials used to perform the functions of organ or living tissues in the human body, and although the existing technological structure necessary to produce with these biomaterials. In this study, biocompatible polymer ear model production was done with resin based 3D printer. The surface of the polymer ear model was filled with bioceramic added with natural additives. Then, fibroblast cells added out of the polymer ear model. Micro ct (micro computed tomography) anatomical models of the polymer ear interfaces was created before and after cell transplantation. In this study, bioceramic powders were obtained from natural sources by chemical precipitation method. These bioceramics are calcium phosphate structures that form

the inorganic structure of bone tissue and are preferred in medicine and dentistry applications. Due to their biocompatibility, they are also used for the restoration of prosthesis, fracture and fracture bones and also for coating metallic biomaterials. X-ray diffraction (XRD), Fourier transformed infrared spectrophotometry (FTIR), scanning electron microscopy (FEGSEM), cell culture and tensile tests were performed for the bioceramics and bioceramics filled on the surface of the produced polymeric ear model. Based on the results, biomaterial candidates that can be used in tissue engineering applications were formed.

Keywords: Bioceramic, Biocompatible Polymer, Resin Based 3d Printer, Ear Model, Micro Ct, Anatomical Modeling.

Alüminyum Adjuvanlar Otizm Spektrum Bozukluğu ile İlişkili midir?

Lec. MD. Ayşe Rüveyda Uğur

ÖZ

Aşı uygulamaları hayatı tehdit edici bulaşıcı hastalıklara karşı sağlığın korunması ve sürdürülebilmesi için en etkili yöntemlerden biridir. Son yıllarda aşı tereddütünde dünya genelinde bir artış olduğu görülmektedir. Bu nedenle aşı tereddütüne neden olan faktörlerin belirlenmesi altta yatan sebeplerin daha iyi anlaşılacak daha kaliteli sağlık hizmeti verme konusunda katkılar sağlayacağı ortadadır. Alüminyum tuzları immünojeniteyi arttırdığı ve raf ömrünü uzattığı için aşılar da adjuvan olarak kullanılmaktadır. Alüminyum yer kürede en fazla bulunan metal olarak bilinmektedir. Ancak ilginçtir ki, biyolojik işlevinin olmadığı düşünülmektedir. Diğer yandan, besinlerle tüketimi ve çevresel maruziyeti oldukça fazladır. Çocukluk çağı aşılarının yapılma zamanı ile otizm spektrum bozukluğunun (OSB) tanı alma zamanı çakıştığı için alüminyumun OSB ile ilişkili olduğu öne sürülmektedir. Neredeyse her dört OSB hastasından birinde spesifik genlerde veya gen lokuslarında varyasyonlar belirlenmesine rağmen, OSB etiolojisinin henüz kanıtlanmamış çeşitli çevresel faktörlerle de ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle aşılama ile OSB arasında muhtemel bir etiyolojik ilişki olabileceği öne sürülmektedir. Ayrıca, güçlü immün uyarıcı etkileri nedeniyle alüminyumun bir takım nörogelişimsel bozukluklarla da ilişkili olabileceği varsayılmaktadır. Buna karşılık aşıların OSB ile ilişkisinin olmadığını gösteren karşıt görüşlü bilimsel çalışmalar bulunmaktadır. Bu nedenle “Alüminyum adjuvanları otizm spektrum bozukluğu ile ilişkili midir?” sorusu güncelliğini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alüminyum, Aşı, Adjuvan, Otizm Spektrum Bozukluğu

Do Aluminum Adjuvants Linked to Autism Spectrum Disorder?

Abstract

Vaccination is one of the most effective ways to protect and maintain health against life threatening infectious diseases. In recent years, there has been an increase in the rate of vaccine hesitancy globally. Therefore, addressing factors affecting vaccine hesitancy will contribute to the understanding of the causes and generating the insights to develop better quality health services. Aluminum salts are used as adjuvants in vaccines because of its property to induce the immunogenicity and longevity of vaccines. Aluminum is known to be the most ubiquitous metal in the Earth. Its biological function seems interestingly not to exist. On the other hand, human exposure to and dietary intake of the environmental aluminum are common. It has been implicated in the autism spectrum disorder (ASD) due to the timing of diagnosis of ASD coincides with the administration of childhood vaccines. Although genetic variations of specific genes or genetic loci are identified in up to one fourth of patients with ASD, its etiology involves several, yet questionable environmental factors. Therefore, it has been suggested that there may be a potential etiologic association between vaccination and ASD. Furthermore, aluminum has been recently implicated in a wide spectrum of neuro-developmental disorders due to its strong immune stimulatory effects. On the other hand, opponent studies strongly have defended vaccines no to be linked to ASD. Therefore, the question “Do aluminum adjuvants linked to Autism Spectrum Disorder?” is still under discussion.

Keywords: Aluminum, Vaccine, Adjuvant, Autism Spectrum Disorder

Behavioral and Epigenetic Evaluation of the Stress Like Mood Disorders Observed in Nicotine Withdrawal in C57bl6 Mice

Ms. Burçin Ün - Mr. Turan Koç - Ms. Derya Yetkin - Asst. Prof. Ph.D. Nail Can Öztürk

ÖZ

Aim: Understanding the neurobehavioral status and simultaneous differentiation plus DNA methylation events in hippocampus (HP) during the mood disorders like stress observed in nicotine withdrawal was the general aim of the current study. **Methods:** Prior to the start of the study, our proposal was approved by the Animal Experiments Local Ethics Committee (52602694-050/E.43172). Male C57BL6 mice were daily given subcutaneous injections of either nicotine at a dose of 6mg/kg (Nicotine Withdrawal) or saline (Sham) for 12 days, deprivation was accepted to be established 24 hours after. Following parameters in NW group; body weight; locomotors activity and stress on the open field (OF) and elevated plus maze test (EPMT); flow cytometric (FC) analyzes and expression levels of genes associated with DNA methylation and neural differentiation by q-RT-PCR in HP were compared to the Sham. **Results:** Primarily, there were no statistical differences between NW and its counterpart animals regarding the daily weight alternations; OF and EPMT values as well as the ratios held by FC parameters ($p>0,05$). However, the sorting ratio of active versus whole mature neurons along with the FC exhibited a marked alternation in NW group comparing to Sham. Besides, expression levels of Arc gene was significantly higher in NW group hippocampi as compared to Sham ($p<0,005$). **Discussion:** Non-significant observation of the locomotor ability and stress parameters parallel to the increment of active neuron ratio in NW group versus its counterparts is partially concordant with the related literature and quite open to a long discussion. All the assessments discussed, behind NW syndrome and underlying neuroepigenetics was barely touched ever in the literature. **Acknowledgement:** The consumables of the study was provided by Mersin University intramural grant BAP-2016-2-TP2-1834. Burçin Ün was supported by the Postgraduate Scholarship Program (BRS3/2015) of Turkish Green Crescent, for 12 months period.

Anahtar Kelimeler: Nicotine Deprivation, Stress, Dna Methylation

Behavioral and Epigenetic Evaluation of the Stress Like Mood Disorders Observed in Nicotine Withdrawal in C57bl6 Mice

Abstract

Aim: Understanding the neurobehavioral status and simultaneous differentiation plus DNA methylation events in hippocampus (HP) during the mood disorders like stress observed in nicotine withdrawal was the general aim of the current study. **Methods:** Prior to the start of the study, our proposal was approved by the Animal Experiments Local Ethics Committee (52602694-050/E.43172). Male C57BL6 mice were daily given subcutaneous injections of either nicotine at a dose of 6mg/kg (Nicotine Withdrawal) or saline (Sham) for 12 days, deprivation was accepted to be established 24 hours after. Following parameters in NW group; body weight; locomotors activity and stress on the open field (OF) and elevated plus maze test (EPMT); flow cytometric (FC) analyzes and expression levels of genes associated with DNA methylation and neural differentiation by q-RT-PCR in HP were compared to the Sham. **Results:** Primarily, there were no statistical differences between NW and its counterpart animals

regarding the daily weight alternations; OF and EPMT values as well as the ratios held by FC parameters ($p>0,05$). However, the sorting ratio of active versus whole mature neurons along with the FC exhibited a marked alternation in NW group comparing to Sham. Besides, expression levels of Arc gene was significantly higher in NW group hippocampi as compared to Sham ($p<0,005$). Discussion: Non-significant observation of the locomotor ability and stress parameters parallel to the increment of active neuron ratio in NW group versus its counterparts is partially concordant with the related literature and quite open to a long discussion. All the assessments discussed, behind NW syndrome and underlying neuroepigenetics was barely touched ever in the literature. Acknowledgement: The consumables of the study was provided by Mersin University intramural grant BAP-2016-2-TP2-1834. Burçin Ün was supported by the Postgraduate Scholarship Program (BRS3/2015) of Turkish Green Crescent, for 12 months period.

Keywords: Nicotine Deprivation, Stress, Dna Methylation

D Vitamini Eksikliğinin Depresyonla İlişkisi

Assoc. Prof. Ph.MD. Meral Ekim - Prof. MD. Hasan Ekim

ÖZ

D vitamininin iskelet sistemimiz için önemi uzun yıllardır bilinmektedir. Ayrıca, birçok araştırma, D vitamini eksikliğinin öncelikle nörotransmitterler üzerindeki bir etki yoluyla duygu durum halini etkileyebileceğini göstermektedir. Duygudurum bozuklukları ve depresyon yaşam kalitesinin etkileyen büyük bir global sağlık sorunu olarak bilinmektedir. D vitamini ve depresyon arasındaki ilişkiyi güçlendiren en önemli bilgi beynin pek çok bölgesinde D vitamini reseptörlerinin (VDR) bulunması ve D vitaminini biyolojik olarak aktif formuna dönüştüren 1-alfa-hidroksilaz enziminin insan beyninde yaygın olarak dağılmış olmasıdır. Tedaviye inatçı majör depresif bozuklukları olanlarda eşlik eden D vitamini eksikliği de varsa D vitamini takviyesinin yararlı olabileceğini düşünüyoruz. D Vitamini takviyesi, duygudurum bozukluklarının tedavisinde yardımcı olabilir. D vitamini takviyesi, özellikle D vitamini eksikliği olanlarda mevsimsel ruhsal dalgalanmalar için doğal, ucuz ve erişilebilir bir çare sağlayabilir. Duygudurum bozuklukları ile serum vitamin D seviyesinin ilişkisi arasında bir ilişki varsa tespit etmek ve muhtemel muhtemel antidepresan vitamin D dozunu belirlemek için randomize prospektif çalışmalara gereksinim vardır. Ayrıca, beyindeki D vitamini işlevinin temel fizyolojisi hakkındaki anlayışımızın giderek artmasına rağmen, özellikle D vitamini ligand dağılımı ve reseptör işlevi gibi süreçleri daha iyi anlamak için daha karmaşık çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Şu anki bilgilerimize göre yetersizliği olmadıkça vitamin D takviyesinin yapılmamalıdır. Mümkünse de vitamin D ihtiyacı açık hava aktiviteleri yapılarak karşılanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini, Depresyon, Duygudurum Bozukluğu

The Association of Vitamin D Deficiency With Depression

Abstract

The importance of vitamin D for our skeletal system has been known for many years. In addition, many studies suggest that vitamin D deficiency may affect mood by primarily effecting neurotransmitters. Mood disorders and depression are known as a major global health problem affecting quality of life. The most important information that strengthens the relationship between vitamin D and depression is the presence of vitamin D receptors (VDR) in many regions of the brain and the widespread distribution of 1-alpha-hydroxylase enzyme in the human brain, which converts vitamin D to its biologically active form. We think that vitamin D supplementation may be beneficial in patients with major depressive disorder and vitamin D deficiency. Vitamin D supplementation can help in the treatment of mood disorders. Vitamin D supplementation may provide a natural, inexpensive and accessible remedy for seasonal spiritual fluctuations, especially in those with vitamin D deficiency. Randomized prospective studies are needed to determine if there is a relationship between mood disorders and serum vitamin D levels and to determine the possible antidepressant dose of vitamin D. Besides, although our understanding of the basic physiology of vitamin D function in the brain is increasing, more complex studies are required to better understand processes such as vitamin

D ligand distribution and receptor function. According to our current knowledge, vitamin D supplementation should not be performed unless there is a deficiency. Vitamin D requirements should be met by outdoor activities if possible.

Keywords: Vitamin D, Depression, Mood Disorder

Hepatosellüler Karsinom Tanısı Alan Bireylerin Serum Örneklerinde HBV ve HCV Sıklığının Değerlendirilmesi

MD. Ayfer Bakır - MD. Hilal Türkmen Albayrak - Prof. MD. Mehmet Tefvik Yavuz

ÖZ

Hepatosellüler karsinom (HCC), Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre, en yaygın beşinci kanser olup, kansere bağlı ölümlerin ikinci en sık nedenidir. Dünya genelinde HCC vakalarının yaklaşık %54'ü hepatit B virus (HBV), %31'i hepatit C virus (HCV) enfeksiyonu ile ilişkilendirilmektedir. Bu çalışmada Viroloji Laboratuvarı'na HCC tanısı ile gönderilen serum örneklerinde HBsAg ve anti-HCV test sonuçlarının değerlendirilerek, HCC'nin viral etiolojisinde HBV ve HCV'nin öneminin belirlenmesi amaçlandı. Ekim 2016-Aralık 2018 tarihleri arasında HCC tanısı ile Viroloji Laboratuvarı'na gönderilen serum örneklerinde HBsAg (Architect HBsAg Qualitative II Reagent Kit, Abbott, ABD) ve anti-HCV (Architect Anti-HCV Reagent Kit, Abbott, ABD) test parametreleri kemilüminesan mikropartikül enzim immunoassay tekniği ile Architect sistemi (Architect i2000SR, Abbott, ABD) ile test edildi. Çalışmada HCC tanılı 44 hastanın median yaşı 64 yıl (yaş aralığı: 33-88) olup 36'sı (%82) erkek ve 8'i (%18) kadın idi. Hastaların %30'unda (13/44) HBsAg ve %5'inde (2/44) anti-HCV seropozitifliği saptandı. HBsAg, kadın hastaların %25'inde (2/8), erkek hastaların ise %31'inde (11/36) bulundu (p:0.76). Anti-HCV seropozitifliği ise sadece iki erkek hastada %6 (2/36) oranında tespit edildi (p:0.67). HBsAg, en fazla 50-69 yaş arasında %35(12/22), anti-HCV ise 70-89 yaş grubunda %14(1/6) oranında bulundu (sırasıyla p:0.42, p:0.41). Sonuç olarak HCC tanılı hastaların %30'unda HBsAg ve %5'inde anti-HCV seropozitifliği tespit edildi. HBV, HCC etiolojisinde önemini halen korumaya devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: HBV, HCV, Hepatosellüler Karsinom, Enzim immunoassay

Evaluation of HBV and HCV Frequency in Serum Samples of Individuals With Hepatocellular Carcinoma

Abstract

According to World Health Organization data, hepatocellular carcinoma (HCC) is the fifth most common cancer and the second most common cause of cancer-related deaths. Approximately 54% of HCC cases worldwide are associated with hepatitis B virus (HBV) and 31% are associated with hepatitis C virus (HCV) infection. The aim of this study was to evaluate HBsAg and anti-HCV test results in serum samples of HCC patients and to determine the importance of HBV and HCV in the viral etiology of HCC. In the serum samples sent to the Virology Laboratory with the diagnosis of HCC between October 2016 and December 2018, HBsAg (Architect HBsAg Qualitative II Reagent Kit, Abbott, USA) and anti-HCV (Architect Anti-HCV Reagent Kit, Abbott, USA) test parameters were tested by chemiluminescent microparticle enzyme immunoassay technique (Architect i2000SR, Abbott, USA). In this study, the median age of 44 patients with HCC was 64 (age range: 33-88) and 36(82%) were male and 8 (18%) were female. In 30%(13/44) of the patients had HBsAg and 5%(2/44) had anti-HCV seropositivity. HBsAg was detected in 25% of female patients (2/8) and in 31% (11/36) of male patients (p: 0.76). Anti-HCV seropositivity was detected in 6% (2/36) of male patients (p: 0.67). HBsAg was 35%(12/22) in the 50-69 age group and 14% (1/6) in the 70-89 age group in the anti-HCV (respectively; p: 0.42, p: 0.41). As a result, HBsAg and anti-HCV

seropositivity were detected in 30% of patients with HCC. HBV continues to maintain its importance in the etiology of HCC.

Keywords: HBV, HCV, Hepatocellular Carcinoma, Enzyme immunoassay

Interpedicular Distance of Lumbar Vertebrae; a Radiologic Study On Ct

Asst. Prof. MD. Selma Çalışkan - MD. Karabekir Ercan

ÖZ

Spinal canal is triangular in shape in the lumbar region and is limited laterally by pedicles. Lumbar part of the spinal canal accommodates the cauda equina. Because spinal canal and pedicles are inaccessible to physical examination radiologic techniques are valuable to obtain proper information about morphology of the region. Various measurements of lumbar vertebrae which are clinically important were previously reported in the literature. Congenital or acquired narrowing of the lumbar spinal canal causes neurological symptoms due to the compression of cauda equina. Because interpedicular distance is a radiologic landmark indicating the spinal canal narrowing, it is of great clinical value. In the present study radiologic images of 46 patients (23 males, 23 females) were obtained from Radiology Department of Ankara City Hospital. Patients with trauma or surgery history, congenital vertebral malformations, deformities and malignancies were not included in the present study. Interpedicular distance was measured on axial CT images. The distance between pedicles of the same vertebra was considered to be the transverse diameter of the spinal canal. Interpedicular distance at levels from L1 to L5 were measured in all patients. The smallest diameter at L1 level was 16.3 mm while the largest one at L5 level was 36.6 mm . The transverse diameter of spinal canal increases from L1 to L5. The aim of this study is to indicate the normal diameter of lumbar spinal canal as a scientific parameter to distinguish the abnormalities from normal ones. Gender related differences were also evaluated in this work. Spinal canal narrowing due to congenital vertebral malformations, bony spinal canal stenosis, intraspinal tumors, prolapsed intervertebral discs cause neurological disfunctions. Interpedicular distance is a valuable radiologic parameter to diagnose such conditions.

Anahtar Kelimeler: Interpedicular Distance, Spinal Canal, Lumbar Vertebra

Interpedicular Distance of Lumbar Vertebrae; a Radiologic Study On Ct

Abstract

Spinal canal is triangular in shape in the lumbar region and is limited laterally by pedicles. Lumbar part of the spinal canal accommodates the cauda equina. Because spinal canal and pedicles are inaccessible to physical examination radiologic techniques are valuable to obtain proper information about morphology of the region. Various measurements of lumbar vertebrae which are clinically important were previously reported in the literature. Congenital or acquired narrowing of the lumbar spinal canal causes neurological symptoms due to the compression of cauda equina. Because interpedicular distance is a radiologic landmark indicating the spinal canal narrowing, it is of great clinical value. In the present study radiologic images of 46 patients (23 males, 23 females) were obtained from Radiology Department of Ankara City Hospital. Patients with trauma or surgery history, congenital vertebral malformations, deformities and malignancies were not included in the present study. Interpedicular distance was measured on axial CT images. The distance between pedicles of the same vertebra was considered to be the transverse diameter of the spinal canal. Interpedicular distance at levels

from L1 to L5 were measured in all patients. The smallest diameter at L1 level was 16.3 mm while the largest one at L5 level was 36.6 mm . The transverse diameter of spinal canal increases from L1 to L5. The aim of this study is to indicate the normal diameter of lumbar spinal canal as a scientific parameter to distinguish the abnormalities from normal ones. Gender related differences were also evaluated in this work. Spinal canal narrowing due to congenital vertebral malformations, bony spinal canal stenosis, intraspinal tumors, prolapsed intervertebral discs cause neurological disfunctions. Interpedicular distance is a valuable radiologic parameter to diagnose such conditions.

Keywords: Interpedicular Distance, Spinal Canal, Lumbar Vertebra

İskemi Modifiyealbuminin Diyabet Hastalığı İle İlişkisi

Prof. Ph.D. Halit Demir

ÖZ

Diyabet, insülin hormonunun eksikliği ya da etkisizliği meydana gelen ve kan şekeri artışıyla oluşan, kronikleşen ve ilerleyen bir hastalıktır. İki önemli diyabet hastalığı vardır. Tip 1 diyabet, otoimmün bir hastalıktır beta hücrelerini bozulur. Tip 2 diyabette ise vücutta insülin salgısı yetersizdir, İskemi modifiye albumin, iskeminin yol açtığı hücresel boyuttaki değişimlerin albuminin N-terminal bölgesinin kobalt, bakır ve nikel için bağlanma kapasitesini azaltması ile oluşmaktadır. Ayrıca, spektrofotometrik olarak tayin edilir. Literatürde yapılan bir çalışmada, oksidatif stres belirteci olan iskemi modifiye albuminin diyabetik hastalığında önemli olduğu bildirilmiştir. Literatürde yapılan başka çalışmalarda ise iskemi modifiye albuminin, bazı hastalıklarda hipoksik kalp dokusunda kas hasarı, koroner kan akımının azalmasına bağlı mekanizmalar ve iskemik hasarın yükselttiği serbest oksijen radikallerin iskemi modifiye albuminin önemli rol aldığı gösterilmiştir. Ayrıca, yapılan başka çalışmalarda ise iskemi modifiye albumin miyokart iskemisi hastalarında yükseldiği saptanmıştır. Yine, yapılan bir araştırmada iskemi modifiye albuminin kardiyak iskemi belirteci olarak göz önüne alınması gerektiği yönünde öneride bulunulmuştur. Sonuç olarak, iskemi modifiye albumin diyabet hastalığında önemli ve yararlı bir markır olabilir.

Anahtar Kelimeler: İskemi Modifiye Albuminin, Hastalık, Biyokimya

Kanserli Hastalarda Palyatif Bakım İlkeleri ve Demografik Yönleri

Asst. Prof. MD. Dilek Dülger

ÖZ

Giriş: Bu çalışmada palyatif bakım prensipleri ele alınarak palyatif bakım ünitesinde onkolojik sebeplerle takip ve tedavileri yapılan hastaların demografik desenleri incelenerek, bu hasta grubundaki birincil hastalıklar, hastaların yaş ve cinsiyet dağılımları ortalama hastanede yatış süreleri ve palyatif bakım merkezine geliş kaynakları araştırılmıştır. Materyal ve metod: Retrospektif olarak Haziran 2015-Mart 2019 yılları arasında palyatif bakım ünitesinde bulunan hasta kayıtları incelenmiştir. Sürekli değişkenlerde ortalama ve standart sapma, dikotom değişkenlerde yüzde ve frekans değerleri kullanılmış olup. Kolmogorov Smirnov testine göre değişkenlerin normal dağılıma uygunluklarına göre, sürekli bağımsız değişkenlerde; Bağımsız değişkenlerde student t test veya Mann Whitney U testi kullanılırken, dikotom değişkenlerde χ^2 kullanılmıştır. Sonuçlar: Toplam 62 kanser olgusunun, 37'si(%58.7) erkek, 26(%41.3)'ü kadındı. Erkek ve bayan hastalar arasında yaş açısından fark anlamlı bulundu [(67.4±10.4 vs72.6±13.2)(p =0.048)].Cinsiyete göre palyatif bakıma gelen hastaların geliş kaynakları arasında fark bulunamadı(p=0.407).Hastaların palyatif bakıma geliş kaynakları erkek ve kadın cinsiyete göre alt gruplaması yapılarak ortaya konduğunda; Acil(4vs2), ev(15vs8), hastane(16vs12), yoğun bakım(2vs4) 'tü.12'si akciğer, 7'si beyin,1'i tiroid anaplastik karsinoma, 1, 'i burkitt lenfoma, 5, i karaciğer, 9 'u kolon,3 'ü meme, 1 'i malign melanom, 7'si gastrik, 3 'ü over, 4'ü pankreas, 1'i özefagus, 1'i kordoma, 2'si prostat, 3'ü üriner sistem tümü, 1'i rektum ca, 1'i safra kesesi kanseriydi. En çok metastatik tutulum gösteren organ 8 olguyla karaciğerdi. Ortalama yatış süresi açısından erkek ve kadın cinsiyet açısından fark olamamakla[(31.02±63.7)vs(20.6±29.5)(p=0.536)] birlikte her iki cinsiyet arasında kan üre azotu(BUN) [(28.1±45.8)(6.4±18.9)p=0.02)]değerleri anlamlı olarak farklı ve erkeklerde çok daha fazla yüksekti. Sonuç: Bu çalışmayla palyatif bakımda primer rahatsızlığı kanser olarak takip edilen tüm mortal seyirli hastalar arasında erkeklerin daha genç yaş grubunda risk altında olabilecekleri ve bayanların BUN değerlerinin erkeklere göre daha normal seviyelerde seyrettiği saptanmış olup bununla beraber palyatif bakımda metastatik kanser türü olarak hepatik kanserlerin ilk sırada akıld tutulması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Palyatif Bakım, Kanser, Demografik Özellikler

In the Patients With Cancer , Palliative Care Principles and Demographic Aspects

Abstract

Introduction: In this study,the principles of palliative care were examined and the demographic patterns of the patients who were followed up and treated in the palliative care unit were examined in the palliative care unit.The primary diseases in this patient group, the age and sex distribution of the patients, the mean length of hospital stay and transferred places to the palliative care were investigated. Material and Method: Between June 2015 and March 2019,the patient records of the palliative care unit were reviewed retrospectively. Mean and standard deviation in continuous variables and percentage and frequency values in dichotom variables were used. According to Kolmogorov Smirnov test, according to the normal distribution of variables, continuous independent variables; Student t test or Mann WhitneyU test were used

in the independent variables, while dichotom variables chi-square were used. Results: Of the 62 cancer cases, 37 (58.7%) were male vs. 26 (41.3%) were female. There was a significant difference between male and female patients in terms of age [$(67.4 \pm 10.4$ vs $72.6 \pm 13.2)$ ($p=0.048$)] There was no significant difference between the sources of arrival of the patients in palliative care according to gender ($p=0.407$). When subclassification is made according to the gender of the male and female; Urgent (4 vs 2), home (15 vs 8), hospital (16 vs 12), intensive care (2 vs 4), liver, 9 colon, 3 breast, 1 malignant melanoma, 7 gastric, 3 ovarian, 4 pancreas, 1 esophagus, 1 cordoma, 2 prostate, 3 urinary tract, 1 rectal and 1 gallbladder cancer. The most common metastatic organ was liver with 8 cases. In terms of male and female sex for length of hospitalization, there was no difference [(31.02 ± 63.7) vs (20.6 ± 29.5) ($p=0.536$)]. Blood urea nitrogen (BUN) (6.4 ± 18.9) ($p = 0.02$) were significantly different and much higher in males. Conclusion: In this study, in palliative care unit that among the mortal patients the male was found the younger than females. BUN values of the females were more normal than the males. Additionally, we believe that hepatic metastasis are the more frequency according to the other type of metastatic cancers.

Keywords: Palliative Care, Cancer, Demographic Aspects

Kronik İnme Hastalarında Üst Ekstremitte Fonksiyonları İle Dil ve Konuşma Fonksiyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ms. Tansu Kuş

ÖZ

Giriş: Sağlıklı bireyler üzerinde yapılan araştırmalar, üst ekstremitte hareketleri ile konuşmanın aynı kontrol sistemini paylaştıkları sonucunu göstermektedir. İnme hastaları üzerinde yapılan araştırmada ise motor ve dil aktivitesinin fonksiyonel olarak birbirinden bağımsız olmadığı saptanıp iyileşme sürecinde bu iki alanın arasında katkı etkileşimi olduğuna dair bulgular elde edilmiştir. Ancak inme sonrası üst ekstremitte fonksiyonları ile konuşma becerisi arasındaki ilişki detaylandırılmamıştır. Bu çalışmada dil ve konuşma fonksiyonunun üst ekstremitenin hangi fonksiyonel bileşenleriyle ilişkili olduğunu araştırmak amaçlanmıştır. Metot: Araştırmaya yaşları 34-79 arasında değişen ($X \pm SD = 55,87 \pm 13,539$) 23 (5'i Kadın (%21,7), 18'i Erkek (%78,3)) afasizi olan kronik inme hastası (hastalık süresi (ay) $X \pm SD = 17,91 \pm 16,994$) dahil edildi. Bireylerin etkilenmiş üst ekstremitte fonksiyonlarını değerlendirmek için Kol Eylem Araştırma Testi (ARAT), Wolf Motor Fonksiyon Testi(WFMT), Fugl-Meyer Üst Ekstremitte Değerlendirme Ölçeği ve Minnesota El Beceri Testi; bireylerin dil ve konuşma fonksiyonlarını değerlendirmek için ise Afazi Dil Değerlendirme Testi(ADD) kullanıldı. Verilerin analizinde, bağımlı ikiden çok grup için nonparametrik Friedman'ın çift yönlü varyans analizi kullanıldı. Bulgular: WFMT ile okuma ($p=0.000$), konuşma akıcılığı ($p=0.000$) ve isimlendirme ($p=0.001$) alanları arasında yüksek düzeyde anlamlılık elde edilirken ARAT testi ile de okuma ($p=0.020$) ve konuşma akıcılığı ($p=0.002$) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu. Sonuç: Araştırmamızda, elin ince-kaba motor fonksiyonları ile motor konuşma akıcılığı ve okuma fonksiyonları arasında anlamlı bir fark olduğu dolayısıyla elde kavrama becerisinin motor konuşma becerisiyle ilişkili olduğu; iyi düzeyde üst ekstremitte motor fonksiyon becerilerine sahip olan bireylerin motor konuşma becerilerinin de iyi olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Kronik İnme, Üst Ekstremitte, Fonksiyon, Afazi

Müzikal Performans Düşünürken Beyindeki Aktivasyonların Fonksiyonel Manyetik Rezonans Görüntüleme ile İncelenmesi

**Asst. Prof. Ph.D. Handan Soysal - Prof. Ph.D. Niyazi Acer - MD. Serap Bastepe-Gray -
Asst. Prof. Ph.D. Levent Degirmencioglu**

ÖZ

Giriş ve Amaç: Son zamanlarda, müzisyenlerin ve müzisyen olmayanların beyinleri arasında fonksiyonel ve yapısal farklılıklar olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, elit müzisyenlerin gözleri kapalı iken müzikal bir pasajı hayal ederek kendi elleriyle zihinlerinde görselleştirme sırasında fonksiyonel manyetik rezonans görüntüleme (fMRI) kullanarak beyin aktivasyon alanlarındaki farklılıkları araştırmaktır (dahili-dinamik görüntüleme sürücüsü; IDI1). **Yöntem:** Kişiler (n=7), profesyonel ses eğitimi alan Müzik bölümü üçüncü sınıf enstrümantalist erkek öğrenciler arasından seçilmiştir. Kişilere hafızalarından seçtikleri bir müziği gözleri kapalı iken zihinlerinde canlandırarak sol elleri ile çalar gibi zihinsel bir performans gerçekleştirme talimatı verildi. Her 48 saniyelik periyodu 16 saniyelik gözler kapalı dinlenme periyodu takip etti (gözler kapalı dinlenme/başlama periyodu). Kişilerin MR görüntülemeleri Siemens 1.5T Aera MR tarayıcı ile yapıldı. Fonksiyonel görüntüleme verileri, standart kontrastlarda SPM12 kullanılarak analiz edildi. **Bulgular:** Dahili dinamik görüntüleme ile zihinsel enstrüman çalma sırasında sağ ve sol temporal lobda aktivasyonlar bulundu. **Sonuç:** Bu bulgunun, özellikle görüntülerin kanıta dayalı entegrasyonunda müzisyenlerin günlük pratik rutininde enstrüman eğitimi üzerine potansiyel etkileri vardır.

Anahtar Kelimeler: Dahili Dinamik Görüntüleme, Fonksiyonel Manyetik Rezonans Görüntüleme, Müzisyenler

Os Fabella; a Preliminary Radiologic Study on 300 Cases

Asst. Prof. D. Selma Çalışkan - Assoc. Prof. D. Nurdan Çay - Ph.D. Sinem Akkaşoğlu

ÖZ

Fabella is a variant sesamoid bone embedded in the lateral head of gastrocnemius muscle. It mainly articulates with the lateral condyle of femur. It can be bony or cartilaginous and can be identified in X-ray radiographs, computed tomography (CT) and magnetic resonance imaging (MRI). Although it is a normal structure, it is occasionally reported to cause knee pain. Common fibular nerve palsy, popliteal entrapment syndrome are other clinical presentations of this variation. Os fabella can mistakenly be diagnosed as osteophytes or loose bodies. To prevent misdiagnosis radiologists must keep this variation in mind. Besides surgeons must be aware of os fabella to avoid neurovascular injuries. Conservative treatment options of fabella are steroid or local anesthetics injection and physical therapy. Fabellectomy is the second choice of treatment and is performed when the symptoms persist. Os fabella has been reported to have an incidence of 10-30% in the literature. In the present study we evaluated incidence of os fabella in our population. A total of 300 patients (114 females, 186 males) were included in the study and were evaluated retrospectively by MRI. The MR images of the cases were obtained from the archive system of Ankara Yıldırım Beyazıt University Patients had no history of trauma or surgery. The ages of the patients were between 14-83 years. 54(18%) patients were reported to have os fabella. 27 of the patients who have os fabella were females and 27 of them were males. Our findings are in consistent with the previously published data in the literature. Proper understanding of anatomy and variations of knee region is important for diagnosis of treatment of patients with knee problems. Os fabella is one of the variations in the knee region which has clinical importance and may cause diagnostic pitfalls and surgical complications.

Anahtar Kelimeler: Os Fabella, Sesamoid Bone, Bone Variation

Os Fabella; a Preliminary Radiologic Study On 300 Cases

Abstract

Fabella is a variant sesamoid bone embedded in the lateral head of gastrocnemius muscle. It mainly articulates with the lateral condyle of femur. It can be bony or cartilaginous and can be identified in X-ray radiographs, computed tomography (CT) and magnetic resonance imaging (MRI). Although it is a normal structure, it is occasionally reported to cause knee pain. Common fibular nerve palsy, popliteal entrapment syndrome are other clinical presentations of this variation. Os fabella can mistakenly be diagnosed as osteophytes or loose bodies. To prevent misdiagnosis radiologists must keep this variation in mind. Besides surgeons must be aware of os fabella to avoid neurovascular injuries. Conservative treatment options of fabella are steroid or local anesthetics injection and physical therapy. Fabellectomy is the second choice of treatment and is performed when the symptoms persist. Os fabella has been reported to have an incidence of 10-30% in the literature. In the present study we evaluated incidence of os fabella in our population. A total of 300 patients (114 females, 186 males) were included in the study and were evaluated retrospectively by MRI. The MR images of the cases were obtained from the archive system of Ankara Yıldırım Beyazıt University Patients had no history of trauma or surgery. The ages of the patients were between 14-83 years. 54(18%) patients were reported to have os fabella. 27 of the patients who have os fabella were females and 27 of them were males. Our findings are in consistent with the previously published data in the literature. Proper

understanding of anatomy and variations of knee region is important for diagnosis of treatment of patients with knee problems. Os fabella is one of the variations in the knee region which has clinical importance and may cause diagnostic pitfalls and surgical complications.

Keywords: Os Fabella, Sesamoid Bone, Bone Variation

Parasetamol Glioblastoma Hücre Hattında İnsülin Reseptör Substrat 1 Protein Aktivasyonunu İnhibe Etmektedir

Asst. Prof. Ph.D. Gokhan Gorgisen - MD. Ersoy Oksuz - Asst. Prof. Ph.D. Cigdem Aydin Acar

ÖZ

Amaç: Parasetamol yaygın olarak kullanılan ve iyi bilinen bir analjeziktir. Bu etkisine ek olarak, antiinflamatuvar ve antitümörijenik özelliklere de sahiptir. İnsülin Reseptör Substrat 1 (IRS1) proteini, hücre proliferasyonundan ve migrasyonundan sorumlu tirozin kinaz reseptörleriyle etkileşime geçen adaptör bir proteindir. Bu çalışmamızda, parasetamolün IRS1 aktivasyonu ve ekspresyonu üzerindeki etkisini belirlemeyi amaçladık. **Materyal-Metod:** Glioblastoma multiforme hücre hattı olan A172 hücreleri farklı konsantrasyonlarda parasetamol ile muamele edildi. IRS1 ekspresyonu western blot yöntemi ile belirlendi ve Beta Aktin yükleme kontrolü olarak kullanıldı. **Sonuçlar:** IRS1 ekspresyonunda parasetamol dozuna bağlı olarak belirgin derecede azalmanın olduğu gözlemlendi. **Tartışma:** Sonuç olarak, çalışmamız kapsamında literatürde ilk kez parasetamolün IRS1' i hedef aldığı ve antitümörijenik özelliğini IRS1 sinyal yolağı aracılığıyla gösterebileceği belirlenmiş oldu.

Anahtar Kelimeler: Parasetamol, Irs1

Paracetamol Inhibits Insulin Receptor Substrate 1 Protein Activation in Glioblastoma Cell Line

Abstract

Background: Paracetamol is commonly used and well-known analgesic. In addition to these effects, it has also antitumorigenic and anti-inflammatory properties. Insulin Receptor Substrate 1 (IRS1) protein is an adaptor protein that can interact with tyrosine kinase receptors which induce the proliferation and migration of the cells. In this study, we wanted to determine the effects of Paracetamol on IRS1 expression and activation **Materials-Methods:** A172 glioblastoma multiforme cells were treated with different concentrations of paracetamol. IRS1 expression is determined by western blotting. Beta-actin was used as a loading control. **Results:** IRS1 expression significantly decreased after treatment of paracetamol in a dose-dependent manner. **Conclusion:** Consequently, our results showed that IRS1 could be a novel target for paracetamol and it may show its antitumorigenic effects via IRS1 signaling pathway.

Keywords: Paracetamol, Irs1

Tam Dijital Hastanede Mali Kazanımlar

Ms. Elife Özkan

ÖZ

İzmir Tire Devlet hastanesi HIMSS-EMRAM seviye 7'e sahip tam dijital hastanedir. Hasta ile ilgili tüm işlemler elektronik olarak gerçekleştiği için hastanemizde HBS içinde birçok kural uyarı, şablonlar aktif şekilde hekim hemşire ve diğer tüm çalışanlar ve hastalar için yapılandırılmıştır ve uygulanmaktadır. HBS içinde bu uyarılarda hedeflenen zamansal, güvenlik ve mali kazanımlar olmuştur. Bu bağlamda hastanemize mali kazanım sağlayan uygulama örneklerinden biri albumindir. Hastanemizde endikasyon dışı albumin kullanılması mali kayba neden oluyordu. Human Albumin order yapılan hastalar ve bu hastaların albumin tetkik sonuçları Hospital Information System (HIS)'de kaydedilmektedir. Aylık "maliyet analizleri" takibi ekranında yapılan incelemelerde Human Albumin kullanılan hastalarda maliyetin SGK Faturalama kuralları çerçevesinde arttığı gözlemlenmiştir. Geriye dönük yapılan sorgulamalarda birçok yatan hastada Albumin tetkik sonucu $> 2,5$ mg/dl olmasına rağmen hekimler tarafından ilacın order edildiği gözlemlenmiştir. Bu veriler "Human Albumin kullanımında albumin sonuç " raporu ile analiz edilip uygun endikasyonda Albumin kullanımının sağlanması için gerekli önlemlerin alınmıştır. HBS içinde hekim order yazarken Human Albumin ilaç istemlerinde 2 kural yapılandırılmıştır. Son 72 saat içinde yapılmış albumin tetkik sonucunun zorunlu hale getirildi. İkinci olarak Albumin değeri 2.5mg/dl ve üzeri tetkik sonuçları olan ve ölçümde bu değere sahip hastalara albumin order kısıtlaması getirildi. Uygulama öncesi ve sonrası karşılaştırılmıştır. 2015 ile 2016 yılları arası albumin kullanımı %48 oranında azalmış bunun karşılığı 64 bin TL kazanç sağlanmıştır. Ayrıca albumin tetkik ve istemleri doğrultusunda tedavi sonuçlarının hastaların tedavi sonrası takibi daha doğru olmuş ve Maliyeti yüksek olan bazı ilaçların ve laboratuvar tekik istemlerin kural motorları ve kısıtlamalar yapılarak mali ve zamansal tasarruflar sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Himss: Healthcare Information and Management System Society Hbs :Hastane Bilgi Sistemi

Financial Benefits in a Full Digital Hospital

Abstract

Izmir Tire State Hospital is a full digital hospital with HIMSS-EMRAM level 7. Since all the patient-related procedures are performed electronically, many rules in RBS are alerted in our hospital and the templates are actively structured and implemented for physician nurses and all other employees and patients. In the HBS, these warnings were targeted temporal, security and financial gains. In this context, one of the practice examples that provide financial gain to our hospital is albumin. Using albumin off-label in our hospital caused financial loss. Patients who underwent Human Albumin and the results of albumin examinations of these patients were recorded in the Hospital Information System (HIS). It has been observed that the cost is increased within the framework of SSI Billing rules in patients who used Human Albumin in the monthly cost analysis analysis. In the retrospective investigations, it was observed that most of the hospitalized patients had > 2.5 mg / dl as a result of the Albumin examination. These data were analyzed by "Albumin result using Human Albumin" report and necessary precautions

were taken to ensure the use of Albumin in appropriate indications. In RBS, when ordering physicians, 2 rules are defined in Human Albumin drug requests. In the last 72 hours, the result of the albumin test was made compulsory. Albumin order restriction was applied to patients with Albumin value of 2.5mg / dl and the results of this study. It was compared before and after application. The use of albumin from 2015 to 2016 has decreased by 48% and a gain of 64 thousand TL has been achieved. In addition, follow-up of the treatment results of the patients in accordance with the albumin examination and demands were more accurate and some of the high costs of the drugs and laboratory demands rule engines and constraints were made by making financial and temporal savings form and HBYS entegration for TPN

Keywords: Hımss :Healthcare Information and Management System Society Hbs :Hospital Information System

Yoğun Bakım Hastalarında Endotrakeal Aspirat Örneklerinden İzole Edilen Bakteriler ve Antibiyotik Duyarlılıkları

Asst. Prof. MD. Cuneyt Kuru - Asst. Prof. MD. Elçin Kal Çakmaklıoğulları

ÖZ

GİRİŞ: Yoğun bakım üniteleri (YBÜ), hastane kökenli enfeksiyonların en sık görüldüğü ve mortalitesinin en fazla olduğu bölümlerdir. Mekanik ventilasyon, trakeostomi, kateter uygulanması gibi invaziv girişimler YBÜ'lerinde dirençli patojenlerin ortaya çıkmasının önemli nedenlerindendir. Bu çalışmada, hastanemiz YBÜ'lerinde, mekanik ventilatör uygulanan hastalardan alınan endotrakeal aspirat (ETA) örneklerinde üretilen mikroorganizmaların ve antibiyotik direnç oranlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. **MATERYAL VE METOD:** Karabük Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi dahili ve cerrahi yoğun bakım ünitelerinde ventilatöre bağlı hastaların Ocak 2018- Mart 2019 tarihleri arasında endotrekeal aspirat örneğinden alınan kültür sonuçları retrospektif olarak incelendi. Üreyen bakterilerin tanımlanması ve antibiyotik duyarlılıklarının saptanmasında Phoenix™ (Becton Dickinson Diagnostics, ABD) otomatize sistemi kullanılmıştır. Antibiyotik duyarlılıkları European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST) önerileri doğrultusunda değerlendirilmiştir **BULGULAR:** 597 ETA örneğinin 369'unda anlamlı üreme saptandı. En fazla üreme saptanan bakteriler olan *Acinetobacter baumannii* (n=154), *Pseudomonas aeruginosa* (n=52) ve *Klebsiella pneumoniae* (n=48) suşlarının antibiyotik direnç oranları hesaplandı. Buna göre direnç oranları *A. baumannii*, *P. aeruginosa* ve *K. pneumoniae* için sırasıyla amikasin %92, %9, %46; gentamisin %95, %19, %56; seftazidim -, %25, %66; siprofloksasin %99, %34, %68; imipenem %98, %40, %35; meropenem %99, %44, %39; piperasilin/tazobaktam -, %32, %73 ve kolistin %4, %2, %14 olarak bulundu. **TARTIŞMA:** Çalışmamızda *A. baumannii*'nin tüm antibiyotiklerde en yüksek direnç oranlarına sahip olduğu saptandı. *K. pneumoniae*'de saptanan yüksek kolistin direnci dikkat çekicidir. YBÜ'lerinde geniş spektrumlu antibiyotiklerin uzun süreli kullanımı bakterilerde artan çoklu antibiyotik direncine neden olabilmekte bu da mortalite ve morbiditede artışla sonuçlanabilmektedir. Bu birimlerdeki etken mikroorganizmaları ve antibiyotik duyarlılıklarını belirli aralıklarla takip etmek, hem ampirik tedavide başarı sağlamak hem de mortalite ve morbiditeyi azaltmak için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım Ünitesi; Antibiyotik; Direnç

Zerdeçal (Curcuma Longa) ve Zencefil ‘de (Zingiber Officinale) Katalaz Antioksidant Enzim Aktivitesinin Saptanması

Prof. Ph.D. Halit Demir - Ph.D. Canan Demir

ÖZ

Zerdeçal, tropikal bölgelerde yetişen, genellikle Hindistan’da ve Malezya’da bulunan, kalın ve yumuşak kök saplı bir bitkidir. Gıda koruyucu ve renklendirici malzeme olarak çok yaygın olarak bilinmektedir. Zencefil (Zingiberaceae) ile botanik olarak akraba olan büyük dikdörtgen yaprakları olan ve genellikle dallı, kahverengimsi sarı renkte oval ya da dikdörtgen rizomları olan kısa bir bitkidir. Zerdeçal Curcuma longa bitkisinden oluşan bir baharattır. Zerdeçal faydaları hakkında birçok bilimsel ve klinik çalışma yapılmıştır. Yapılan çalışmalarda kanserli hücrelerin yok olmasını ve yayılmasını, güçlü bir antioksidant, osteoartrit, diyabet, Alzheimer hastalığı, ülseratif kolit, lupus, kolon kanseri eklem romatizması, ağrılarında, yara enfeksiyonlara, bağışıklık sistemini korumada, kolesterolü düşürücü, kalp damar rahatsızlıklarında, mide-kolon ülserinde etkili bir bitki olduğu bildirilmiştir. Aynı zamanda, antimikrobiyal ve antifungaldir olduğu saptanmıştır. Yine ayrıca, kemik ve eklem rahatsızlıklarında ve melanoma karşı etkili olduğu tesbit edilmiştir. Zencefil ise mide ve bağırsaklardaki gazlarında, kusmaya, mide bulantısına, ishal ve bağırsak bozuklukları, bağışıklık sisteminin korunmasında, regl ağrılarını azaltılmasında ve öksürükte önemli rol almaktadır. Bundan dolayı, zerdeçal ve zencefil bitkilerinde bulunduğu düşünülen katalaz enzim aktivitelerinin belirlenmesi amaçlandı. Bu çalışmada spektrofotometrik yöntem ile katalaz antioksidan enzim aktiviteleri tayin edilmiştir. Elde edilen bulgular çok yönlü istatistiksel metotlar kullanılarak analizler yapılmış ve sonuçlar çok yönlü olarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Zerdeçal, Zencefil, Katalaz.

Zerdeçal (Curcuma Longa) ve Zencefil ‘de (Zingiber Officinale) Süperoksit Dismutaz Antioksidant Enzim Aktivitesinin Saptanması

Prof. Ph.D. Halit Demir - Ph.D. Canan Demir - Asst. Prof. Ph.D. Ayhan Güler

ÖZ

Zerdeçal, tropikal bölgelerde yetişen, genellikle Hindistan’da ve Malezya’da bulunan, kalın ve yumuşak kök saplı bir bitkidir. Gıda koruyucu ve renklendirici malzeme olarak çok yaygın olarak bilinmektedir. Zencefil (Zingiberaceae) ile botanik olarak akraba olan büyük dikdörtgen yaprakları olan ve genellikle dallı, kahverengimsi sarı renkte oval ya da dikdörtgen rizomları olan kısa bir bitkidir. Zerdeçal Curcuma longa bitkisinden oluşan bir baharattır. Zerdeçal faydaları hakkında birçok bilimsel ve klinik çalışma yapılmıştır. Yapılan çalışmalarda kanserli hücrelerin yok olmasını ve yayılmasını, güçlü bir antioksidant, osteoartrit, diyabet, Alzheimer hastalığı, ülseratif kolit, lupus, kolon kanseri eklem romatizması, ağrılarında, yara enfeksiyonlara, bağışıklık sistemini korumada, kolesterolü düşürücü, kalp damar rahatsızlıklarında, mide-kolon ülserinde etkili bir bitki olduğu bildirilmiştir. Aynı zamanda, antimikrobiyal ve antifungaldır olduğu saptanmıştır. Yine ayrıca, kemik ve eklem rahatsızlıklarında ve melanoma karşı etkili olduğu tesbit edilmiştir. Zencefil ise mide ve bağırsaklardaki gazlarında, kusmaya, mide bulantısına, ishal ve bağırsak bozuklukları, bağışıklık sisteminin korunmasında, regl ağrılarını azaltılmasında ve öksürükte önemli rol almaktadır. Bundan dolayı, zerdeçal ve zencefil bitkilerinde bulunduğu düşünülen süperoksit dismutaz enzim aktivitelerinin belirlenmesi amaçlandı. Bu çalışmada spektrofotometrik yöntem ile süperoksit dismutaz antioksidan enzim aktiviteleri tayin edilmiştir. Elde edilen bulgular çok yönlü istatistiksel metotlar kullanılarak analizler yapılmış ve sonuçlar çok yönlü olarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Zerdeçal, Zencefil, Süperoksit Dismutaz

Dinamik Meme Mrg'de Belirlenen Kitle İçi Vasküleritenin Tümör Özellikleri ile İlişkisi

Asst. Prof. MD. Sinan Akay

ÖZ

Giriş ve Amaç: Meme kanseri tüm dünyada kadınlar için kanser ilişkili ölümlerin en sık nedeni olup dinamik kontrastlı meme MRG meme lezyonlarının saptanmasında en duyarlı radyolojik modalitedir. Bu tetkikte kontrast maddenin lezyondan yıkanma (wash-out) şekline göre zaman-sinyal intensite eğrileri oluşturulur. Bu yıkanma süresini etkileyen ana faktör tümör vaskülaritesidir. Bu bildiride, dinamik meme MRG'de belirlenen ve tümör içindeki vaskülariteyi temsil eden renkli (color) alanın miktarı ile tümörün çeşitli özelliklerini karşılaştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Hastanemizdeki Kasım 2018 – Mart 2019 tarihleri arasında dinamik meme MRG yapılmış ve kitlesel lezyon saptanarak histopatolojik incelemesi gerçekleştirilen 49 hastaya ait tıbbi bilgiler ve görüntüler retrospektif olarak değerlendirildi. Dedike iş istasyonunda optimal wash-out fazında değerlendirilen renkli post-kontrast görüntülerde kitlenin alanı ve vaskülarite gösteren renkli bölgenin alanı özel bir yazılım kullanılarak hesaplandı. Bu renkli alanın total kitle alanına oranı vasküler indeks olarak not edildi. Bu değerler kitlenin yerleşimi, en geniş çapı, histopatolojik özellikler gibi parametreler ile karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 47.6 ± 8.7 idi. Patoloji sonucu 42 hastada değişik tipte meme karsinomları, 7'sinde fibroadenom. Vasküler indeks ortalama 0.34 ± 0.17 ($0.02 - 0.69$) olarak bulundu. Yapılan istatistiksel analizlerde vasküler indeks, kitle alanı ve renklenmiş kitle alanı ile tümör lokalizasyonu, en geniş çapı ve detaylı histopatolojik özellikler arasında anlamlı ilişki saptanmadı ($p > 0.05$). Sonuç: Meme kanseri varlığının dokunun metabolik gereksinimlerini arttırdığı iyi bilinmektedir. Metabolik taleplerin büyümesini karşılamak için, vasküler ağ gelişir ve büyür. Dinamik kontrastlı meme MRG'nin, vasküler ağdaki artışı yakalama konusunda hassas olduğu kanıtlanmıştır, ancak bu vasküler büyümenin nedeninin malign transformasyondan mı yoksa başka bir nedenden mi olduğunu belirlemek güç olduğundan özgüllüğü düşüktür. Biz de bu çalışmada kontrastlı meme MRG'de tümör vaskülaritesini temsil eden renkli alanın tümör özellikleri ile arasındaki ilişkiyi araştırdık. Ancak aralarında anlamlı bir ilişki bulamadık. Bu durum tümör büyüme paterni ve histopatolojik özelliklerinin neovaskülarizasyondan bağımsız bir süreç olabileceğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dinamik Meme Mrg, Meme Kanseri, Vaskülarite, Wash-Out

CAD/CAM ile Üretilen Sabit Restorasyonlarda Mekanik Komplikasyonlar: Sistemik Derleme

Prof. Ph.D. Gülfem Ergün - Asst. Prof. Ph.D. Zeynep Şahin - Ra. Mevsim Yayman

ÖZ

Amaç: Bu sunumun amacı, bilgisayar destekli tasarım ve bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) ile hazırlanmış diş destekli sabit restorasyonlarda klinik başarı ve sağ kalım oranlarını incelemek, aynı zamanda mekanik komplikasyonları değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** PubMed, Cochrane Library ve Evidence-Based Dentistry veri tabanları kullanılarak 2009-2019 tarihleri arasında elektronik olarak literatür taraması gerçekleştirildi. CAD/CAM, Bilgisayar destekli tasarım ve bilgisayar destekli üretim, sabit bölümlü protezler, kron, köprü, diş destekli, teknik ve mekanik komplikasyonlar gibi anahtar kelimeleri ve kombinasyonları kullanıldı. Aramalar sonucunda 311 makaleye ulaşıldı. Başlık ve özetlerin okunmasından sonra; 3 yıl ve daha uzun süreli takip periyoduna sahip klinik çalışmalar, İngilizce dilinde yayınlanan makaleler, CAD/CAM ile üretilmiş diş destekli sabit restorasyonlar ile ilgili çalışmalar değerlendirmeye dahil etme kriterleri olarak belirlendi. Belirlenen dahil etme ve çıkarma kriterlerinden sonra 16 makale incelemeye uygun görüldü. Verilerin istatistiksel analizi Statistica 13.3 (Tibco Inc., 2017) programı ile yapıldı. Makalelerden elde edilen ortalama takip süreleri kullanılarak Kaplan-Meier yöntemi ile sağ kalım olasılıkları hesaplandı. **Bulgular:** Makalelerden elde edilen verilere göre ortalama takip süresi 7,13 yıl (%95 Güven aralığı [CI]: 5,61-8,65) olup restorasyonların 3. yılın sonuna kadar sağ kalım olasılığı %95,7'dir. Ortalama başarı oranı %78,28 16,82 olarak gözlenmiştir. Bununla birlikte çalışmalarda üst yapı porseleninde kırılma ve çatlak, alt yapıda kırık, retansiyon kaybı ve marjinal uyumsuzluk gibi mekanik komplikasyonlar bildirilmiştir. En sık rastlanan komplikasyon ise, üst yapı porseleninde görülen kırık ve çatlaklardır. **Sonuç:** CAD/CAM ile üretilen diş destekli sabit restorasyonlar nispeten yüksek sağ kalım ve başarı oranları gösteren bir tedavi seçeneğidir. Bu restorasyonlar ile ilgili daha detaylı bilgi edinmek ve klinikte oluşabilecek komplikasyonları daha dikkatli değerlendirmek için uzun takip süreli in vivo çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayar Destekli Tasarım, Sabit Parsiyel Protez, Komplikasyonlar, Dental Köprü, Sağ Kalım Oranı

Mechanical Complications in Fixed Restorations Produced With CAD/CAM: Systematic Review

Abstract

Purpose: The aim of this presentation is to examine the clinical success and survival rates in teeth supported fixed restorations prepared by computer aided design and computer aided manufacturing (CAD /CAM) and also to evaluate mechanical complications. **Materials and Methods:** A literature review was performed electronically between 2009-2019 using PubMed, Cochrane Library and Evidence-Based Dentistry databases. Keywords and combinations such as CAD/CAM, computer aided design and computer aided manufacturing, fixed partial dentures, crowns, bridges, dental supported, technical and mechanical complications were used.

As a result of the searches, 311 articles were reached. After reading the titles and abstracts; clinical studies with a follow-up period of 3 years or more, articles published in the English language, and studies on fixed tooth-assisted restorations with CAD/CAM were included as inclusion criteria. After the criteria of inclusion and exclusion, 16 articles were found suitable for review. The statistical analysis of the data was done with the Statistica program 13.3 (Tibco Inc., 2017). Survival probabilities with Kaplan-Meier method were calculated using the mean follow-up period obtained from the articles. Results: Average follow-up time according to the data obtained from the articles was 7,13 year (95% CI: 5,61-8,65) and the possibility of restorations to survive until the end of the 3rd year was 95,7%. The average success rate was observed as 78,28% 16,82. However, in these studies, mechanical complications such as fracture and chipping of the veneering porcelain, fracture of the substructure, loss of retention and marginal discrepancy have been reported. The most common complication was fracture and chipping of the veneering porcelain. Conclusion: Teeth supported fixed restorations produced with CAD/CAM are a treatment option with relatively high survival and success rates. Long-term in vivo studies about these restorations are needed to obtain more detailed information and carefully evaluate the complications that may occur in the clinic.

Keywords: Computer-Aided Design, Fixed Partial Denture, Complications, Dental Bridgework, Survival Rate

Protetik Diş Tedavisinde Sanal Artikülatör Uygulamaları

Prof. Ph.D. Gülfem Ergün - Asst. Prof. Ph.D. Ayşe Seda Ataol - Ra. Bahar Tekli

ÖZ

Diş hekimliğinin geleceği ile bağlantılı olan sanal gerçeklik, protetik diş tedavisinde de pek çok teşhis ve tedavi yöntemini yeniden tanımlamaktadır. Konvansiyonel sistemler yerine tam bir dijital iş akışı kullanarak restorasyonların üretimini tamamlamak her geçen gün daha da popüler bir hal almaktadır. Restorasyon üretim sürecinde, hastanın kendi mandibuler hareketlerinin, temporomandibuler ekleminin ve çene ilişkisinin doğru bir şekilde laboratuvara aktarılması; gerçeğe en uygun tedaviyi sağlayabilmektedir. Günümüzde bu amaçla kullanılan mekanik artikülatörler, dijital teknolojilerin hızlı gelişimi ile yerini sanal artikülatörlere bırakmaktadır. Sanal artikülatörler, protetik restorasyon dizaynına çiğneme ilişkilerini veren kinematik analizleri de ekleyerek statik ve dinamik okluzyonun verilerini hesaplayabilmekte ve bilgisayar ekranında tüm bu verilerin simülasyonunu görselleştirebilmektedir. Bu sunumun amacı sanal artikülatör kullanımı ve çeşitleri hakkında bilgi vermek; gerekliliğini, avantajlarını ve dezavantajlarını tartışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik, Sanal Artikülatör, Dijital Diş Hekimliği

Virtual Articulator Applications in Prosthetic Dentistry

Abstract

Virtual reality linked to the future of dentistry redefines many diagnostic and treatment modalities for prosthetic dentistry. Completing the production of restorations using a complete digital workflow instead of conventional systems becomes even more popular day by day. In the restoration production process, transferring the patient's own mandibular movements, temporomandibular joint and jaw relationship to the laboratory correctly; provide the most appropriate treatment. Today, mechanical articulators used for this purpose are replaced by virtual articulators by the rapid development of digital technologies. Virtual articulators can calculate the data of static and dynamic occlusion by adding the kinematic analyzes giving the chewing relations to the prosthetic restoration design and visualize the simulation of all these data on the computer screen. The aim of this presentation is to give information about the use and types of virtual articulators; to discuss the necessity, advantages and disadvantages.

Keywords: Virtual Reality, Virtual Articulator, Dijital Dentistry

Erik(*Prunus Domestica*),karadut(*Morusnigra*) ve Keçiboynuzu (*Ceratonia siliqua* L.), Meyvelerinden bazı Antioksidan Enzim Aktivitelerin Belirlenmesi

Prof. Ph.D. Halit Demir - Ph.D. Canan Demir - Mr. Nihat Aka

ÖZ

Meyve ve sebzelerdeki fenolik bileşikler serbest radikalleri süpürme özelliği ile yararlı etkiler ortaya koyabilir. Fenolik bileşiklerin çoğunun antioksidan aktiviteye sahip olduğu bilinir ve serbest radikallerin sebep olduğu oksidatif hasara karşı hücreleri korumaya yardımcı olabilir. Antioksidan fenolik bileşiklerin, uygun beslenme kaynaklarını belirlemeye duyulan ilgi giderek artmaktadır. Hidroksinnamik asitler, flavonoller ve antosiyaninler gibi çeşitli fenolik bileşikler içerdiği belirlenen eriklerin yüksek polifenolik içeriğinden dolayı etkili antioksidan aktiviteye sahip olduğu kanıtlanmıştır. Dut içeriğinde bol miktarda bulunan antosiyanlerin antitrombotik, antioksidan, antimikrobiyal, antimutajenik, antikarsinojen, iltihaplanmayı önleyici ve sinir sistemini koruyucu gibi sağlığa olumlu etkileri vardır. Bu etki duta renk veren fenolik bileşenlerdendir. Karadut meyvesinin toplam yağ içeriği, yağ asidi profili, toplam fenolik madde ve C vitamini miktarının belirlendiği çalışmalar bulunmaktadır. Karadutta fenolik bileşik miktarı oldukça yüksek olduğu belirtilmektedir. Keçiboynuzu meyvesinin kardiyovasküler ve gastrointestinal hastalıklar üzerine olumlu etkilerinin olduğu saptanmıştır. Aynı zamanda, başta çağımızın hastalığı olan diyabet ve birçok çeşitli hastalığa karşı etkili olduğu bilinen D-pinitol üretiminde kullanılabilen doğal bir hammadde olarak da keçiboynuzu görev yapar. Bundan dolayı siyah erik, keçiboynuzu, karadut bitkilerinde bulunduğu düşünülen bazı enzim aktivitelerinin belirlenmesi amaçlandı. Bu çalışmada spektrofotometrik yöntem ile antioksidan enzim aktiviteleri tayin edilmiştir. Elde edilen bulgular çok yönlü istatistiksel metotlar kullanılarak analizler yapılmış ve sonuçlar çok yönlü olarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Erik, karadut, keçiboynuzu.

Hipertansiyon Tedavisinde Sarımsak Takviyesinin Yeri

Assoc. Prof. Ph.MD. Meral Ekim - Prof. MD. Hasan Ekim

ÖZ

Dünya genelinde geniş bir yer kaplayan hipertansiyon, engellenebilen ölüm sebepleri arasında başta gelmektedir. Günümüzde kan basıncının 140/90 mmHg (sistolik/diastolik) veya üzerinde olması hipertansiyon olarak tanımlanır. Ülkemizde hipertansiyon hastaları arasında durumunun farkında olmayanların oranı %60, tedavi görmeyenlerin oranı %70 ve tansiyonu kontrol altında olmayanların oranı ise %92 olarak bildirilmiştir. Hipertansiyon tedavisinde amaç, uzun bir zaman periyodunda oluşabilecek hedef organ hasarını önlemek, kardiyovasküler ve renal morbidite ve mortaliteyi ise azaltmaktır. Hipertansiyon olgularının çoğunda genetik ve çevresel faktörlerinin bir birleriyle etkileşiminden ileri gelmektedir. Altta yatan patogenezi tam olarak aydınlatılamadığından kesin bir tedavisi olmasa da yaşam şartları değişikliği, uygun diyet ve ilaç tedavisi ile hipertansiyon kontrol altına alınabilir. Ancak bu önlem ve tedavilerin ciddi bir şekilde ömür boyu uygulanması icap etmektedir. Maalesef, çoğu hastada ise olumlu sonuçlar pek sürdürülememektedir. Bu nedenle, fitoterapi gibi alternatif tıp uygulamaları gündeme gelmektedir. Hipertansiflerde en fazla kullanılan bitkisel ürünler sarımsak ve narenciye ürünleridir. Terapötik özellikleri ile ilgili çok az bilimsel kanıt olmasına rağmen, sarımsak hipertansiflerde sık kullanılan bir bitkisel üründür. Bir hayvan deneyinde, sarımsak yiyen sıçanlarda dolaşımdaki anjiyotensin II düzeyi anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur. Bu sebeple, sarımsağın antihipertansif mekanizmalarının kısmen anjiyotensin dönüştürücü enzim aktivitesindeki azalma ile olduğu düşünülmektedir. Sarımsağın içeriğindeki etken bileşiklerden biri olan ajoen, trombosit agregasyonunu irreversibl olarak inhibe etmekte ve diğer trombosit inhibitörlerinin (Prostosiklin, forskolin, indometazin, dipiridamol vb.) tesirini artırmaktadır. Bu sebeple en önemli yan etkisi artmış kanamadır. Sarımsağın antikoagülan etkisi nedeniyle Warfarin gibi kanı inceltici ilaçları kullanan hastalarda kanamaya eğilim artacağından dikkatli olunmalıdır. Günümüzde hipertansiyon tedavisinde çeşitli tamamlayıcı tıp yöntemleri kullanıldığı halde kan basıncı yeterli düzeyde kontrol altına alınamamıştır. Bu nedenle, tek başına fitoterapi hipertansiyon tedavisinde yeterli olmayacağından mutlaka etkin bir tıbbi tedavisi de gereklidir. Sarımsak ve diğer fitoterapi ajanları ancak, ilaç tedavisinin yanında hastaların klinik durumlarına ve laboratuvar bulgularına göre hekimler tarafından önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Sarımsak, Destekleyici Tedavi.

The Role of Garlic Supplements in the Treatment of Hypertension

Abstract

Hypertension, which shows a large distribution worldwide, is one of the causes of death that can be prevented. Currently, blood pressure of 140/90 mmHg (systolic / diastolic) or above is defined as hypertension. In our country, the rate of patients who are not aware of their status among hypertension patients is 60%, the rate of those who are not treated is 70% and the rate of those who are not under control is 92%. The aim of the treatment of hypertension is to prevent the target organ damage that may occur in a long period of time and to decrease the cardiovascular and renal morbidity and mortality. In most of the cases, hypertension arises from

the interaction of genetic and environmental factors. Although the underlying pathogenesis cannot be fully elucidated, hypertension can be controlled with a change in living conditions, appropriate diet and medication, even if there is no definitive treatment. However, these measures and treatments need to be seriously applied for lifespan. Unfortunately, in most patients, positive results are hardly sustained. Therefore, alternative medicine applications such as phytotherapy are considered. The most used herbal products in hypertensive are garlic and citrus products. Although there is little scientific evidence for its therapeutic effects, garlic is a herbal product commonly used in hypertensive patients. In an animal experiment, it was found that circulating angiotensin II levels were significantly lower in garlic-eating mice. Thus, the antihypertensive mechanisms of garlic are thought to be partly due to a decrease in angiotensin converting enzyme activity. Ajoen, one of the active compounds in garlic, inhibits platelet aggregation irreversibly and increases the effect of other platelet inhibitors (Prostacyclin, forskolin, indomethacin, dipyridamole, etc.). For this reason, the most important side effect of garlic is increased bleeding. In patients using blood thinning drugs, such as warfarin, caution should be considered due to anticoagulant effect of them. Currently, despite the use of various complementary medicine methods in the treatment of hypertension, blood pressure has not been adequately controlled by using them. Therefore, effective medical therapy is absolutely necessary as phytotherapy alone will not be sufficient to treat hypertension. According to the clinical status and laboratory findings of patients, garlic and other phytotherapy agents can only be recommended by physicians as an adjunct to drug therapy.

Keywords: Hypertension, Garlic, Complementary Therapy.

Papatya (*Matricaria chamomilla*), biberiye (*Rosmarinus officinalis*) Ve çivanpercemi (*Achillea millefolium*) Bitkilerinden Bazı Antioksidant Enzim Aktivitelerin Belirlenmesi

Prof. Ph.D. Halit Demir - Ph.D. Canan Demir - Mr. Nihat Aka

ÖZ

Bitkilerde farklı antioksidan bileşiklerin meydana geldiği bilinmektedir. Doğal antioksidanlar bitkilerin yaprak, gövde ve tohumları olmak üzere bütün organlarında bulunmaktadır. Papatya, Biberiye, çivanpercemi önemli bir tıbbi aromatik bitki türleri olup antimikrobiyal, antioksidan, antiviral, bağışıklık sistemini iyileştirici gibi biyolojik etkileri bulunmaktadır. Biberiye'nin antioksidan aktivitesi üzerine yapılan in vitro ve in vivo çalışma sonuçları, bitkinin yetiştiği bölgeye, hasat zamanına, kullanılan bitki kısmına, fenolik yapıya, konsantrasyona, ekstraksiyon yöntemine, ürün ve oksidasyon koşullarına, analitik yöntemle göre farklılık göstermektedir. Çay, dünyada sudan sonra en çok tüketilen bir içecektir. Son yıllarda, papatya çayın fenolik madde içeriği ve insan sağlığı üzerine etkisi en fazla çalışılan konulardan biridir. Aynı zamanda papatya çayı, stres ve uykusuzluk döneminde yatıştırıcı etki yapmaktadır. Çivanpercemi uçucu yağ ve flavonoidler içermektedir. Topraküstü kısmının kolagog, spazmolitik, ödem söktürücü ve antienflamatuvar etkili olduğu ve ayrıca, halk arasında hemoroid kanamaları, menstural problemlerde kullanılır. Papatya, biberiye ve çivanpercemi bitkilerinin antioksidant özelliği oldukça fazladır. Yapılarında birçok vitamin, mineral ve enzim bulundurmaktadır. Bu amaçla Papatya, biberiye ve çivanpercemi bitkilerinde bulunduğu düşünülen bazı antioksidant enzim aktivitelerinin belirlenmesi amaçlandı. Bu çalışmada spektrofotometrik yöntem ile antioksidant enzim aktiviteleri tayin edilmiştir. Elde edilen bulgular çok yönlü istatistiksel metotlar kullanılarak analizler yapılmış ve sonuçlar çok yönlü olarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Papatya, biberiye, çivanpercemi

Propolis'in Antiquorumsensing Aktivitesi

Asst. Prof. Ph.D. Ceren Yavuz - Prof. Ph.D. Belgin Sırıken - Asst. Prof. Ph.D. Ayhan Güler

ÖZ

Biyofilm, tek hücreli mikroorganizmaların canlı ya da cansız katı bir yüzeye tutunarak ürettikleri polisakkarit yapıdaki ekstrasellüler polimerik matriks (EPS) ile etrafını çevreledikten sonra bir araya gelerek oluşturdıkları, büyüme oranı ve gen ekspresyonuna bağlı olarak farklı fenotip özellik gösterdiği mikro ekosistem olarak adlandırılır. Biyofilm sayesinde EPS içerisine gömülü olarak yaşamlarını sürdüren mikroorganizmalar; immün sistem elemanlarından, fiziksel, kimyasal, biyolojik streslerden ve antibiyotiklerden korunur. Günümüzde en büyük problemlerden biriside patojen bakterilerdeki çoklu ilaç direncidir. Biyofilm oluşumu ise ilaç direnci geliştirmek için bakteriler tarafından kullanılan önemli mekanizmalardan birisidir. Bakteriler ayrıca biyofilm içerisinde sentezlemiş olduğu hücrelerarası sinyal molekülleri ile haberleşerek koordineli bir şekilde hareket edebilir. Quorum sensing (QS, çoğunluğu algılama) olarak adlandırılan bu haberleşme sistemi sayesinde bakteriler yalnız yapamadıkları işleri topluluk olarak başarabilir. QS inhibisyonu, bakterilerin ilaç direncine neden olmadan biyofilm oluşumunu kontrol etmek için uygulanan farklı stratejiler arasındaki yöntemlerden biridir. Son yıllarda yapılan çalışmalarda, anti QS aktivite sergileyen ve biyofilm oluşumunu inhibe eden çeşitli bileşikler rapor edilmiştir. Bunlardan biriside propolistir. Propolisin yaklaşık %55'inin balzam ve reçineden, %30'unun balmumundan, %10'unun aromatik yağlardan ve %5'inin depolenden oluştuğu bilinen doğal bir arı ürünüdür. Sonuç olarak biyofilmlerin önlenmesi için mevcut terapötik yaklaşımlar, antimikrobiyal ajanların kullanımıyla sınırlı olduğu bilinmekte ve biyokontrol stratejisi biyofilme karşı mevcut tedavi sürecine ek olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anti Quorum Sensing, Anti-Biyofilm, Propolis

Yatan Hastalarda Hizmet Kalitesi Beklenti ve Algı Düzeyinin Ölçülmesi: Kamu Hastanesi Örneği

Ms. Elife Özkan - Ms. Esengül Purkuloğlu - Ms. Arzu Ün

ÖZ

Sağlık Bakanlığı'nın 2006 yılında başlattığı ve halen devam etmekte olan sağlıkta dönüşüm projesi kapsamında sağlık sektörü hızla gelişmiştir. Sağlıkta dönüşüm projesi hastalara verilen hizmet kalitesini ve klinik kaliteyi artırmayı amaçlamıştır. Bu gelişime uyum sağlamak için sağlık kurum ve kuruluşları hizmet kalitelerini geliştirmek durumundadırlar. Hizmet kalitesinin artırılması için öncelikle ölçülmesi gerekmektedir. Bu çalışma, Tire Devlet Hastanesi kliniklerinde yatan hastaların beklenti ve memnuniyet düzeylerini ölçmek amacıyla, Servqual hizmet kalitesi skorları hesaplanmak üzere 5'li Likert ölçekli bir anket uygulanarak yapılmıştır. Servqual skorları, fiziksel özellikler, güvenilirlik, heveslilik, güven ve empati sıralamasına göre beş boyuttan oluşmaktadır ve bu boyutların Servqual hizmet kalite oranı sırasıyla 0,5- 0,29- 0,28- 0,37- 0,39 bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Servqual, Hasta Memnuniyeti, Hizmet Kalitesi

The Measurement of Expectation and Perception Level of Service Quality in Inpatients: A Case of Public Hospital

Abstract

The health sector has developed rapidly within the scope of the health transformation project initiated by the Ministry of Health in 2006. The health transformation project aims to increase the quality of services and clinical quality of patients. In order to adapt to this development, health institutions and organizations need to improve their service quality. In order to improve the quality of service, it must be measured first. This study was carried out with a 5-point Likert scale to calculate Servqual service quality scores in order to measure the expectation and satisfaction levels of Tire State Hospital clinics. Servqual scores consist of five dimensions according to the physical properties, reliability, enthusiasm, confidence and empathy rank, and Servqual service quality ratio of these dimensions was 0.5- 0.29- 0.28-0.37 - 0.39, respectively.

Keywords: Servqual, Patient Satisfaction, Service Quality

Üç Ayrı Kanser Olgusunda Kalite Kontrol Ölçüm Analizlerinin Karşılaştırılması

Ms. Peyruze Gizem Kurt

ÖZ

IMRT tekniğiyle yapılan planlarda, hedefe maksimum tedavi dozu uygulanırken radyasyonun yoğunluğu demet boyunca değişir, bu nedenle hedefin çevresindeki sağlıklı dokular ve kritik organlar mümkün olan en üst düzeyde korunmalıdır. Tedavilerin kompleks ve kısa mesafede doz değişiminin yüksek olması nedeniyle, planlar hastaya aktarılmadan önce kalite kontrol aşamasından geçirilmelidir. Bu çalışmanın amacı, Tomotherapy Tedavi Planlama Sisteminde (TPS), 12 Akciğer, 12 Prostat, 12 Nazofarenks hastasının IMRT planlarının 2D-Array seven29 dozimetrik ölçüm sistemi kullanılarak kalite kontrollerini değerlendirmektir. Bu çalışmada Accuray-Tomotherapy cihazı, PTW Octavius Fantom, PTW Detector Interface 4000 Elektrometre, PTW 2D Array 729 İki Boyutlu İyon Odası Sistemi, PTW Verisoft Yazılımı kullanılmıştır. Ölçümler PTW octavius fantomunda, 2D-Array seven29 dozimetrik ölçüm sistemleri kullanılarak, tomotherapy lineer hızlandırıcısında yapılmıştır. 2D-Array seven29 ile alınan ölçümler PTW Verisoft 6.0.2 yazılımı aracılığıyla, gama analiz yöntemi kullanılarak değerlendirilmiştir. Ölçülen ve hesaplanan doz akı haritalarına ait gama analiz değerleri, %3DD-3mm DTA, %3DD-4mm DTA, %3DD-5mm DTA, %4DD-3mm DTA ve %4DD-4mm DTA, %4DD-5mm DTA, %5DD-3mm DTA, %5DD-4mm DTA ve %5DD-5mm kriterlerinde analiz edilmiştir. Prostat hastaları için, %3DD-3mm DTA, %3DD-4mm DTA, %3DD-5mm DTA, %4DD-3mm DTA kriterleri için p değeri ($p=0,443$) ve %4DD-4mm DTA, %4DD-5mm DTA, %5DD-3mm DTA, %5DD-4mm DTA ve %5DD-5mm kriterleri için p değeri ($p=1$) bulunmuştur. Akciğer hastaları için, %3DD-3mm DTA, %3DD-4mm DTA, %3DD-5mm DTA, %4DD-3mm DTA, %4DD-4mm DTA, %4DD-5mm DTA, %5DD-3mm DTA, %5DD-4mm DTA ve %5DD-5mm kriterleri için p değeri ($p=0,443$) bulunmuştur. Nazofarenks hastaları için, , %3DD-3mm DTA, %3DD-4mm DTA, %3DD-5mm DTA, %4DD-3mm DTA, %4DD-4mm DTA, %4DD-5mm DTA, %5DD-3mm DTA, %5DD-4mm DTA kriterleri için p değeri ($p=0,443$) ve %5DD-5mm kriteri için p değeri ($p=1$) bulunmuştur. Prostat, akciğer ve nazofarenks hastalarının analiz sonuçlarında, p değeri ($p=0,443$) $p>0,05$ olduğundan dolayı %3DD-3mm DTA, %4DD-4mm DTA, %5DD-5mm değerleri arasında anlamlı sonuç bulunamamıştır. Yapılan çalışmalar da referans alınarak, analiz sonuçlarının %95'in üzerinde olması ve çözünürlük hassasiyeti bakımından değerlendirildiğinde, %3DD-3mmDTA kriteri kalite kontrol ölçüm analizlerinde tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gamma Index, 2d Array Seven 29, Verisoft

Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Psikiyatri Polikliniğine 2018’de Başvuran Hastaların Sosyodemografik Özellikleri, Aldıkları Tanıların ve Başvuru Nedenlerinin Araştırılması

Asst. Prof. MD. Burak Kulaksızoğlu

ÖZ

Amaç: 1.1.2018-31.12.2018 tarihleri arasında 1 yıl boyunca Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, psikiyatri polikliniğine başvuran hastaların sosyodemografik özellikleri, hastaların aldıkları tanı ve hastalık dışında hangi nedenlerle başvuru yapıldığının geriye dönük olarak araştırılması amaçlanmıştır. Bulgular: 12 ay boyunca yapılan toplam başvuru sayısının 23185 olduğu, %44’ünün erkek, %56’sının kadın olduğu bulunmuştur. Çalışmaya dahil edilen hastaların hangi yaş aralıklarında olduğuna bakıldığında; en yoğun olarak 21-30 yaş aralığında %24 oranında olduğu tespit edilmiş olup, en az hastanın 101-110 yaş aralığında 1 hasta ile olduğu görülmektedir. Hastaların aldıkları tanıları incelendiğinde; 3187 hasta ile en çok depresyon tanısı konulduğu, %37’sinin erkek, %63’ünün kadın olduğu, 2160 hastanın anksiyete bozukluğu tanısı aldığı, %42’sinin erkek, %58’inin kadın olduğu tespit edilmiştir. Şizofreni tanısı alan hasta sayısının 714 olduğu, %52’sinin erkek, %48’inin kadın olduğu, bipolar affektif bozukluk tanısı alan 642 hasta olduğu ve %52’sinin erkek, %48’inin kadın olduğu saptanmıştır. Ayrıca 332 hastaya obsesif kompulsif bozukluk, 1196 hastaya organik olmayan psikotik bozukluk, 116 hastaya şizoaftiktif bozukluk ve 39 hastaya dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu tanıları konulduğu görülmektedir. Bunların dışında, 2367 kişinin sağlık kurulu, 1172 hastanın konsültasyon, 331 kişinin adli vaka ve 1046 kişinin de tıbbi belge çıkartılması amacıyla kliniğimize başvurduğu bilgisine ulaşılmıştır. Sonuç: Günümüzde artan psikolojik sorunlar nedeniyle psikiyatri polikliniklerine olan başvuru sayılarının her geçen yıl artarak devam ettiği bilinen bir gerçektir. Psikiyatrik sorunlardan kaynaklanan işgücü ve verimlilik kaybı artmakta ve gelecekte daha da artması öngörülmektedir. Yapılan başvuruların nedenlerinin, hastalık tanılarının ve sıklığının bilinmesi, geleceğe yönelik planlama yapılmasına olanak sağlayacak ve daha iyi tedavi programlarının oluşturulmasına temel teşkil edecektir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Anksiyete, Şizofreni, Tedavi

Akut İshal Tanısı İle Hastaneye Yatırılan Beş Yaşından Küçük Çocuklarda Rotavirus Seroprevalansı ve Klinik Özellikleri

Asst. Prof. MD. Melike Emiroglu - Prof. MD. Nuran Salman

ÖZ

AMAÇ: Rotavirus tüm dünyada çocukluk çağında görülen ağır akut ishallerin en sık sebebidir. Diğer barsak patojenlerince oluşturulan hastalıklarla karşılaştırıldığında ishal daha şiddetlidir. Rotavirus ishallerinin özelliklerden birisi de ishal sebebiyle hastaneye yatış oranlarının fazlalığıdır. Çalışmamızda rotavirus ishallerine bağlı hastaneye yatış sıklığını ve rotavirus ishalinin klinik özelliklerini belirlemek amaçlanmıştır. **GEREÇ VE YÖNTEMLER:** 01 Haziran 2005-01 Haziran 2006 tarihleri arasında çalışmaya katılan merkezlere akut ishal sebebiyle başvuran ve hastaneye yatış gereken 5 yaşından küçük çocuklar çalışmaya dahil edildi. Akut ishal, son 10 günde gelişen 24 saat içinde ≥ 3 kez sulu dışkı çıkarma ve bunu açıklayacak başka bir durumun olmaması olarak tanımlandı. Nozokomiyal RV enfeksiyonları çalışmaya dahil edilmedi. Başvuru anında demografik özellikler, tıbbi hikaye ve ishal atağı ile ilgili çocuğa ait bilgiler ebeveyn/vasisinden alındı. Çocuğun fizik muayene bulguları da kaydedildi. İshal atağının şiddeti Vesikari skoru kullanılarak belirlendi. Gayta örnekleri lateks aglütinasyon yöntemi ile (Slidex Rota-Kit; bioMérieux, Marcy-l'Etoile, France; sensitivity 82%, specificity 100%) test edildi. İstatistikler SPSS 13.0 paket programı kullanılarak yapıldı. **BULGULAR:** Çalışma süresince 96 çocuk akut ishal tanısı ile yatırıldı. Çocuklardan 79'unda rotavirus pozitif bulundu. Ortalama hastanede yatış süresi rotavirus pozitif grupta 4.23 ± 3.6 gün (min. 1- maks. 14 gün) idi. Ilıman iklimte sahip İstanbul'da rotaviruse bağlı hastaneye yatış en fazla Aralık ve Mayıs ayları arasında görüldü. Hastaların ortalama yaşı her iki grupta da 16 ay idi (medyan 13 ay). Rotavirus pozitif bulunan hastaların %75.9'u iki yaşından küçüktü. Rotavirus enfeksiyonu olanların %81'inde ağır ishal saptandı (Vesikari skoru ≥ 11). **SONUÇ:** Rotavirus ishalleri İstanbul'da beş yaşından küçük çocuklarda, özellikle kış ve ilkbahar mevsimlerinde önemli bir hastaneye yatış sebebidir.

Anahtar Kelimeler: Rotavirus, İshal, Çocuk, İstanbul

Seroprevalance and Clinical Feature of Rotavirus Gastroenteritis Among Hospitalized Children Under Five Years Old in Istanbul

Abstract

BACKGROUND: Rotavirus is a major cause of severe childhood gastroenteritis worldwide. Compared with illness caused by other enteric pathogens, the diarrhoea is particularly severe and often associated with dehydration. Rotavirus gastroenteritis remains a common cause of hospitalization and is responsible for a considerable burden on healthcare systems. The study aimed to assess the hospitalizations due to rotavirus gastroenteritis and their characteristics. **METHODS:** A prospective review of children < 5 years hospitalized in two hospitals in Istanbul, Turkey between 01 June 2005 and 01 June 2006 with acute gastroenteritis. Acute gastroenteritis was defined as ≥ 3 liquid stools in a 24-h period, of <10-day duration, and where no alternatif explanation exist. Children with nosocomial infections were excluded. The parents/ guardians of the children enrolled in the study were asked to complete a questionnaire

to collect information regarding the child's demographics, medical history and GE episode. Severity of GE was assessed by using the Vesikari scale. Specimens were tested for rotavirus antigen by A latex agglutination (LA) test (Slidex Rota-Kit; bioMérieux, Marcy-l'Etoile, France; sensitivity 82%, specificity 100%). Statistical analysis was performed using SPSS 13.0 for Windows. RESULTS: During the study period, 96 children were hospitalized due to gastroenteritis, of whom 79 were rotavirus positive. The mean length of hospital stay was 4.23 ± 3.6 days for rotavirus-related diarrhea (min.1-max.14 days). In the temperate climate of Istanbul, rotavirus-related hospitalizations were highest during the period December through May. The mean age on admission was 16 months (median 13 months). Most children with rotavirus gastroenteritis (75.9%) were younger than two years of age. Eighty one percent of children with rotavirus infection had severe gastroenteritis (Vesikari score ≥ 11). CONCLUSIONS: Rotavirus gastroenteritis is an important cause for hospitalizations in children < 5 years in Istanbul, especially during winter and spring seasons.

Keywords: Rotavirus, Gastroenteritis, Child, Istanbul

Epilepsili Çocuk ve Adolesanlarda Tiroid Hormon Bozukluğu Sıklığı ve D Vitamini Düzeylerinin Değerlendirilmesi

MD. Özlem Yayıcı Köken - MD. Gülay Can Yılmaz - MD. Ayşe İpek Kalafatçılar

ÖZ

Giriş: Tiroid hormonları ve D vitamini, SSS gelişimi ve normal beyin fonksiyonu açısından oldukça önemli hormonlardır. Epilepsi patojenezinde rol alan faktörler üzerine tiroid hormonlarının katkısı olabileceğini düşünülmekle birlikte epilepsi tanısı ile antiepileptik ilaç kullanan hastalarda ilaç maruziyetine bağlı olarak tiroid hormon ve D vitamini metabolizmasında bozukluk gelişebileceği de gösterilmiştir. Bu çalışmada, epilepsi tanılı pediatrik hasta grubunda tiroid hormon ve D vit düzeylerine ilişkin test sonuçları retrospektif olarak değerlendirilerek tiroid hormon bozukluğu ve D vitamini düşüklüğü olan olguların sıklığı belirlenmeye çalışılmış, kullandıkları antiepileptik ilaçların etkileri olup olmadığı irdelenmeye çalışılmıştır. Yöntem ve Metod: Mardin Devlet Hastanesi, çocuk nöroloji polikliniğinde son 2 yılda epilepsi tanısı ile izlenen 200 hastanın tiroid hormon ve D vit düzeyleri retrospektif olarak taranarak, tiroid fonksiyon bozukluğu ve D vitamini düşüklüğü saptanan hastaların sıklığı, kullandıkları antiepileptik ilaçlarla ilişkisi incelenmiştir. Bulgular: 1-17 yaş arasında (ortalaması 14.8 ± 3.56 yaş) %48.5'i erkek çocuk ve adolesan hastanın 140'ı (%70) monoterapi altında izlenirken, 60'ı (%30) ikili antiepileptik tedavi almaktadır. Hastaların 83'ü (%43) levetirasetam almaktadır; bunların %32.5'u (n:65) monoterapi almaktadır. 7'sinde (% 3.5) izlem sırasında hipotiroidi tanısı ile tiroid hormon replasmanı başlanmıştır. 10'unda (%5) subklinik hipotroidi tanısı ile izlenmektedir. Tüm hastaların ortalama D vitamini düzeyi 32.6 ± 24.4 olarak belirlenmiştir. D vit eksikliği tanı anında 20 (%10) hastada izlem sırasında, 34 (% 17) hastada tespit edilmiştir. İzlemde D vit eksikliği gelişen hastaların %58.8 (n:10)'u ikili antiepileptik tedavi altında izlenmektedir; en sık kombinasyon ise levetirasetam ve sodyum valproat şeklindedir. Tartışma: Hasta grubumuzun en sık almakta olduğu levetirasetam tedavisi, hormonal fonksiyonları etkilemediği genel olarak kabul edilen bir antiepileptiktir. Epileptik hastaların tanı anında tiroid hormon bozukluğu sıklığı genel popülasyondan farklı değildir ancak izlem sırasında D vitamini eksikliği gelişmiş olması önemli bir bulgudur ve bu hastaların D vitamini düzeyleri açısından izleminin önemini gösterir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Tiroid, D Vitamini

The Frequency of Thyroid Hormone Disorder and the Evaluation of Vitamin D Levels in Children and Adolescents With Epilepsy

Abstract

Introduction: Thyroid hormones and vitamin D are important hormones for CNS development and normal brain function. Thyroid hormones may contribute to the factors involved in the pathogenesis of epilepsy; however, it has been shown that thyroid hormone and vitamin D metabolism may develop in patients with antiepileptic medication due to drug exposure. In this study, we evaluated the results of thyroid hormone and D vit levels in pediatric patients diagnosed with epilepsy retrospectively to determine the frequency of patients with thyroid hormone disorder and vitamin D low levels. Methods: The thyroid hormone and vitamin D levels of 200 patients with epilepsy were retrospectively analyzed from Mardin State Hospital

followed in the last 2 years Results: Children were aged 1-17 years (mean 14.8 ± 3.56 years), 48.5% were male and 140 (70%) were under monotherapy. Of the patients, 83 (43%) received levetiracetam; 32.5% of them (n: 65) received monotherapy. In 7 (3.5%) patients, thyroid hormone replacement was started with the diagnosis of hypothyroidism. 10 patients (5%) were diagnosed with subclinical hypothyroidism. The mean level of vitamin D in all patients was 32.6 ± 24.4 . D vit deficiency was detected in 20 (10%) patients at the time of diagnosis and in 34 (17%) patients. In the follow-up, 58.8% (n: 10) of the patients with D vit deficiency were observed under bilateral antiepileptic treatment; the most common combination is levetiracetam and sodium valproate. Discussion: Levetiracetam is an antiepileptic drug which generally accepted not affect hormonal functions. The frequency of thyroid hormone disorder at the time of diagnosis of epileptic patients is not different from the general population, but ivitamin D deficiency is observed during follow-up and it indicates the importance of monitoring of these patients in terms of vitamin D levels.

Keywords: Epilepsy, Tyroid, Vitamine D

Fizyolojik ve Psikolojik Sağaltımda Otokton Bir Yaklaşım: “Rumi Aşkın Terapi ”

Asst. Prof. MD. Faik Özdengül

ÖZ

Gerek dünyada gerek ülkemizde son yıllarda koruyucu ruh sağlığı çalışmalarına ve ruhsal problemlerle ilgili olarak ilaçsız tedavilere ilgi giderek artmaktadır. Alanla ilgili uygulayıcı profesyonellerin de katkısıyla bireysel ve grup psikoterapileri yaygınlaşmakta ve yeni paradigmalara koruyucu ruh sağlığı üzerinde çok çeşitli yaklaşımlar uygulanmaktadır. Alan yazın çalışmalarında Psikoterapi, kişilerin yaşadıkları duygusal çatışmaları çözümlemeyi, ruh sağlıklarının geliştirilmesi ve korunmasını amaçlayan tekniklerin genel adı olarak tanımlanmaktadır. Fizyolojik ve ruhsal iyileşme kişinin davranışlarının arkasındaki duygu düşünce ve inançlarda değişiklikler oluşturmaya bağlıdır. Fikirlerin ve inançların insan fizyolojisini etkilediğine ve duyguların beyin fonksiyonu ve yapısı üzerinde geniş bir etkiye sahip olduğuna dair sinirbilimsel kanıtlar mevcuttur. Bu bağlamda psikoterapi yaklaşımları farklı ülkelerde büyük değişiklik göstermektedir. Bunun nedeni psikoterapi yöntemlerinin kültürel, etnografik, sosyolojik ve psikososyal kodlarla ilişkili olmasıdır. Anadolu insanı için de kendi kültür kodlarına uygun yöntemlerin geliştirilmesi zorunlu görünmektedir. Hz. Mevlana'nın dünyaca ünlü eseri Mesnevi'nin bir psikoterapi işlevi gördüğünü ortaya koyduğumuz ve “Rumi ve Aşkın Terapi” ismini verdiğimiz bu çalışma tam da bu noktadaki bir çabanın ürünüdür. Mesnevi eksenli bu çalışmada yaklaşık 10 yıldır yeni bir grup terapisi yöntemi uygulanmaktadır. 12-15 kişilik terapi gurupları ortalama 3 saat süren ve iki bölümden oluşan bir oturumda biraraya gelmektedir. Birinci bölümde duyguların sözel ifadesi ve katılımcıların guruba getirdiği serbest konular konuşulmakta, ikinci bölümde ise moderatör tarafından Mesnevi'den seçilen bölümler okunarak öznel değerlendirmeler ve ortak yorumlamalar alınmaktadır. Terapi bitiminde katılımcılardan tek tek geri bildirim alınması ve Mevlana'ya ait dua cümlelerinden oluşan niyaz bölümüyle oturum sonlandırılmaktadır. Rumi Terapi Yaklaşımını temel alan beş basılı eserin yanı sıra aynı yöntemin kullanıldığı özellikle benzer kültürel kodlara sahip coğrafyalarda yayın yapan TRT Avaz kanalında yayınlanan bir televizyon programı da bulunmaktadır. Bu çalışma Rumi ve Aşkın Terapi'nin metodolojik çerçevesini tanımlayarak bütüncül bir psikoterapi yaklaşımı olarak değerlendirilmesine yönelik hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Psikoterapi, Fizyoloji, mevlana, Mesnevi, Rumi ve Aşkın Terapi

An Autochthonous Approach in Physiological and Psychological Health, Rumi and Aşkın Therapy

Abstract

In recent years, both in the world and in our country, there has been an increasing interest in preventive mental health studies and non-drug therapies related to mental problems. Individual and group psychotherapies are becoming widespread with the contribution of the practitioner professionals in the field and a wide variety of approaches are applied on preventive mental health. Psychotherapy in the field studies is defined as the general name of the techniques aimed

at analyzing the emotional conflicts experienced by the individuals and the development and protection of mental health. Physiological and spiritual healing is dependent on the changes in the thoughts and beliefs of the emotions behind one's behaviors. There is neuroscience evidence that ideas and beliefs affect human physiology and that emotions have a broad impact on brain function and structure. In this context, psychotherapy approaches vary widely in different countries. This is because psychotherapy methods are related to cultural, ethnographic, sociological and psychosocial codes. For Anatolian people, it is necessary to develop appropriate methods according to their culture codes. In this point, Rumi and his thoughts very important. In this study, a new group therapy method has been applied for 10 years. Therapy groups of 12-15 people come together in a session which consists of two parts which lasts 3 hours on average. In the first part, the verbal expression of the emotions and the free topics that the participants bring to the group are discussed. In the second part, the selected sections of the Mathnawi are read by the moderator. At the end of the therapy, the session is ended with the individual feedback received from the participants and the prayer sentences of This study was designed to evaluate the methodological framework of Rumi and Aşkın Therapy as an holystic psychotherapy approach.

Keywords: Psychotherapy, Physiology, Rumi, Mathnawi, Rumi and Askin Therapy

Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Polikliniği'ne Başvuran Portal Ven Trombozu Tanılı Hastaların Tanı, Takip ve Tedavilerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

MD. Gülseren Şahin - MD. Meryem Baydar - MD. Ferda Özbay Hoşnut

ÖZ

Amaç: Portal ven trombozu(PVT), çocuklarda ekstrahepatik portal hipertansiyonun en sık nedendir. PVT tanısına özgü laboratuvar bulgusu ve klinik semptom yoktur. Hastalar sıklıkla asemptomatik splenomegali ve gastrointestinal kanama ile başvuru sonrası tanı almaktadır. Bu çalışmada; portal ven trombozu tanısıyla izlenen hastaların demografik, klinik, laboratuvar özelliklerinin ve uzun süreli takiplerinin belirlenerek; portal ven trombozu, ikincil olarak portal hipertansiyon ve komplikasyonlarının gelişiminin önlenmesi amaçlanmaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Bu çalışmada Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları SUAM Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Polikliniği'ne 01.01.2004-31.12.2017 tarihleri arasında başvuran ve portal ven trombozu tanısı ile izlenen 0-18 yaş arası 60 çocuk hasta incelenmiştir. Hastalara ait demografik ve klinik özellikler, laboratuvar bulguları, ultrasonografi görüntülemeleri ve tedavileri geriye dönük olarak hastane bilgisayar veri-kayıt sisteminden elde edilmiştir. **Bulgular:** Hastaların 22 (%36,7)'si kız, 38 (%63,3)'i erkekti. Olguların ortalama tanı yaşı 9,1 ($\pm 17,9$) ay, ortalama izlem süresi 3,1 ($\pm 2,3$) yıldır. Hastaların %25'i karın ağrısı ile başvuru sonrasında portal ven trombozu tanısı almış olup en sık saptanan risk faktörü umbilikal ven katateri (%81,7) idi. Hastaların tanı anındaki laboratuvar bulguları incelendiğinde aminotransferaz düzeylerinde genellikle orta ve hafif düzeyde yükseklikler saptandı. Olguların ultrasonografik değerlendirmelerinde 10 hastada (%16,7) hepatomegali görülürken, karaciğer sol lob atrofisi 13 hastada (%21,7) geliştiği görüldü. Portal hipertansiyon 7 hastada (%11,7), üst gastrointestinal kanama 4 hastada (%57,1) mevcuttu. Antikoagülan tedavi alan ve almayan hastalar karşılaştırıldığında portal hipertansiyon gelişimi, laboratuvar bulguları, trombüste kısmi ve tam kaybolma açısından anlamlı fark saptanmadı ($p \geq 0.05$). Erken tanı alan ve takibe giren hastalarda portal hipertansiyon gelişimi, geç tanı alan hastalara göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha azdı ($p < 0.05$). **Sonuç:** Portal ven trombozu olan hastalarda en sık (%81,7) saptanan risk faktörü umbilikal kateterizasyondur. Portal ven trombozu tanısını erken alan ve düzenli izlemleri yapılan olgularda portal hipertansiyon gelişimi daha az sıklıkta görüldü. Ayrıca bu hastalarda antikoagülan tedavinin, tedavi almayanlara göre klinik, laboratuvar bulguları açısından üstünlüğü saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Portal Ven Trombozu, Portal Hipertansiyon, Gastrointestinal Kanama, Umbilikal Kataterizasyon, Antikoagülan Tedavi

Gastroözofageal Reflü Düşünülen Çocuklarda Özofagusun Endoskopik Bulguları ile Histopatolojik İnceleme Sonuçları Arasındaki Bağıntının Retrospektif Analizi

Prof. MD. Halil Haldun Emiroğlu - Prof. MD. Özlem Durmaz - Prof. MD. Uğur Çevikbaş - Prof. MD. Semra Sökücü

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada gastroözofageal reflü hastalığı düşünülen çocuklarda özofagusun endoskopik bulguları ile histopatolojik inceleme sonuçları arasındaki bağıntının araştırılması amaçlanmıştır. **Yöntem:** Ocak 2002 ve Aralık 2004 arasında üst endoskopi uygulanan toplam 213 çocuktan (yaş ortalaması 8.4 ± 4.8 (0.16 – 18) yıl) histolojik inceleme için distal özofagus biyopsisi alındı. Hastalar gastroözofageal reflü hastalığı semptomlarının olması veya olmamasına göre iki gruba bölündü. Endoskopik bulguların değerlendirilmesi Los Angeles, Savary-Miller, Hetzel ve Tytgat sınıflandırmalarına göre yapıldı. Histolojik değerlendirmelerde Knuff & Leape sınıflandırması kullanıldı. Endoskopik ve histolojik bulgular arasındaki ilişki retrospektif olarak araştırıldı. **Bulgular:** Gastroözofageal reflü hastalığını düşündüren semptomlar ile histolojik özofajit bulguları arasında istatistiksel yönden anlamlı bir ilişki kurulamadı. Erozif reflü hastalığı sıklığı gastroözofageal reflü hastalığı semptomları olanlarda % 12.1 ve diğerlerinde % 9.6 bulundu ($p>0.05$). Non-erozif reflü hastalığı sıklığı gastroözofageal reflü hastalığı semptomları olanlarda % 24.3 ve olmayanlarda % 12.3 saptandı ($p=0.04$). Reflü özofajit tanısı için en değerli makroskopik bulgunun erozyon olduğu görüldü. Knuff & Leape histolojik sınıflandırmasının, endoskopik değerlendirme sistemleri arasında en fazla Los Angeles sınıflandırması ile doğrusal ilişki gösterdiği saptandı ($r= 0.544$, $p<0.01$). Histolojik reflü özofajitin şiddetindeki artışa paralel olarak, endoskopik incelemenin duyarlılık, özgüllük, pozitif kestirim değeri ve negatif kestirim değerinde de artış meydana geldiği görüldü. **Sonuç:** Herhangi bir endikasyon ile üst endoskopi uygulanan ve herhangi bir kontrendikasyonu olmayan tüm çocuk hastalardan özofageal biyopsi alınması görüşünün sürdürülmesi, geçmişte olduğu gibi günümüz koşulları için de en uygun yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Gastroözofageal Reflü Hastalığı, Endoskopik Bulgular, Histolojik Bulgular

The Relationship Between Endoscopic and Histological Findings of Esophagus in Children With Pre-Diagnosis of Gastroesophageal Reflux Disease

Abstract

Aim: The aim was to investigate the relationship between endoscopic and histological findings of esophagus in children with pre-diagnosis of gastroesophageal reflux disease. **Methods:** A total of 213 children (mean age 8.4 ± 4.8 (0.16 – 18) years) underwent diagnostic upper endoscopy, and their biopsy samples from distal esophagus were collected between January 2002 and December 2004. Patients were divided into two groups: with or without symptoms of gastroesophageal reflux disease. Endoscopic findings were classified according to Los Angeles, Savary-Miller, Hetzel, and Tytgat systems. Histologic findings were classified according to Knuff & Leape. The relationship between endoscopic and histologic findings were examined

retrospectively. Results: The relationship between the patients in gastroesophageal reflux disease symptoms and histological esophagitis was statistically insignificant. Prevalence of erosive reflux disease was 12.1 % in the group with symptoms of gastroesophageal reflux disease and 9.6 % in the other ($p>0.05$). Prevalence of non-erosive reflux disease was 24.3 % in patients with gastroesophageal reflux disease symptoms and 12.3 % in the patients without ($p=0.04$). Erosion was considered as the most valuable macroscopical finding for the diagnosis of reflux esophagitis. Knuff & Leape histologic classification correlated more linearly with the Los Angeles endoscopic classification than any other endoscopic classification system ($r=0.544$, $p<0.01$). As histologic reflux esophagitis increased, so did sensitivity, specificity, positive predictive value, and negative predictive value of endoscopic examination. Conclusion: Collecting biopsy samples from esophagus still seems the most suitable approach in those children who have undergone diagnostic upper endoscopy and who have no contraindication for biopsy.

Keywords: Gastroesophageal Reflux Disease, Endoscopic Findings, Histologic Findings.

Hastaya Özgü Fonksiyonel Skala'nın Omuz Problemlerinde Kullanılan Anketlerle Karşılaştırılması: Pilot Çalışma

Researcher Hidayet Çuha - Asst. Prof. Ph.D. Mesut Akyol - Prof. Ph.D. Necmiye Ün Yıldırım

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastaya özgü fonksiyonel skalanın omuz problemleri hastalarında kullanılan anketlerle karşılaştırılmasıdır. **Yöntem:** Pilot çalışmamıza kadın (n=8) ve erkek (n=2) hastalar dâhil edildi. Hastaların demografik özellikleri kaydedildi. Hastaların istirahat, aktivite ve gece ağrıları sayısal ağrı skalasıyla, omuz eklem hareket açıklıkları universal gonyometreyle değerlendirildi. Hastaya Özgü Fonksiyonel Skala (HÖFS), Kol, Omuz ve El Sorunları Anketi (KOESA) ve Üst Ekstremité Fonksiyonel İndeksi (ÜEFİ) ölçekleri uygulandı. İlk değerlendirmelerin ardından hastalara 6-8 hafta tanılarına uygun fizyoterapi uygulandı ve son değerlendirme yapıldı. **Bulgular:** Hastalara (yaş=53,20±6,05 yıl) yapılan birinci ve ikinci ölçüm arasındaki farklar incelendi. Omuz eklem hareket açıklığı fleksiyon, abduksiyon, internal rotasyon ve eksternal rotasyonu, istirahat, aktivite ve gece ağrısı, HÖFS, KOESA ve ÜEFİ skor ortalamaları arasındaki farkların anlamlı olduğu bulundu ($p<0.05$). İki ölçüm arası farklar HÖFS için $5\pm0,55$ KOESA için $-42,3\pm5,04$ ÜEFİ için $18,09\pm2,07$ ve ağrı için $-3,7\pm0,55$ olarak bulundu. HÖFS skor artışı ve ağrının azalması arasında ters yönlü kuvvetli ilişki ($r=-0,755$ $p<0,05$), KOESA skor azalması arasında ters yönlü kuvvetli ilişki ($r=-0,710$ $p<0,05$) ve ÜEFİ skor artışı arasında doğrusal yönlü kuvvetli ilişki ($r=0,769$ $p<0,05$) bulundu. **Sonuç:** Hastaya Özgü Fonksiyonel Skala omuz problemi çeken hastalar üzerinde kullanılan anketlere ve ağrıya kuvvetli bir ilişkisi bulunmuştur. HÖFS uygulaması kolay ve hızlı olması aynı zamanda hastaya özgü olmasından dolayı kliniklerde rahatlıkla kullanılabilir. Literatürdeki çalışmalar da benzer sonuçlara sahiptir ve çalışmamızı desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Omuz, Fonksiyonel Ölçek, Üst Ekstremité Anketleri, Sonuç Ölçekleri

Comparison Patient-Specific Functional Scale With Used Questionnaires in Patients With Shoulder Problems: Pilot Study

Abstract

Purpose: The aim of this study was to compare the patient-specific functional scale with the questionnaires used in patients with shoulder problems. **Method:** Female (n = 8) and male (n = 2) patients were included in our pilot study. Demographic characteristics of the patients were recorded. Resting, activity and night pain of the patients were evaluated with numerical pain rating scale and shoulder joint range of motion was evaluated with universal goniometer. Patient Specific Functional Scale (PSFS), Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand (DASH) and Upper Extremity Functional Index (UEFI) scales were applied. After the first evaluations, the patients were given physiotherapy appropriate to the diagnosis of 6-8 weeks and the final evaluation was performed. **Results:** The differences between the first and second measurements in patients (age = 53.20 ± 6.05 years) were examined. The difference between shoulder joint range of motion, flexion, abduction, internal rotation and external rotation, resting, activity and

night pain, PSFS, DASH and UEFI scores were found to be significant ($p < 0.05$). The differences between the two measurements were found to be 5 ± 0.55 for PSFS, -42.3 ± 5.04 for DASH, 18.09 ± 2.07 for UEFI and -3.7 ± 0.55 for pain. There were a strong inverse correlation between PSFS score increase and pain reduction ($r = -0.755$ $p < 0.05$), DASH score reduction ($r = -0.710$ $p < 0.05$) and strong direct correlation between UEFI score increase ($r = 0.769$ $p < 0.05$). Conclusion: Patient-specific Functional Scale was strongly associated with the questionnaires and pain used on patients who had shoulder problems. It can be used in clinics easily because it is easy and fast and it is specific to the patient. Studies in the literature have similar results and support our study.

Keywords: Shoulder, Functional Scale, Upper Extremity Questionnaire, Outcome Scales

Kadmiyumun İzole Fare Özofagus Çizgili Kasında Kasılma Cevapları Üzerine Etkisinde Kolinerjik Sistemin Rolü

Assoc. Prof. Ph.D. Olcay Kiroğlu - Prof. Ph.D. Ergin Şingirik

ÖZ

Amaç: Çalışmamızda izole fare özofagus çizgili kasında karbakol uygulaması ile oluşturulan kasılma cevapları üzerine kadmiyumun etkisinin, kolinerjik sistemle ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Swiss albino farelerden elde edilen özofagus dokusunun 1/3 orta kısmı izole edildi ve mukozası sıyrıldı. İnvitro deney ortamında 0.25 g gerim altında Krebs solüsyonu içinde doku 1 saat dinlendirildi. İlk grupta 30 dakika arayla karbakol (kolinomimetik, 2×10^{-4} M) uygulanması ile dört kasılma cevabı elde edildi. Diğer gruplarda ayrı ayrı ilk karbakol uygulamasından sonra ortama kadmiyum (kalsiyum kanal antagonisti, 2×10^{-5} M), nikel (iki değerlikli metal, 4×10^{-5} M), hekzametonyum (ganglion blokörü, 3×10^{-4} M), fizostigmin (antikolinesteraz inhibitörü, 5×10^{-7} M) ve tubokürarin (postsinaptik nikotinik reseptörü, 10^{-7} M) eklendi, kasılma cevapları tespit edildi. Ayrıca farklı gruplarda kadmiyuma yukarıdaki maddeler eklenerek karbakol kasılmaları değerlendirildi. Bulgular: Özofagus çizgili kası üzerine 4 kez karbakol uygulanmasıyla gittikçe boyutu azalan kasılmalar elde edildi. Farklı gruplarda ilk karbakol uygulamasından sonra ortama konan kadmiyumun kontrole göre kasılma cevaplarını arttırdığı tespit edildi. Ortama konan nikel ve fizostigmin karbakol kasılmalarını kontrole göre değiştirmezken, hekzametonyum ve tubokürarinin kasılma cevaplarını azalttığı ortaya kondu. Ortama kadmiyumla birlikte konan fizostigmin ve tubokürarinin, kadmiyumlu ortamdaki kasılma cevaplarına göre kasılmayı azalttığı tespit edildi. Sonuç: Bu sonuçlar, fare özofagus çizgili kasında karbakol uygulanmasına bağlı desensitizasyon geliştiğini, bu etkinin kadmiyum tarafından engellendiğini göstermektedir. Kadmiyumun bu etkisinden hücre içi mekanizmaları etkilemesinin ve doku üzerindeki miyojenik etkisinin rolü olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Özofagus, Karbakol, Kadmiyum, Kolinerjik Sistem, Çizgili Kas

Kronik Böbrek Yetmezliğinde Fiziksel Aktivite Artışının Yansımaları: Randomize Bir Çalışma

Ph.D. Sıddıka Ersoy - Ph.D. Atila Altuntaş

ÖZ

Amaç: Diyalize girmeyen Kronik Böbrek Yetmezliği (KBY) hastaları için fiziksel fonksiyonda azalma kötü prognoz ve mortaliteye neden olmaktadır. Bu çalışmada diyalize girmeyen KBY hastalarının fiziksel fonksiyonlarını geliştirmek için egzersiz tedavisi almasının sağlık durumuna katkısını belirlemeyi amaçladık. **Yöntem:** Çalışmanın evrenini klinik takibi olan, diyalize girmeyen evre 3-4 KBY olan hastalar oluşturmuştur. Çalışmaya katılmaya gönüllü 16 erkek ve 16 kadın KBY hastası örneklem grubunu oluşturdu. Hastalar prognostik faktörler açısından randomize kontrollü olarak 2 şer gruba ayrıldılar. Deney grubu hastalarının araştırma hakkında bilgisi olmayan bir fizyoterapist tarafından ilk başlangıç aktivite egzersiz düzeyleri bakıldı. Sonrasında ev tabanlı egzersiz programı anlatıldı (haftada 3 gün; 25 dk yürüyüş, 5dk basit germe/esneme egzersizleri). Her iki grup hastada haftada bir kez telefonla arandı ve ayda bir kez klinik muayeneye çağrıldı. **Bulgular:** Deney grubunda aynı süre (25dk) içinde atılan adım miktarı; Ortalama günlük adım sayısı başlangıçla (4892±1248) kıyaslandığında, sonunda (7851±1937) nerdeyse iki katına çıkmıştır ($p<0.001$). Hastaların GFR bakılmış ve deney grubunun GFR kontrol grubuna göre daha yüksek bulundu ancak aradaki anlamlı fark bulunamadı. Hastaların HbA1C değişimleri de anlamlılık göstermedi. ($p>0.05$). Yapılan antropometrik ölçümlerde deney grubunun kilosunda azalma olurken kontrol grubu anlamlı sonuç vermemiştir. Deney grubunun bel kalça oranı sürenin sonunda kontrol grubundan 2.7 ± 0.75 cm daha düşük bulunmuştur. **Sonuç;** Çalışmada düzenli ve uzun süreli (6 ay) egzersiz programının KBY hastalarında olumlu bir sempato-adrenal etkiye sahip olduğu bulunmuştur. Bu nedenle ev tabanlı egzersizler uygulaması kolay ve ucuz eğitimler olduğu için efor kısıtlaması olmayan tüm KBY hastalarına önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği, Fiziksel Aktivite, Ev Tabanlı Egzersiz

Reflections of Increased Physical Activity in Chronic Renal Failure: A Randomized Study

Abstract

Aim: For patients with chronic renal failure (CRF), the reduction in physical function causes poor prognosis and mortality. In this study, we aimed to determine the contribution of taking exercise therapy to improve the physical functions of non-dialysis CRF patients. **Method:** The population of the study consisted of patients who had clinical follow-up, non-dialysis stage 3-4 CRF. The study group consisted of 16 male and 16 female patients with CRF. Patients were divided into 2 groups with randomized control for prognostic factors. The experimental groups were examined by a physiotherapist who were unaware of their research. Then, home-based exercise program was described (3 days a week; 25 min walk, 5 minutes simple stretching / stretching exercises). Both groups were called once a week by telephone and were called for clinical examination once a month. **Results:** The amount of steps taken in the same period (25

minutes) in the experimental group; The mean daily step count was almost doubled ($p < 0.001$) at the end (7851 ± 1937) compared to baseline (4892 ± 1248). GFR was observed in the patients and GFR of the experimental group was higher than the control group but no significant difference was found. HbA1C changes of the patients also showed no significance. ($P > 0.05$). In the anthropometric measurements, the weight of the experimental group decreased while the control group did not show significant results. The waist hip ratio of the experimental group was found as 2.7 ± 0.75 cm lower than the control group at the end of the period. Conclusion: In the study, regular and long-term (6 months) exercise program has been found to have a positive sempo-adrenal effect in CRF patients. For this reason, we recommend to all CRF patients who have no effort restriction because home based exercises are easy and inexpensive.

Keywords: Chronic Renal Failure, Physical Activity, Home Based Exercise

Meis1 ve Kanser

Ra. Ph.D. Medine Karadağ-Alpaslan - Assoc. Prof. Ph.D. Fatih Kocabaş

ÖZ

Miyeloid ekotropik viral entegrasyon bölgesi 1 (Meis1) transkripsiyon faktör geni başlangıçta, miyeloid lösemide yer alan ortak bir viral entegrasyon bölgesi olarak tanımlanmıştır. Meis1, homeodomain proteinlerin üç aminoasit döngü uzatma (TALE) ailesinin bir üyesidir. Önemli bir gelişimsel transkripsiyon faktörü olan Meis1, hem kendi başına hem de diğer (TALE veya HOX) homeobox proteinlerinin kofaktörü olarak işlev görmektedir. Meis1 geninin ifadesinin bozulması ciddi gelişimsel bozukluklara ve kansere neden olabilmektedir. Transkripsiyon faktörü olması nedeniyle lösemi ve solid tümörlerle yakından ilişkili olan Meis1, ilişkili olduğu kanser ve diğer hastalıkların hem diagnostik hem de tedavisi açısından önemli bir biyobelirteçidir. Bu nedenle bu çalışmada Meis1 ve kanser ilişkisi incelenecektir. Bunun için, anahtar kelimeler PubMed ve Google scholar veritabanlarında taranıp, konuyla ilişkili güncel veriler burada paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hox, Kanser, Meis1, Pbx, Tale

Meis1 and Cancer

Abstract

The myeloid ecotropic viral integration site 1 (Meis1) transcription factor gene was initially identified as a common viral integration site require in myeloid leukemia. Meis1 is a member of the family of three amino acid loop extensions (TALE) of homeodomain proteins. As an important developmental transcription factor, Meis1 function both its own and as a cofactor of other (TALE or HOX) homeobox proteins. The deregulation of Meis1 expression may lead to serious developmental disorders and cancer. Due to its transcription factor, Meis1 is closely related to leukemia and solid tumors. It is a diagnostic and therapeutic biomarker for the cancer and other diseases associated with it. Therefore, in this study, the relationship between Meis1 and cancer will be examined. To do this, the keywords will be screened at PubMed and Google scholar databases and the current data related to the topic will be shared here.

Keywords: Cancer, Hox, Meis1, Pbx, Tale

Multipl Skleroz Hastalarında Ağrı, Uyku Kalitesi ve Duygu Durumun Hastalığın Klinik Özellikleri ile İlişkisi

MD. Hava Özlem Dede - Prof. MD. Taşkın Duman - Prof. MD. Cahit Özer - Prof. MD. İsmet Melek - Prof. MD. Esra Okuyucu

ÖZ

Amaç: Multipl skleroz (MS), santral sinir sisteminin genç popülasyonda en yaygın görülen demiyelinizan hastalığıdır. Bu çalışma, MS hastalarında kronik ağrı, depresif duygu durumu ve uyku bozukluklarının özelliklerinin saptanması ve bunların klinik özelliklerle ilişkilerinin değerlendirilmesi amacıyla planlandı. **Gereç ve Yöntemler:** Çalışmamıza, nöroloji polikliniğinde MS tanısıyla takip edilen 60 hasta ve kontrol grubunda 30 sağlıklı gönüllü dâhil edildi. Tüm katılımcılara SF 36 testi, PUKİ, EUS, BDI ve hasta grubuna Mc-Gill Ağrı Envanteri, EDSS, FBÖ uygulandı. Hastaların klinik özellikleri ile beyin ve servikal manyetik rezonans görüntülemeleri değerlendirildi. **Bulgular:** Toplam 90 katılımcının %75,6'sı kadın, %24,4'ü erkek idi. EUS hasta grubunda %51,7 normal, %48,3 patolojik; kontrol grubunda %100 normaldi. PUKİ hasta grubunda %53,3 normal, %46,7 patolojik, kontrol grubunda %93,3 normal, %6,7 patolojikti. BDI hasta grubunda %28,3 depresyon yok, %40,0 hafif depresyon, %21,7 orta derecede depresyon, %10 ağır depresyon; kontrol grubunda %66,7 depresyon yok, %30 hafif depresyon, %3,3 orta derecede depresyon saptandı. Hasta grubunda 51 (%85) kişinin ağrı şikâyeti vardı. **Sonuç:** Çalışmamızda MS hastalarında uyku bozukluğu, depresyon ve ağrı varlığı arasında anlamlı birliktelik gösterilmiştir. MS hastalarında ağrı oluşumuna etkili faktörler arasında depresyon varlığı en etkili değişken olarak saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz; Ağrı; Depresyon; Uyku

Pain, Sleep Quality and Emotion Status the Relationship of the Disease With Clinical Features in Patients With Multiple Sclerosis

Abstract

Objective: Multiple sclerosis (MS) is the most frequent demyelination disease of central nerve system, of the young population. The aim of the study is establishing the properties of chronic pain, depression and sleep disturbance in the MS patients, and determine the relationship with the clinic features and this symptoms. **Material and Methods:** Sixty MS patients who were followed by neurology department and thirty healthy voluntary in control group were included in this study. SF 36 scoring, PUKİ, EUS and BDI administered to all participants, and Mc-Gill Pain Questionnaire, EDSS, Functional Independence Measurement were administered to the MS patient. Brain and cervical magnetic resonance imaging were performed to the patients. **Results:** Twenty four point four percent was male, seventy five point six percent was female of the 90 participants. EUS was 51.7% normal, 48.3% pathological in the patients group and 100% was normal in control group. PUKİ was 53.3% normal, 46.7% pathological in the patients group and 93.3% normal, 6.7% pathological in control group. BDI was 28.3% not depression, 40.0% mild depression, 21.7% moderate depression, %10 severe depression in the patients group; in control group: 66.7% not depression, 30% mild depression, 3.3% moderate depression. Fifty

one (85%) of the patients complained from pain. Conclusion: The relationship of sleep disturbance, depression and pain was demonstrated in the study. The most effective variant was determined in this study was depression in the MS patients for pain.

Keywords: Multiple Sclerosis; Pain; Depression; Sleep

Serebral Palsili Hastada Gelişen Non Travmatik Femur Başı Aseptik Nekrozu: Nadir Bir Olgu

Assoc. Prof. MD. Şahika Burcu Karaca

ÖZ

Giriş: Femur başı avasküler nekrozu; femur başını besleyen damarların tıkanması veya farklı nedenlerle femur başına yeterli kan ulaşamaması sonucunda gelişen osteonekroza verilen isimdir. Femur başı avasküler nekrozu sıklıkla 1,5-10 yaş arası görülür. Etyolojisinde travmatik ve non travmatik faktörler rol oynar. Biz burada 5 yaşında serebral palsy tanısıyla takip ettiğimiz hastada non travmatik olarak gelişen ve nadir görülen femur başı avasküler nekrozu olgusunu sunuyoruz. Olgu: 3 yıldır spastik diplegik serebral palsy tanısıyla takipli 5 yaşında erkek hasta. Polikliniğimize kontrol amaçlı başvurduğunda ailesinden sağ bacakta yaklaşık 1 cm kısalık geliştiği ve fizyoterapi programı sırasında sağ ayakkabısına yapılan 1 cm taban yükseltme ile daha dengeli yürüdüğü bilgisi alındı. 2 yıl önce çekilen AP pelvis grafisi normal olan hastanın (Figür 1) AP pelvis grafisi yenilendi. Çekilen grafide sağ femur başında avasküler nekroz saptandı. (Figür 2) Özgeçmişinde 29 haftalık C/S ile doğum ardından solunum distressi gelişen hasta 16 gün mekanik ventilatörde kalmış ve 32 gün yenidoğan yoğun bakım ünitesinde yatışı olmuş. Sık geçirilen üst solunum yolu enfeksiyonu ve nefes darlığı nedeniyle çeşitli antibiyotikler, ventolin inhaler, montelukast, steroid, adrenalin kullanımı ve hipotiroidi medikal tedavi öyküsü var. Üç ve iki yıl önce gastrocnemius ve soleus kaslarına yönelik botulinum toksin tip A enjeksiyonu mevcut. Muayenesinde modifiye aschworth skalasına göre kalça fleksörlerinde evre 1, kalça adduktörlerinde evre 1, hamstringlerinde evre 1+, plantar fleksörlerde evre 3/2 spastisite vardı. Gerçek bacak boyu uzunluk farkına bakıldığında sağda 1 cm kısalık tespit edildi. Yürüyüş muayenesinde sağda belirgin olmak üzere ayaklar ekinde ve yine sağ dizde belirgin dizler rekurvatumda yürüyordu. Ortopedi polikliniğine yönlendirilen hastaya takip önerildi. Artmış spastisite ve avasküler nekroz için rehabilitasyon programına alındı. Sonuç: Serebral palsili olgularda femur başı avasküler nekroz özellikle femoral osteotomiler sonrası gelişmekte ancak bizim olgumuzda olduğu gibi non travmatik olarak da gelişebilir. Ekstremitede yeni gelişen bir kısalık mevcudiyetinde femur başı avasküler nekroz akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Avasküler Nekroz, Kalça, Serebral Palsi, Non Travmatik

Tekerlekli Sandalye Kullanan Hastalarda Demografik ve Sosyoekonomik Faktörlerin Sosyal Katılım ile İlişkisi

**MD. Mehpere Fırat - MD. İlkey Karabay - Prof. MD. Murat Ersöz –
Prof. MD. Selami Akkuş**

ÖZ

Amaç: Tekerlekli sandalye kullanan hastalarda raporlanan çevresel bariyerleri araştırmak, bu çevresel bariyerleri hastanın demografik verileri, yaralanma özellikleri, aktivite limitasyonlarıyla karşılaştırmak ve çevresel bariyerlerin hastanın sosyal katılım ve yaşam memnuniyetine olan etkisini belirlemektir. **Hastalar ve Yöntemler:** 2012 ve 2015 tarihleri arasında Ankara Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesinde ilk rehabilitasyonu almış, tekerlekli sandalye kullanan 92 hasta çalışmaya dahil edildi. Sosyal katılım düzeyi Craig engellilik değerlendirme ve rapor etme tekniği kısa formu (CHART- SF) ile değerlendirildi. Hastalar Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (FBÖ) motor skor, ve Beck depresyon skalası ile değerlendirildi. **Bulgular:** Tekerlekli sandalye kullanan hastalarda ev içi ve toplumsal aktivite düzeyleri düşük bulunmuştur. Bu durum hasarlanma zamanı, tekerlekli sandalye kullanma zamanı, tekerlekli sandalye tipi, tekerlekli sandalye kullanmaktaki zorluktan bağımsızdır. Tekerlekli sandalye kullanan hastaların büyük çoğunluğunda sosyal entegrasyon ve ekonomik kendine yeterlilik skorları düşüktü. Depresyon sıklığı da fazla bulunmuştur. **Sonuç:** Yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, medeni ve iş durumu gibi faktörler; sosyal katılımın belirgin bir belirleyicisi değildir. Çevresel bariyerler ile sosyal katılım arasında negatif bir ilişki vardır. Tekerlekli sandalye kullanan hastalarda bu çevresel bariyerlerin kaldırılması ile sosyal katılım artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Katılım, Tekerlekli Sandalye, Çevresel Bariyer, Yaşam Memnuniyeti

Demographic and Socioeconomic Factors Associated With Disparity in Wheelchair Users

Abstract

OBJECTIVE: To investigate environmental barriers reported by wheelchair users and to determine the relative impact of environmental barriers compared with demographic and injury characteristics and activity limitations in predicting variation in participation and life satisfaction. **METHODS:** We included 92 individuals who had received initial rehabilitation at Ankara Physical Medicine and Rehabilitation Training and Research Hospital, Ankara, Turkey, had been interviewed between 2012 and 2015, and were wheelchair users . Social participation measured by the Craig Handicap Assessment and Reporting Technique-Short Form (CHART-SF) and employment status) and the use of wheelchair were recorded. Subjects completed the Functional Independence Measure (FIM) motor score, the Craig Handicap Assessment and Reporting Technique (CHART) and Beck depression scale. **RESULTS:** We found that individuals who used wheelchairs do have lower daily home and community activity levels related to time of injury, time of using wheelchair, type of wheelchair, difficulty to using

wheelchair but that most wheelchair users have low social integration and economic self-sufficiency scores. A high prevalence of depression was also found. **CONCLUSION** Factors such as age, gender, level of education, marital and employment state were not significant predictors of social participation. Environmental barriers are negatively associated with social participation. Working toward eliminating environmental barriers may help enhance social participation for people whom use wheelchair.

Keywords: Social Participation, wheelchair, Environmental Barrier, life Satisfaction

Tip 1 Daibetes Mellituslu Çocuk ve Adolesanlarda Kalp Hızı Değişkenliği

MD. Mesut Güngör

ÖZ

Kalp hızı değişkenliği, kalbin nöral aktivitesini değerlendiren noninvaziv bir indekstir. kalp her ne kadar sempatik aktiviteden etkilenmekte ise de kalp hızı değişkenliği (HRV: Heart rate variability) esas olarak kalbin vagal sitümülasyonunu belirlemektedir. Diabetli erişkinlerde çeşitli HRV anormallikleri tespit edilmiştir. Bununla birlikte diabetli çocuklarda HRV konusunda az sayıda veri vardır. Bu çalışmada 12 sağlıklı çocuk ve 18 diabetli çocukta HRV değerlendirilmiştir. HRV ve 24 saatlik Holter monitorizasyonu içeren bütün standart kardiyak otonomik fonksiyon testleri uygulanmıştır. HRV'de 6 zaman bağımlı ve 6 frekans bağımlı değerlendirme yapılmıştır. Zaman bağımlı değerlendirmede istatistiksel olarak anlamlı değişiklikler saptanmıştır. Ancak frekans bağımlı analizlerde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu durum tip 1 diabetes mellitus tanısıyla izlenen hastaların, hastalık sürelerinin kısa olmasına bağlı olabilir. Sonuç olarak asemptomatik diabetik otonomik nöropatili çocuklarda HRV değişkenlikleri kardiyak otonomik nöropatiye işaret edebilir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Hızı Değişkenliği, Tip 1 Diabet

Yenidoğan Yoğunbakım Ünitesinde Yatan Bebeklerde Burun Sürüntü Kültüründe Metisilin Rezistan Stafilokokkus Aureus Kolonizasyonu

Asst. Prof. MD. Sinan Tüfekci

ÖZ

Giriş ve amaç: Metisilin dirençli stafilokokkus aureus (MRSA), yenidoğan yoğunbakım ünite (YDYBÜ)'sinde önemli bir infeksiyon kaynağıdır. Yenidoğan bebekler MRSA ile infeksiyon ve kolonizasyona özellikle duyarlıdır. Bu çalışmada YDYBÜ'de yatırılan hastalarda burun sürüntüsünde MRSA kolonizasyonu araştırıldı. Yöntem: 1 Ocak 2016-31 Aralık 2017 döneminde, YDYBÜ'e kabul edilen 643 hastanın 560'ında nazal sürüntü kültürü alındı. Sürüntü kültürleri %5 koyun kanlı agara ekilerek 35 0 C' de 24 saat inkübe edildi. Gram pozitif kok morfolojisi gösteren kolonilere katalaz ve koagülaz testleri uygulandı. Metisilin (oksasilin) direnci National Committee for Clinical Laboratory Standart(NCCLS) önerilerine göre disk difüzyon yöntemi ile belirlendi. Hastaların demografik, klinik ve mikrobiyolojik verileri toplandı. Veriler SPSS 18 istatistik programında student t testi ve ki-kare testleri ile değerlendirildi ve $p < 0.05$ değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. <30 hafta ve/veya <1000 gram bebekler, açık yarası olanlar ve ilk yatışta MRSA taraması yapılmayan bebekler çalışma dışında bırakıldı. Bulgular: çalışma süresince MRSA nazal kolonizasyon prevalansı %6.8, 2016 yılında %6.1, 2017 yılında %7.5 bulundu. Normal spontan vajinal yol ile doğan bebeklerde, sezaryen ile doğuma göre (%8.5'e, %3.9) MRSA pozitifliği daha yüksekti. Doğum sonrası bakım alan bebeklerde, almayanlara göre (%10.4'e %5) nazal MRSA pozitifliği daha fazlaydı. Postnatal ilk 24 saat içinde yatırılan bebeklerde, nazal MRSA pozitifliği %3.8, 24. saatten sonra yatırılanlarda %15.2 idi. Gebelik haftası, cinsiyet, doğum kilosu, 1. ve 5. dakika apgar skorları, düşük doğum ağırlığı, erken membran ruptürü, gebelik tansiyonu, gestasyonel diyabet açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Nazal MRSA taşıyıcısı olan hastalarda MRSA'ya bağlı impetigo, haşlanmış deri sendromu, sepsis gelişmedi. Sonuç: ünitemizde YDYBÜ'de yatan bebeklerde nazal MRSA kolonizasyonu prevalansı %6.8 olup, literatür (%0.3-25.9) ile uyumludur. MRSA nazal taşıyıcılarının belirlenmesi, YDYBÜ'de salgıların önlenmesinde yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Metisilin Dirençli Stafilokokkus Aureus, Kolonizasyon

Methiciline Resistant Staphylococcus Aureus Colonization in Nasal Swab Cultures Among the Newborn Babies Admitted to Neonatal Intensive Care Unit.

Abstract

Background: Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) is a source of nosocomial infection at Newborn Intensive Care Units (NICUs) and an important cause of mortality and morbidity. Newborns are particularly susceptible to be infected and colonized by MRSA.

Objective: The present study was conducted with the aim of investigating the prevalence of MRSA colonization in nasal cultures of the patients who were hospitalized at NICU. Clinical characteristics of the babies with and without MRSA colonization were compared.

Methods: Nasal smear cultures were obtained from 560 out of 643 patients who were admitted to NICU between January 1, 2016 and December 31, 2017. Nasal smear cultures were

cultivated in 5% sheep blood agar and incubated at 35 °C for 24 hours. The colonies which showed gram positive coccus morphology were applied catalase and coagulase tests. Methicillin resistance was determined with disc diffusion method in accordance with the recommendations of National Committee for Clinical laboratory Standards (NCCLS). Demographic, clinical and microbiological data of the patients were collected. Data were evaluated by using student t-test and chi-square tests with SPSS 18.0 statistical package program and a p level of <0.05 was accepted as statistically significant. Babies who were under 30 weeks of gestation and/or under 1000 gr of birth weight, who had an open wound and who were not screened for MRSA at the first admission were excluded from the study.

Results: Prevalence of MRSA nasal colonization was found to be 6.8%, this ratio was 6.1% in 2016 and 7.5% in 2017. Ratio of MRSA positivity was higher among the babies who were born with normal vaginal delivery compared to the babies who were born with caesarean section (8.5% vs 3.9%). Nasal MRSA positivity was higher in the babies who received post-partum care compared to the ones who did not receive post-partum care (10.4% vs 5%). Ratio of nasal MRSA positivity was 3.8% among the babies who were hospitalized within the first post-natal 24 hours and this ratio was 15.2% among the babies who were hospitalized after post-natal 24th hour. A statistically significant difference was not found between groups with regard to gestational week, gender, birth weight, Apgar scores at 1st and 5th minutes, low birth weight, premature rupture of the membranes, gestational torsion, gestational diabetes. MRSA-related impetigo, boiled skin syndrome or sepsis did not develop in the patients who were nasal MRSA carriers.

Conclusion: Prevalence of nasal MRSA was 6.8% among the babies who were hospitalized at NICU, this result was consistent with literature (0.3-25.9%). Applying isolation measures and decolonization treatment protocol may be useful for prevention of MRSA epidemics in patients who were colonized with MRSA.

Key words: newborn, Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*, colonization

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocukların Ayak Biyomekaniği Açısından İncelenmesi

Researcher Gül Halıcı - Assoc. Prof. Ph.D. Ebru Kaya Mutlu - Assoc. Prof. MD. Caner Mutlu - Prof. Ph.D. Hanifegül Taşkıran

ÖZ

Amaç: Dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu (DEHB) olan ile olmayan aynı yaştaki çocukların ayak biyomekaniği açısından karşılaştırılmasıdır. **Yöntem:** Çalışma grubumuz Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi Çocuk ve Ergen Psikiyatri polikliniğine başvuran 8-17 yaş arası DEHB tanısı almış 23 kişi ve olgularla aynı yaşta ve dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu tanısı almamış 23 sağlıklı kontrolden oluşmaktaydı. Her iki gruba Dikkat Eksikliği ve Yıkıcı Davranış Bozuklukları için DSM-IV'e dayalı Tarama ve Değerlendirme Ölçeği (DEYDB DSM-IV Değerlendirme Ölçeği) ve ayak kabı uygunluğu değerlendirme formu uygulandı. Olguların ayak biyomekaniğini değerlendirmek için navicular düşme testi, calcaneo tibial açısı (varus valgus), femoral anteversiyon açısı, longitudinal ark açısı (Feiss Çizgisi), subtalar açısı ölçümü, metatarsal genişlik farkı, Q açısı, ayak tabanı basınç analizi (sabit ve dinamik) ve ayak postür indeksi kullanıldı. **Sonuçlar:** Çalışma grubumuzun yaş ortalaması ile beden kitle indeksi (BKİ) sırasıyla DEHB grubunda $12,13 \pm 2.80$ ile 18.35 ± 3.55 , kontrol grubunda 11.78 ± 2.81 yıl ile 18.35 ± 3.55 kg/m² idi. Gruplar arasında yaş ve BKİ açısından anlamlı farklılık bulunmadı ($p > 0.05$). Navicular kemik düşme testi, calcaneo tibial açısı, subtalar açısı, Q açısı ve ayak postür indeksi independent samples t testi ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptandı (sırasıyla $p = 0,02$, $p = 0,002$, $p = 0,003$, $p = 0,007$ ve $p = 0,04$). **Tartışma:** Literatürde DEHB olan çocukların klasik semptomlardan ayrı olarak duyu bütünleme problemlerine sahip oldukları ve ayakta durma dengelerinin sağlıklı çocuklardan oluşan kontrol grubuna göre daha bozuk olduğu belirtilmiştir. Çalışmamızın sonucunda da DEHB tanısı almış çocuklar ile sağlıklı çocuklar arasında ayak biyomekaniği açısından farklılıklar saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite, Ayak Biyomekaniği, Pes Planus, Pedografi

Streptococcus Mutans'ın Sebep Olduğu Biyofilm Kaynaklı Diş Çürüğü

Asst. Prof. Ph.D. Ceren Başkan - Prof. Ph.D. Belgin Sırıken - Asst. Prof. Ph.D. Ayhan Güler

ÖZ

Diş çürüğü, insanlarda sık görülen, konakçı-patojen etkileşiminin bir sonucu olarak oluşan ve diş yüzeylerinin demineralizasyonu ile karakterize edilen kronik bir oral hastalıktır. Oral ortamda karbonhidratları mayalayan dental bakterilerin neden olduğu asitler, dişlerin sert dokularında organo-inorganik yapının bozulmasına neden olur. Diş yüzeylerinde oluşan plakanın bir diğer adı biyofilm tabakasıdır. Biyofilm oluşumu, serbest dolaşımdaki planktonik form bakterilerin bir yüzeye tutularak sapsız bir forma dönüşmesi ile başlayan dinamik bir işlemdir. Biyofilm tabakasının oluşumunda, bakteri sinyallerinin iletim mekanizması olarak bilinen Çekirdek Algılama (QS) mekanizması sorumludur. Bu mekanizma sayesinde, bakteriler, popülasyon yoğunluklarını, çevreye saldıkları küçük sinyal molekülleri vasıtasıyla belirler. Yerel sinyallerin sayısı eşik seviyesine ulaştığında, bakterinin virülans faktörleri çevreye yayılmaya başlar. Biyofilm tabakası çeşitli biyotik ve abiyotik yüzeylerde ortaya çıkar. Diş ve implant yüzeyindeki biyofilm diş çürümeye ve periodontal bozuklukların gelişmesine neden olur. Dental biyofilm gelişiminde ilk önemli adım, zar tabakasının oluşumu. Küçük mikro koloniler, bakterilerin zar tabakasına yapışması ile oluşur. Biyofilm oluşturan bakteriler, hücre dışı matrikse gömülür. Biyofilmdeki bakteriler, hücre dışı polimerik madde sayesinde, planktonik formlardan daha fiziksel ve kimyasal faktörlere karşı daha dirençlidir. Diş çürüğü oluşumunda etkili olan bakteri grupları Streptococcus, Lactobacilli ve Actinomyces'tir. Streptococcus mutanların bu bakteri grupları arasında yüksek prevalansı, birçok mikrobiyolojiye ilgi birikimi ile sonuçlanmıştır. Özellikle son yıllarda çeşitli moleküler araştırmalar, Streptococcus mutanların neden olduğu diş çürümeye nedenini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Streptococcus Mutans, Dental Plaket, Biyofilm, Çekirdek Algılama

Biofilm-Induced Dental Caries Caused by Streptococcus Mutans

Abstract

Tooth decay is a chronic oral disorder that is frequently seen in humans, formed as a result of host-pathogen interaction, and characterized by demineralization of teeth surfaces. The acids caused by dental bacteria fermenting carbohydrates in the oral environment causing the deterioration organo-inorganic structure in the hard tissues of teeth. The other name of the plaque formed on tooth surfaces is the biofilm layer. Biofilm formation is a dynamic process that begins with the transform of free-circulating planktonic form bacteria into a sessile form by holding onto a surface. In the formation of the biofilm layer, the Quorum Sensing (QS) mechanism, which is known as the transmission mechanism of bacteria signals, is responsible. Thanks to this mechanism, bacteria determine the population intensities through small signal molecules that they release into the environment. When the number of local signals reaches the threshold level, then bacteria's virulence factors begin to release into the environment. The

biofilm layer occurs on various biotic and abiotic surfaces. Biofilm on the surface of tooth and implant causes tooth decay and periodontal disorders to develop. The first important step in the development of dental biofilm is the formation of the pellicle layer. Small microcolonies are formed by the adhesion of bacteria to the pellicle layer. . The bacteria in the biofilm are more resistant to the physical and chemical factors than the planktonic forms, thanks to the extracellular polymeric substance. Bacterial groups, which are effective in the formation of tooth decay, are Streptococcus, Lactobacilli and Actinomyces. The high prevalence of Streptococcus mutans among these groups of bacteria has resulted in the accumulation of interest in many microbiological. Various molecular studies, especially in recent years, have aimed at determining the cause of tooth decay caused by Streptococcus mutans.

Keywords: Streptococcus Mutans, Dental Plaque, Biofilm, Quorum Sensing

Lise Öğrencilerinde Algılanan Sosyal Destek Düzeyi İle Ebeveyn Ergen İlişkisi Niteliğinin Sigara Kullanımı Üzerine Etkisi

Ms. Gülşah Taştan - Prof. MD. Şule Ecevit Alpar

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, lise öğrencilerinde algılanan sosyal destek düzeyi ile ebeveyn ergen ilişkisi niteliğinin sigara kullanımı üzerine etkisinin incelemesidir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırma evrenini Ankara ili Mamak ilçesinde bulunan liseler, örneklemi ise, Mesleki ve Teknik Anadolu Liselerinden 1918 öğrenci, Anadolu Liselerinden 1773 öğrenci, İmam Hatip Anadolu Liselerinden 383 öğrenci olmak üzere toplam 4074 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan demografik bilgi formu, Eker, Arkar ve Yıldız tarafından geçerlik güvenirliği yapılan Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği ve Ergül ve Güre tarafından geçerlik güvenirliği yapılan Ebeveyn Ergen İlişkisi Niteliği Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesi bilgisayar ortamında yapılmış olup; Kategorik değişkenler arasındaki farkın incelenmesinde iki gruplu olanlarda t testi, ikiden fazla gruptalarda tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $P<0.05$ olarak kabul edilmiştir. **Bulgular:** Sigara kullanma durumu ile cinsiyet, yaş, sınıf, sınıf tekrar durumu ve devamsızlık durumu, ebeveyn şiddet görme durumu, ailede sigara kullanan aile üyesinin olması arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Çok boyutlu Algılanan Sosyal Destek ile sigara kullanımı arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Ebeveyn Ergen ilişkisi Niteliği ile sigara kullanımı arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). **Sonuç:** Çok boyutlu algılanan sosyal destek ile ebeveyn ergen ilişkisi niteliği lise öğrencilerinde sigara kullanımını etkilemektedir. Ebeveyn ergen ilişkisi iyi olan ergenlerde sigara kullanımı daha az görülürken, ebeveyn ergen ilişkisi iyi olmayan ergenlerde sigara kullanımı daha fazla görülmektedir. Çok boyutlu algılanan sosyal destek düzeyleri yüksek olan ergenlerde sigara kullanımı az görülürken, çok boyutlu algıladıkları sosyal destekleri düşük düzeyde olan öğrencilerde sigara kullanımı daha fazla görülmektedir. **Anahtar Kelimeler:** Bağımlılık, sosyal ilişki, öğrenci, ebeveyn, nitelik.

Anahtar Kelimeler: Bağımlılık, Sosyal İlişki, Öğrenci, Ebeveyn, Nitelik.

Obezite Cerrahisi Öncesi ve Sonrası Hastaların Yeme Tutumları, Beden İmajı ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ms. Hatice Akkayaoğlu - Prof. MD. Sevim Çelik

ÖZ

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışma obezite cerrahisi öncesi ve sonrası hastaların yeme tutumları, beden imajı ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak planlandı. **YÖNTEM:** Araştırma örneklemini sleeve gastrektomi geçiren 50 kişi oluşturdu. Araştırma 23.04-2018-05.11.2018 tarihleri arasında yapıldı. Araştırmanın verileri; Demografik Özellikler Formu, Obeziteyle İlişkili Beslenme Alışkanlıklarının Araştırılmasında Üç Faktörlü Beslenme Anketi, Vücut Algısı Ölçeği ve SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanılarak toplandı. Verilerin analizi SPSS paket programı kullanılarak yapıldı. **BULGULAR:** Beden Kitle İndeksi (BKİ) >40kg/m² olan yada BKİ>35 kg/m² olan ve obeziteye eşlik eden hastalığı bulunan, %78 'i kadın olan hastaların yeme alışkanlıklarındaki değişime bağlı olarak obezite cerrahisi sonrasında vücut algı skorlarında artış, yaşam kalitelerinde iyileşme ve obeziteye eşlik eden hastalıkların seyrinde de iyileşmeler olduğu tespit edildi. **SONUÇ:** Obezite cerrahisi sonrasında değişen yeme alışkanlığına bağlı kilo kaybı ile birlikte temel insan fizyolojisinde birçok değişim meydana gelmiştir. Hastaların obezite ameliyatından maksimum fayda sağlamaları ve hemşirelerin bütüncül bir bakım sunabilmeleri için bu değişimleri ve beraberinde meydana gelebilecek sorunların belirlenmesinde; buna yönelik hastalara sağlanacak imkanların artırılmasında etkili olacağı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Obezite Cerrahisi, Bariatrik Cerrahi

The Relationship Between Eating Attitudes, Body İmage and Quality of Life Before and After Obesity Surgery

Abstract

INTRODUCTION AND OBJECTIVE: This study was planned as a descriptive study to examine the relationship between eating attitudes, body image and quality of life before and after obesity surgery. **METHODS:** The research sample consisted of 50 people undergoing sleeve gastrectomy. Research 23.04-2018-05.11.2018 it was done between dates. Data of the research; were collected with the demographic features form, Three Factor Nutrition Questionnaire for Investigating Obesity Related Nutrition Habits , Body Perception Scale and SF-36 Quality of Life Scale. Data were analyzed using SPSS package program. **RESULTS:** The body mass index (BMI) of> 40kg / m², or BMI> 35 kg / m² with obesity associated disease, 78% of female patients due to the change in eating habits, after obesity surgery increase in body perception scores, improvement in life quality, and improvement in the progression of obesity-related diseases was detected. **CONCLUSION:** There have been many changes in basic human physiology with weight loss due to changing eating habits following obesity surgery. these changes and related problems should be identified in order to provide maximum benefit from obesity surgery and to provide holistic care to nurses,it was determined that these would be effective in increasing the opportunities to be given to patients.

Keywords: Obesity, Obesity Surgery, Bariatric Surgery

Hemodiyaliz Tedavisi Alan Hastaların Diyet ve Sıvı Kısıtlaması ile Semptomları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ms. Ceren Dilek Mumcu - Asst. Prof. Ph.D. Bahar Vardar İnkaya

ÖZ

Hemodiyaliz Tedavisi Alan Hastaların Diyet ve Sıvı Kısıtlaması ile Semptomları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Amaç: Kronik böbrek yetmezliği olan ve hemodiyaliz tedavisi alan hastalarda semptomların kontrol altına alınması diyet ve sıvı kontrolü ile sağlanabilmektedir. Bu nedenle çalışmamızın amacı; hemodiyaliz tedavisi alan hastaların diyet ve sıvı kısıtlaması ile yaşadıkları semptomları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışma, Ankara ilinde bir eğitim ve araştırma hastanesi ve bu hastaneye bağlı olan semt polikliniğinin diyaliz ünitesinde Aralık 2018- Nisan 2019 tarihleri arasında hemodiyaliz tedavisi alan 110 hastanın katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın yapılması için hastaneden gerekli izin alınmıştır. Araştırmaya katılmak isteyen hastalara da yazılı onam imzalatılmıştır. Veri toplama formu olarak, ‘Hasta Tanılama Formu’, ‘Hemodiyaliz Hastalarında Sıvı Kontrol Ölçeği’ ve ‘Diyaliz Semptom İndeksi’ kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 21.0 paket programında yapılmıştır ve istatistiksel test olarak Kruskal-Wallis H testi Mann-Whitney U testi ve korelasyon testleri kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre; hastaların %59.1’inin erkek, %48.2’sinin 40-64 yaş grubunda, %63.6’sının evli, %50’sinin ilköğretim mezunu, %86.4’ünün çalışmadığı ve %60.9’unun sigara kullanmadığı belirlenmiştir. Hastaların sıvı kontrol uyumlarının orta düzeyde olduğu (50.2 ± 5.8), bilgi alt boyutu (17.7 ± 2.2) ile davranış alt boyutunda (23.2 ± 4.3) uyum düzeylerinin orta düzeyde olduğu, tutum alt boyutunda (9.6 ± 2.6) ise uyum düzeyinin düşük düzeyde olduğu saptandı. Yorgun hissetme %71, kemik ve eklem ağrıları %64 ve kas krampları %58 oranında hastalar tarafından en çok yaşanan semptomlar olarak belirlenmiştir. Sıvı kontrol toplam ölçek puanları ile diyaliz semptom indeksi toplam puanları arasında ise anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Sonuç: Çalışmada hemodiyaliz tedavisi alan bireylerin sıvı kısıtlamasına uyumlarının ve semptom deneyimlerinin orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Hemodiyaliz hastalarında sıvı kontrolü ve uyumu oldukça önemlidir. Bu noktada, hastalarda bilgi, tutum ve davranış boyutunda farklılık yaratacak ve devamı sağlanacak şekilde eğitim ve uygulamaların planlanması önerilebilir. Ayrıca hemşirelerin bu konuda aktif rol oynaması ve hastalara danışmanlık yapması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz; Hasta Uyumu; Sıvı Kontrolü; Diyet Uyumu; Semptom Kontrolü.

Doğal Kaynaklı Ürünlerin ve Gıda Desteklerinin Sporcu Sağlığı Üzerine Etkileri

Ph.D. Hasya Nazlı Ekin

ÖZ

Eski zamanlardan günümüze kadar, doğal kaynaklı ürünlerin ve gıda desteklerinin insanlar tarafından fiziksel performansı arttırdığından dolayı kullanıldığı bilinmektedir. Tıbbi bitkilerden elde edilen bitkisel ürünlerin ve çeşitli gıda takviyelerinin kullanımı son yıllarda belirgin bir şekilde artmıştır. Sporcular başlıca; aerobik kapasiteyi arttırmak, yorgunluğa direnç, fiziksel aktiviteyi arttırmak, kas kütlesini çoğaltmak, kan testosteron düzeyini arttırmak amacıyla doğal kaynaklı ürünleri kullanmayı tercih etmektedir. Bildiride, sporcular tarafından kullanılan Ginseng, Tribulus terrestris, Zingiber officinale, Rhodiola rosea, Cordyceps sinensis, Ginkgo biloba, Capsicum annuum, Astragalus, kafein içeren bitkiler ve doğal kaynaklardan elde edilen L-Karnitin, Koenzim Q10, Konjuge Linoleik Asit (CLA), Melatonin gibi doğal kaynaklı ürünlerin sporcu sağlığı üzerine olumlu ve olumsuz etkileri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Doğal Kaynaklı Ürün, Bitkisel İlaç, Gıda Desteği, Sporcu Sağlığı

Effects of Natural Products and Dietary Supplements on Athletes Health

Abstract

It is known that natural products and dietary supplements are used from history to nowadays for enhancing physical performance. The usage of medicinal natural products and dietary supplements has increased drastically in recent years. Athletes prefer to use natural products for the enhancing aerobic capacity, resistance to fatigue, stimulate to physical activity, increase the muscle mass, improve the levels of testosterone in the blood. The positive and negative effects of natural products, which used by athletes, such as Ginseng, Tribulus terrestris, Zingiber officinale, Rhodiola rosea, Cordyceps sinensis, Ginkgo biloba, Capsicum annuum, Astragalus, caffeine-containing plants, L-carnitine, coenzyme Q10, conjugated linoleic acid (CLA) and melatonin on athlete's health will be discussed.

Keywords: Natural Products, Herbal Drug, Dietary Supplement, Athlete's Health

Yaşlı Bireylerin Egzersiz Programlarında “ısınma” Rutini

Asst. Prof. Ph.D. Selvin Balki

ÖZ

Yaşlanma, doğumla başlayan ölümle sona eren evrensel bir süreç olarak tanımlanmaktadır. Hiçbir fiziksel aktivite ya da egzersiz ile yaşlanma denen bu biyolojik süreç durdurulamaz. Bununla birlikte mevcut literatür; iyi bir şekilde planlanan ve düzenli yapılan egzersizlerin yaşlıların aktif-bağımsız yaşam süresinde artışa, dizabilite (engel) durumu ve kronik hastalık gelişiminde azalmalara neden olduğunu gösteren kanıtları içermektedir. Ayrıca düzenli yapılan egzersizlerin yaşlılarda; psikolojik ve zihinsel iyileşmelere neden olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle günümüzde yaşlılara; vücut esnekliği, kas kuvveti, eklem hareket açıklığı ve aerobik endurans seviyesini artırmaya yönelik egzersiz programları önerilmektedir. Bu egzersiz programlarında ısınma; kardiyo-pulmoner sistemi asıl egzersizlere hazır hale getirmek ve özellikle yaşlanma sürecinde dokularda azalan esneklik nedeniyle rutin bir şekilde önerilen ve çok fazla önem verilen bir periyottur. Egzersiz öncesi yaşlının, aktif ya da pasif herhangi bir şekilde ısınma yapması istenmektedir. Aktif ısınma (ısınma egzersizi) ile vücudunun yanı sıra zihninin de egzersize hazır hale gelebileceği belirtilmektedir. Bu derlemenin amacı; yaşlı teması içinde ısınma rutiniyle ilişkili literatür bilgilerini taramak ve konuyu ısınmanın genel fizyolojik/performans etkilerine dair bulgular eşliğinde tartışmaktır. Son yıllarda sporcularda; egzersiz öncesi ısınma rutininin önemi anlaşılmış ve bu hususta yapılan incelemelerin sayısında büyük artışlar olmuştur. Bu çalışmalarda “ısınma” denen bu kısa aerobik egzersiz ve/veya germe rutini sonucunda, sporcu ve sağlıklı yetişkinlerde sakatlanmanın azaldığı ve performansın artırdığına dair güçlü kanıtlar ortaya konmuştur. Aktif ısınmanın sinovial sıvı akışında olan pozitif etkileri ile eklemlerin daha rahat hareketinde, sinir iletimini artırması sonucunda ise denge, motor kontrol, koordinasyon, propriosepsiyon iyileşmelerinde, tüm vücut sistemlerinin egzersiz talebine uygun hale gelmesinde, kaslarda esneklik ve performans artışlarında etkili olabileceği belirtilmektedir. Ancak yaşlılarda aktif ya da pasif ısınma uygulamalarının etkileri üzerine yapılan çalışma sayısı oldukça sınırlıdır. Sonuçta literatür bulgularına bakıldığında yaşlılara verilen ısınma rutininin; genel olarak esnekliği artırarak eklem hareket açıklığına pozitif katkı sağladığını söyleyebiliriz ama sakatlanmanın önlenmesi ve performans konularında etkileri açık değildir. Bu konularda randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Isınma Egzersizi; Isınmanın Fizyolojik Etkileri; Yaşlı; Performans

Adolesan Sporcularda Zihinsel Dayanıklılığın Belirlenmesinde Ailenin Spora Dahiliyeti ve Aile Mükemmeliyetçiliğinin Rolü

Researcher Nükte Özgör - Prof. Ph.D. F.Hülya Aşçı

ÖZ

GİRİŞ-AMAÇ: Bu çalışmada ailenin spora dahiliyeti ve aile mükemmeliyetçiliği algısının adolesan sporcularda zihinsel dayanıklılığının belirlemesindeki rolü incelenecektir. Zihinsel dayanıklılık, algılanan aile mükemmeliyetçiliği ve aile dahiliyetinin cinsiyete, spor deneyimine ve spor türüne göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesi de bu çalışmanın amaçlarındandır. **GEREÇ-YÖNTEM:** Çalışmaya 12-18 yaş arası 193 kız ($X_{yaş}=14.56 \pm 1.95$) ve 193 erkek sporcu ($X_{yaş}=14.99 \pm 2.04$) olmak üzere toplam 386 ($X_{yaş}=14.78 \pm 2.00$) sporcu katılmıştır. Katılımcılara “Kişisel Bilgi Formu” ile birlikte “Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği”, “Sporda Ebeveyn Katılım Anketi” ve “Spora Özgü Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği”nin Algılanan Aile Baskısı” alt boyutu” uygulanmıştır. Verilerin analizinde çoklu hiyerarşik regresyon analizi ve bağımsız örneklerde t-testi kullanılmıştır. **BULGULAR:** Analiz sonuçlarına göre, algılanan baba mükemmeliyetçiliği ($\beta=0.24$, $p<0.05$) zihinsel dayanıklılığın pozitif yordayıcısı bulunmuştur. Anne mükemmeliyetçiliği ($\beta=-0.18$, $p<0.05$) ise zihinsel dayanıklılığın negatif yordayıcısıdır. Bunun yanı sıra, ailenin dahiliyetinin baba takdir ($\beta=0.26$, $p<0.05$) alt boyutu zihinsel dayanıklılığın pozitif yordayıcısı olarak bulunmuştur. Algılanan anne dahiliyeti ve baba dahiliyetinin diğer alt boyutları zihinsel dayanıklılığın anlamlı yordayıcısı değildir ($p > 0.05$). Cinsiyete göre zihinsel dayanıklılık, baba mükemmeliyetçiliği, aile dahiliyetinin anne takdir ve anne yönlendirici alt boyutlarında fark vardır ($p<0.05$). Spor türüne göre, takım sporcularının zihinsel dayanıklılık, aile dahiliyetinin anne takdir, anne yönlendirici alt boyut puanları bireysel sporculardan, bireysel sporcuların ise, aile dahiliyetinin anne aktif, baba baskı ve baba aktif alt boyut puanları takım sporcularından daha yüksektir ($p<0.05$). Spor deneyimine göre ise, algılanan baba mükemmeliyetçiliği ve aile dahiliyetinin anne takdir alt boyutunda anlamlı fark bulunmaktadır. ($p<0.05$) **SONUÇ:** Elde edilen bulgular, adolesan sporcularda zihinsel dayanıklılığın belirlenmesinde ailenin spora dahiliyeti ve aile mükemmeliyetçiliğinin belirlenmesinde önemli rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Zihinsel Dayanıklılık, Aile Mükemmeliyetçiliği, Aile Dahiliyeti

The Role of Perceived Parental Perfectionism and Parental Involvement in Mental Toughness in Adolescent Athletes

Abstract

The studies on the role of parental involvement in sport and the perception of parental perfection in the determination of mental toughness of adolescent athletes will be examined. The aim of this study is to examine whether mental toughness, perceived parental perfectionism and parental involvement differ according to gender, sports experience and sport. One hundred ninety three girls(Mage = 14.56 ± 1.95) and 193 boys(Mage= 14.99 ± 2.04),in total 386(Mage = 14.78 ± 2.00) adolescent athletes participated in this study. ‘Mental Toughness Questionnaire’, ‘Parental Involvement in Sports Questionnaire’ and ‘Perceived Parental Pressure

Subscales of Sport Multidimensional Perfectionism Scales' were administered to participants. Hierarchical multiple regression analysis and t-test were used to analyse data. Analysis indicated that perceived father perfectionism ($\beta = 0.24$, $p < 0.05$) was found to be a positive predictor of mental toughness. Mother perfectionism ($\beta = -0.18$, $p < 0.05$) is a negative predictor of mental toughness. In addition, the sub-dimension of father's praise parental participation ($\beta = 0.26$, $p < 0.05$) was found to be a positive predictor of mental toughness. Perceived mother involvement and other sub-dimensions of father inclusion were not significant predictors of mental toughness ($p > 0.05$). According to gender, there is a difference in mental toughness, father perfectionism, mother praise and mother directive behavior ($p < 0.05$). According to the type of sport, the mental toughness of the team athletes, the mother's praise of the parental inclusion, the mother directive behavior subscale scores of the individual athletes, the individual athletes, the mother active involvement, father pressure scores of the father active involvement and father active sub-dimension scores were higher than the team athletes ($p < 0.05$). According to the sport experience, there is a significant difference between the perceived father perfectionism and the mother praise of parental inclusion ($P < 0.05$). The findings play an important role in determining mental toughness of adolescent athletes of the role of perceived parental perfectionism and parental involvement.

Keywords: Mental Toughness, Parental Involvement, Parental Perfectionism

Adolesanlarda El Kavrama Kuvvet Duyusu Normatif Değerlerinin Saptanması İçin Ön Çalışma

MD. Melda Pelin Yargıç

ÖZ

Kuvvet duyusu, eklem pozisyonu duyusu ve kinestezi ile birlikte propriyosepsiyonun bir bileşeni olup, maksimum kuvvetin belli bir yüzdesinin yeniden uygulanma becerisi olarak tanımlanmaktadır. Örneğin el kavrama kuvvetinin yarısının yeniden uygulanma becerisi “el kavrama kuvvet duyusu” olarak bilinmektedir. Adolesan yaş grubunda bu duyu için yapılacak ölçümlerin kıyaslanacağı normatif değerlerin ne olduğu ve bu değerlerin cinsiyete göre değişip değişmediği bilinmemektedir. Bu çalışmada sedanter adolesanların el kavrama kuvvet duyusunun ölçülmesi; el kavrama kuvvet duyusunun maksimum el kavrama kuvveti ve cinsiyet ile ilişkisinin saptanması amaçlanmıştır. Çalışmaya düzenli egzersiz yapmayan, kadın ve erkek adolesanlar davet edilmiştir. Katılımcılardan omuz adduksiyonda, dirsek 90 derece fleksiyonda iken Baseline™ marka hidrolik el dinamometresine 3 kez maksimum kuvvet uygulamaları istenmiştir. Bu değerlerden en yüksek olanı maksimum el kavrama kuvveti olarak kabul edilmiştir. Daha sonra bu kuvvetin %50’sini görsel geri bildirim eşliğinde 3 kez tekrar etmeleri istenmiştir. Son olarak, görsel geri bildirim olmaksızın aynı kuvveti 3 kez yeniden uygulamaları istenmiştir. 3 deneme sonuçları kaydedilmiş, bu sonuçlardan sabit hata (SH), mutlak hata (MH) ve ortalama hata kareleri kökü (OHKK) hesaplanmıştır. Hesaplanan hatalar, her kişinin hedef kuvvetine göre normalize (n-) edilmiştir. Çalışmaya 22 kadın, 24 erkek toplam 46 adolesan (medyan yaş: 16) katılmıştır. Maksimum el kavrama kuvveti kadınlarda ortalama 28.1 ± 3.99 kg, erkeklerde 41.01 ± 7.41 kg olarak bulunmuştur ($p < 0.001$). El kavrama kuvvet duyusu ölçümlerinde medyan nMH 0.61 (IQR: 0.77), ortalama nSH 0.77 ± 0.74 , medyan nOHKK 0.72 (IQR: 0.76) bulunmuştur. nMH, nSH, nOHKK değerleri kadın ve erkekler arasında anlamlı farklı izlenmiştir ($p < 0.01$). nMH ile nRMSE değerleri maksimum el kavrama kuvveti ile zayıf düzeyde pozitif korelasyon göstermektedir (sırasıyla $r = 0.35$, $p = 0.01$; $r = 0.39$, $p < 0.01$). Bu çalışma adolesanların el kavrama kuvvet duyusu normatif değerlerinin saptanması için bir ön çalışma niteliğindedir. El kavrama kuvvet duyusu normatif değerleri oluşturulurken cinsiyete göre sınıflama yapmak gerektiği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kuvvet Duyusu, El Kavrama Kuvveti,

Algılanan Önem Ölçeği Türkçe Uyarlaması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Abdussamet Arslan – Doç. Dr. Gözde Algün Doğu

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, “Algılanan Önem Ölçeği(Perceived Importance Scale)”nin Türkçe'ye uyarlanması ve psikometrik özelliklerinin incelenmesidir. “Algılanan Önem Ölçeği(AÖÖ)” spor ile ilgilenen insanların organizasyonlara katılırken önem verdiği kriterleri belirleyebilmek üzere geliştirilmiş bir ölçme aracıdır. Çalışmaya eskrim, futbol, voleybol branşlarından 210 kadın ve 257 erkek olmak üzere 313 sporcu, 68 antrenör, 41 hakem, 45 yönetici katılım göstermiştir. AÖÖ 5'li likert tipinde değerlendirilen, 3 alt boyut (etkinlik tercihi, konum tercihi, seyahat stili tercihi) ve 42 maddeden oluşmaktadır. Veri analizinde yapı geçerliğinin incelenmesi amacı ile doğrulayıcı faktör analizi, güvenirligini test etmek amacı ile Cronbach's Alpha iç tutarlılık katsayısı kullanılmıştır. Ölçeğin dilsel eşdeğerliği Pearson korelasyon analizi kullanılarak incelenmiştir. Ölçeğin yapı geçerliğine ilişkin bulgular, orjinal ölçekteki üç faktörlü yapıyı destekler niteliktedir. Ölçeğe ilişkin iç tutarlık düzeyinin yüksek olduğu tespit edilmiş, dilsel eşdeğerliği sağladığı görülmüştür. Sonuç olarak “Algılanan Önem Ölçeği”nin spor ile ilgilenen insanların organizasyonlara katılırken önem verdiği kriterleri değerlendirmek üzere, orjinal ölçekteki gibi iyi ve yeterli düzeyde psikometrik özelliklere sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Algılanan Önem, Algı, Önem, Spor Organizasyonları, Ölçek Uyarlama

The Turkish Adaptation of Perceived Importance Scale: the Validity and Reliability Study

Abstract

The aim of this study is to adapt the 'Perceived Importance Scale' to Turkish and to examine its psychometric properties. Perceived Importance Scale is a measurement tool, which is developed to determine the criteria that people interested in sports, while participating in organizations. 210 women and 257 men which are 313 athletes, 68 trainers, 41 referees and 45 managers from fencing, football and volleyball branches participate to this study. Perceived Importance Scale consist of 3 sub-dimension(Event Preference, Destination Preference and Travel Style Preference) and 42 items. In data analysis Cronbach Alpha internal consistency factor was used to test the validity of the structure. The linguistic equivalence of the scale was examined by using Pearson correlation analysis. The findings related to the construct validity of the scale support the three-factor structure of the original scale. The internal consistency level of the scale was found to be high and it was found to provide linguistic equivalence. As a result, it was concluded that the Perceived Importance Scale has good and sufficient psychometric characteristics such as the original scale in order to evaluate the criteria that people who are interested in sports, while participating in organizations.

Keywords: Perceived Importance, Sport Organizations, Perception, Importance, Scale Adaptation

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Liderlik Özelliklerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Asst. Prof. Ph.D. Mehmet Yıldırım - Ms. Sema Uslu

ÖZ

Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin bazı değişkenlere göre liderlik özelliklerini incelemektir. Araştırmanın evrenini; 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılında Yozgat Bozok Üniversitesi ve Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini; mail yoluyla gönderilen online anket çalışmasına gönüllü olarak katılım gösteren 361 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada öğrencilerin demografik özelliklerine ilişkin bilgiler kişisel bilgi formu ile (cinsiyet sınıf, bölüm, spor branşı, spor yapma yılı, ailede spor yapma durumu, haftalık harcama miktarı, kardeş sayısı, doğum sırası, annenin sağ/ölü durumu, babanın sağ/ölü durumu, aile yapısı, büyüdüğü yer) ve liderlik özelliklerini belirlemeye ilişkin bilgiler ise Cansoy, Türkoğlu ve Parlar (2016) tarafından geliştirilen liderlik özelliği ölçeği ile elde edilmiştir. Verilerin istatistiksel analizinde frekans ve yüzde analizleri, t testi, ANOVA analizi ve çoklu karşılaştırma testleri (LSD ve Tamhane 2) kullanılmıştır. Gerçekleştirilen analizler sonucunda; cinsiyet, sınıf, bölüm, spor yapma yılı, ailede spor yapma durumu ve haftalık harcama miktarı değişkenlerine göre öğrencilerin liderlik özelliği ölçeği toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir ($p<0.05$). Erkek öğrencilerin kız öğrencilere, 4. Sınıf öğrencilerinin 1. 2. ve 3. Sınıf öğrencilerine, spor yöneticiliği bölümündeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor eğitimi ile antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerine, spor yapma yılı fazla olanların az olanlara ve haftalık harcama miktarı yüksek olanların az olanlara göre liderlik özelliklerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Spor branşı (bireysel ve takım), kardeş sayısı, doğum sırası, annenin sağ/ölü durumu, babanın sağ/ölü durumu, aile yapısı, büyüdüğü yer değişkenlerine göre öğrencilerin liderlik özelliği ölçeği toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmemiştir ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler: Spor, Liderlik, Üniversite, Öğrenci

Examining the Leadership Characteristics of Physical Education and Sports School Students According to Some Variables

Abstract

The aim of this study is to compare the leadership characteristics of students in school of physical education and sports according to some variables. The universe of the study consist of the students of Yozgat Bozok University and Niğde Ömer Halisdemir University School of Physical Education and Sports. The sample of the study consisted of 361 students who participated in the online survey method. Information about the demographic characteristics of the students in the research personal information form (gender class, department, sports branch, year of sporting, family sports status, weekly spending amount, number of siblings, birth order, mother's alive / dead status, father's alive / dead condition, family structure and place of grew

up) and the characteristics of the leadership were determined by the leadership characteristics scale developed by Cansoy, Türkoğlu, Parlar (2016). Frequency and percentage analysis, t test, ANOVA analysis and multiple comparison tests were used for statistical analysis of the data. As a result of the analyzes performed there were statistically significant differences between the mean scores of the students' leadership feature scale according to the variables of gender, class, division, sporting year, family sports and weekly spending amount. Male students according to female students, grade 4 students according to grade 1, 2, 3 students, students of sports management according to students of the physical education and sports training and coaching training departments, students who sports making time high according to students who sports making time low, students who the amount of weekly spending high according to students who the amount of weekly spending low leadership characteristics are higher. There were no statistically significant differences between the sports branch (individual and team), number of siblings, birth order, mother's alive / dead state, father's alive/ dead condition, family structure, place where he / she grew up.

Keywords: Sports, Leadership, University, Student

Kronik Hipoksiye Maruz Bırakılan Ratlardaki Mide Ghrelin Miktarı Üzerine Klorokuin'in Etkisi

**Ra. Ph.MD. Emin Kaymak - Ra. Ph.MD. Ali Tuğrul Akin - Ra. Ph.MD. Emel Öztürk -
Ra. Ph.MD. Betül Yalçın - Researcher Tayfun Ceylan - Asst. Prof. Ph.MD. Kemal
Erdem Başaran - Asst. Prof. Ph.MD. Züleyha Doğanıyıt - Asst. Prof. Ph.MD. Derya
Karabulut - Prof. MD. Saim Özdamar - Prof. MD. Birkan Yakan**

ÖZ

Giriş Amaç Yüksek irtifada yaşanan komplikasyonlardan biri olan Anoreksiya, çevresel durumu sinyallerde enerji durumunu belirleyen ve iştahı kontrol eden hipoksinin neden olduğu rahatsızlıklardan kaynaklanmaktadır. Gastrointestinal sistemden salgılanan hormonlar, besin bileşimini algılayarak ve böylece spesifik reseptörler yoluyla hipotalamus tarafından açlığın ve doyumun kontrolünü etkileyen endokrin sinyal olarak önemli bir rol oynar (1). 1999'da büyüme hormonu salgı reseptörünün endojen bir ligandı olarak keşfedilen 28 amino asitli bir peptid olan Ghrelin, gastrik mukozanın endokrin hücreleri tarafından sentezlenir (2). Glikoz doyma faktörlerinden biri olduğundan, hipoksi sırasında glikoz homeostazını korumak önemlidir (3). Klorokuin Plasmodium vivax sıtmasında tedavi için kullanıldığı bilinmekte olup aynı zamanda antiinflamatuvar bir maddedir (4,5). Kronik hipoksi ile oluşturulan mide hasarında klorokuin'in ghrelin üzerine etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Materyal Metot Bu çalışmada Erciyes Üniversitesi Deneysel ve Klinik Araştırma Merkezinde (DEKAM) yetiştirilen 32 adet 8-12 haftalık, 200-300 gr ağırlığında yetişkin Wistar albino türü erkek sıçanlar kullanılmıştır. Kafesler içinde tutulan sıçanlara günün normal düzeninde 21 0C ve 12 saatlik aydınlık/karanlık ortamında su ve besin ihtiyaçları sağlandı. Gruplar normoksi kontrol n=8, Hipoksi (%10 oksijen/28 gün) kontrol n=8 ve Hipoksi (%10 oksijen/28 gün) + Klorokuin (50mg/kg/28gün) n=8 olarak belirlenmiştir. Deney sonunda denekler tartılıp ağırlıkları kaydedilerek ketamin+ksilazin anestezisi altında mide dokuları çıkarılan hayvanların hayatlarına son verilmiştir. Parafin bloklardan alınan 5-6 µm kalınlığındaki kesitlere immünohistokimyasal olarak ghrelin boyandıktan sonra toplam 50 farklı alanda hücre sayımı yapıldı. İstatistiksel analizler SPSS istatistik yazılımı (SPSS Windows, 24.0 versiyon) kullanıldı. Verilerin normal dağılımı için Kolmogorov-Smirnov testi kullanıldı. Parametrik testlerden One-Way ANOVA ve Post hoc Tukey testi uygulandı. Veriler ortalama ± SD olarak ifade edildi. Analizlerde p<0.05 anlamlı olarak kabul edildi. Bulgular İmmünohistokimyasal değerlendirme sonucu Tablo 1'de gösterilmiştir. Ghrelin pozitif hücre sayısı hipoksi grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde artış gösterirken, Hipoksi+KLQ grubunda kontrol grubuna yakın sonuç görülmüştür (Şekil 1). Tablo 1: Ghrelin immün pozitif hücre sonuçları. Grup Kontrol Hipoksi Hipoksi+CLQ p Ghrelin 4.18±2.14a 9.80±3.83b 7.74 ±3.02c 0.001 Veriler ortalama±standart sapma olarak ifade edilmiştir. Farklı harf (a,b,c) içeren gruplar arasında anlamlı farklılık vardır. P<0.05 anlamlı kabul edilmiştir. Şekil 1: Ghrelin ile boyanan hücreler A (kontrol), B(hipoksi) ve C (hipoksi+CLQ) gruplarında gösterilmiştir. Görüntü büyütmesi X400. Tartışma ve Sonuç Kronik hipoksinin mide mukozasında ghrelin miktarını önemli bir şekilde artırdığı görülmüştür. Hipoksi ile birlikte klorokuin verilen grupta ise mide ghrelin seviyesinin hipoksiye göre azaldığı görülmüştür. Hipoksi ile besin alımında bir azalma ve kilo kaybı meydana gelmektedir. Bunlara bağlı olarak hipoksi koşullarında ghrelin seviyesinde artış olmaktadır. Anahtar kelimeler: Hipoksi, Mide, Klorokuin 1.Lopez M, Tovar S, Vazquez MJ et al. Peripheral tissue-brain interactions in the regulation of food intake. Proc Nutr Soc 2007; 66: 131-155 2. Kojima M, Hosoda H, Date Y, Nakazato M, Matsuo H, Kangawa K. Ghrelin is a growth-hormone-releasing acylated peptide from stomach. Nature.

1999;402(6762):656-60 3.Delaere F, Duchampt A, Mounien L et al. The role of sodium-coupled glucose co-transporter 3 in the satiety effect of portal glucose sensing. *Mol Metab* 2012; 2: 47–53. 4. White NJ. The treatment of malaria. *N Engl J Med* 1996; 335: 800–806. 5. van den Borne BE, Dijkmans BA, de Rooij HH, le Cessie S, Verweij CL. Chloroquine and hydroxychloroquine equally affect tumor necrosis factor-alpha, interleukin 6, and interferon-gamma production by peripheral blood mononuclear cells. *J Rheumatol* 1997; 24: 55-60.

Anahtar Kelimeler: Hipoksi, Mide, Klorokuin

Mandibular Furkasyon Defektlerinin Tedavi Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Ph.D. Adil Başman - Prof. Ph.D. Kaya Eren

ÖZ

Son yıllarda koruyucu diş hekimliğinin giderek ağırlık kazanması, furkasyon bölgeleri ile patolojik cebe ait bilgilerdeki gelişme; çok köklü molar dişlerin ağız ve insan sağlığındaki fonksiyonel önemi düşünülerek güç ve de çok emek gerektirse de bu grup dişlerin korunma ve tedavilerine özeni arttırmıştır. Ancak günümüzde genellikle, molar dişlerin tedavisi yerine, bu dişlerin çekilerek ticari yönü ağır basan implant tedavileri uygulanmaktadır. Bu sebeple, implant tedavileri yoğunluğu içerisinde adeta unutulmuş iki konvansiyonel tedavi yönteminin bu çalışma kapsamında güncelleştirilmesi amaçlanmıştır. Bu düşünceden hareketle; yetişkin periodontitisli hastaların mandibular 6 ve/veya 7 nolu molar dişlerinde simetrik Klas III furkasyon defektlerinde tünel operasyonu ile biküspidizasyon tedavi şekillerinin kendi başlarına ve karşılaştırmalı olarak bu perspektif içinde değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yapılan klinik çalışmada; araştırma materyalini, klinik ve standardize radyografik değerlendirmeleri sonucunda mandibular molarlarında simetrik olarak en az iki tane Klas III furkasyon defekti bulunan erişkin periodontitisli 9 hastanın; 22 mandibular 6 ve /veya 7 numaralı diş oluşturmuştur. Rasgele seçimle simetrik 22 Klas III furkasyon defektinden 11'i biküspidizasyon, diğer 11'i ise tünel operasyonunu içerecek şekilde iki ayrı grup oluşturulmuştur. İlgili dişlerden; çalışma başlangıcı, operasyon sonrası 6. ay ve operasyon sonrası 12. ay olmak üzere cep derinliği, gingival indeks (Silness&Löe), plak indeks (Quigley-Hein) ve diş mobilitesi ölçümleri elde edilmiştir. Ayrıca ilgili dişlerin standardize radyografileri de, radyografik furkasyon alanı (pixel 2) açısından çalışma başlangıcı, operasyon sonrası 6. ay ve operasyon sonrası 12. aylarda tekrarlanmıştır. Biküspidizasyon ile tünel operasyonunun karşılaştırıldığı 6. ay değerlendirmelerinde tünel operasyonu grubunda cep derinliği ölçümlerinde biküspidizasyon grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir artış tespit edilirken ($p<0.001$), gingival indeks, plak indeks, mobilite ve radyografik furkasyon alanı açısından her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Hem biküspidizasyon hem de tünel operasyonu grubunda 12. ayda cep derinliği, gingival indeks, plak indeks, mobilite ve radyografik furkasyon alanı açısından her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler: Tünel Operasyonu, Biküspidizasyon, Furkasyon Defekti, Mobilite,

Mastitis Tedavisinde Geleneksel Yöntemler Yerine Alternatif Yaklaşımlar

Asst. Prof. Ph.D. Hande Gürler

ÖZ

Mastitis tüm çiftlik hayvanlarında çok yaygın görülen sütün kalitesini ve miktarını etkileyen en önemli hastalıklardan biridir. Süt sektöründe ciddi ekonomik kayıplara neden olmasının yanı sıra insan sağlığına da olumsuz etkisi vardır. Etiyopatolojisinin multifaktoriyal olması nedeniyle kontrolü güç bir hastalıktır. Geleneksel mastitis tedavisinde kanıtlanmış tek yöntem antibiyotiklerdir. Ancak yerleşik bir meme enfeksiyonunda antibiyotik tedavisi orta derecede etkilidir. Laktasyon nedeniyle ilacın meme bezinden drenajı, glanduler hücrelerin enflamasyonu, immunsupresif etki ve sütün iyi bir besiyeri olması nedeniyle eşzamanlı yeni enfeksiyonların gelişmesi antibiyotik etkinliğini genellikle başarısız kılar. Ayrıca ilaç kalıntılarının süt ve süt ürünleri aracılığı ile insanlara geçmesi, bu ilaçlara karşı direnç gelişimi, maaliyetlerinin fazla olması alternatif tedavi girişimlerine ilgiyi artırmaktadır. Bu nedenlerden dolayı bitkisel tedavi, homeopati, aşılama, akupunktur, probiyotik ve vitamin uygulamaları, kil tedavisi, immunomodülatör madde uygulamaları, oksijen terapisi, nanopartiküllerle tedavi, fotodinamik terapi gibi antibiyotik tedavisine alternatif yöntemler üzerinde çalışılmaktadır. Bu makalede alternatif yöntemlere genel bir bakış yapılarak güncel durum hakkında bilgi verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bitkisel Tedavi, Fotodinamik Terapi, Mastitis, Milk

Alternative Approaches to Treatment of Mastitis Instead of Traditional Methods

Abstract

Mastitis is one of the most important diseases affecting the quality and quantity of milk, which is very common in all farm animals. In addition to causing serious economic losses in the dairy sector, it has a negative impact on human health. The success in the control of mastitis is difficult due to the complex multifactorial etiopathology. Antibiotics are the only proven method in the treatment of traditional mastitis. However, antibiotic treatment is moderately effective in an established mammary infection. Because of the drainage of the drug due to lactation, inflammation of the glandular cells, immunosuppressive effect, and the fact that the milk is a good medium, the development of new concomitant infections often fail the effectiveness of antibiotics. In addition, the passage of drug residues to humans through milk and milk products, the development of resistance to these drugs and the high cost are increasing the interest in alternative treatment interventions. For these reasons, alternative methods for antibiotic therapy such as herbal therapy, homeopathy, vaccination, acupuncture, probiotic and vitamin applications, clay treatment, immunomodulator application, oxygen therapy, treatment with nanoparticles, photodynamic therapy are being studied. In this article, we will give an overview of alternative methods and give information about the current situation.

Keywords: Herbal Cure, Photodynamic Therapy, Mastitis, Milk

Olimpik Stil Halter Sporcularının L3-L4 İntervertebral Disk Seviyesinde Multifidus Kas Kesit Yüzey Alanlarının Belirlenmesi

Asst. Prof. Phd. Kenan Erdağı - Asst. Prof. MD. Necdet Poyraz

ÖZ

GİRİŞ Multifidus kası lumbar spina kaslarının medial'indedir. Kas os sacrum'dan axis'e kadar spinal çıkıntıların yan taraflarındaki olukları doldurur. Mm.multifidus iki taraflı kasıldığında omurgayı arkaya eğer, tek taraflı kasıldığında ise gövdeye rotasyon yaptırır. Bu çalışma; Olimpik stil halter sporcuları ile sedanter bireylerin L3-L4 intervertebral disk seviyesinde m. multifidus kesit yüzey alanlarının belirlenmesini hedeflemiştir. **MATERYAL VE METOD** Araştırma ulusal ve uluslararası Olimpik stil halter yarışmalarına katılan 18-21 yaş aralığındaki Olimpik stil halter sporcuları (erkek n= 12, kadın n= 12) ile sedanter bireylerden (erkek n= 12, kadın n= 12) oluşturulan 4 grup üzerinde gerçekleştirildi. Grupların 12. thoracic vertebrae'nin proksimal sınırından femur'un trochanter minor'ünün distal sınırına kadar olan bölgenin görüntülenmesinde 1.5Tesla'lık manyetik rezonans görüntüleme cihazı kullanıldı. L3-L4 intervertebral disk seviyesindeki görüntüler üzerinde m. multifidus kesit yüzey alanı hesaplamaları gerçekleştirildi. Kasın kesit yüzey alanları point counting metodu kullanılarak hesaplandı. **BULGULAR** L3-L4 intervertebral disk seviyesinde, Olimpik stil halter sporcusu erkek ve kadınların sağ, sol multifidus kas kesit yüzey alanlarının kontrol grubu erkek ve kadınların sağ, sol multifidus kas kesit yüzey alanlarından daha büyük olduğu gözlemlendi ($p<0,05$). Hem sporcu hem de sedanter grupların sağ, sol multifidus kas kesit yüzey alanları arasında simetri belirlendi ($p>0,05$). Olimpik stil halter sporundaki erkek ve kadın sporcularının demografik yapıları ve antrenman yılları ile sağ, sol multifidus kas kesit yüzey alanları arasında bir korelasyon tespit edilmedi ($p>0,05$). **SONUÇ** Olimpik stil halter sporunda uygulanan antrenmanların sporcuların m. multifidus kesit yüzey alanları üzerine hipertrofik bir etkisinin olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Olympic-Stil Halter, Mrı, M. Multifidus

The Study of Cross-Sectional Area of Multifidus Muscle On L3-L4 Intervertebral Disc Level of Olympic Style Weightlifting Athletes

Abstract

INTRODUCTION The multifidus muscle is in the medial part of lumbar paraspinal muscles. The muscle fulfills the gutters on lateral sides of spinal processes from the sacrum to the axis. When the muscle contracts on both sides, it bends the backbone backwards, whereas when it contracts on single side, it enables body rotation. The study aims to find out cross-sectional area of multifidus muscle on L3-L4 intervertebral disc level of athletes in Olympic style weightlifting and sedentary individuals. **MATERIALS AND METHOD** The study included 4 groups: a group of men athletes (n=12) and a group of women athletes (n=12) in Olympic style weightlifting who are 18-21 years old and have participated in national and international Olympic style weightlifting events and a group of men (n=12) and a group of women (n=12) sedentary individuals. For the imaging of the area from the proximal ending of the 12th thoracic

vertebrae to the distal border of the trochanter minor of femur, a 1.5 Tesla magnetic resonance imaging device was used. Over magnetic resonance images taken from L3-L4 intervertebral disc level, the cross-sectional area of multifidus muscle was measured by point counting method. FINDINGS On L3-L4 intervertebral disc level, the CSA of right and left multifidus muscles of Olympic style weightlifting athletes were bigger than those of sedentary men and women individuals ($p < 0,05$). We observed a symmetry between CSA of right and left multifidus muscles of both athletes and sedentary individuals ($p > 0,05$). We didn't observe a correlation between demographic features and training years with CSA of right and left multifidus muscles of Olympic style weightlifting athletes ($p > 0,05$). CONCLUSION Depending on the findings of our study, we might conclude that Olympic style weightlifting trainings might have a hypertrophic effect on the cross-sectional area of multifidus muscle of athletes.

Keywords: Olympic-Style Weightlifting, Mr1, Csa, M. Multifidus

Primer Dismenoresi Olan ve Olmayan Kadınlarda Statik ve Dinamik Dengenin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma

Assoc. Prof. Ph.D. Şeyda Toprak Çelenay - Ms. Ayşenur Karakuş

ÖZ

Amaç: Primer dismenore (PD) olan ve olmayan kadınlarda statik ve dinamik dengeyi karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya, PD olan (PD grubu, n:20, yaş: 20,85±2,23 yıl, vücut kütle indeksi (VKİ): 21,67±3,33 kg/m²) ve olmayan (Kontrol grubu, n:21, yaş: 20,10±1,17 yıl, VKİ: 21,40±2,27 kg/m²) kadınlar dahil edildi. Dinamik denge 14 bölümden oluşan MiniBest Test ve statik denge tek bacak duruş testi (sn) ile gözler açık ve kapalı olarak değerlendirildi. Analiz için t test kullanıldı. Bulgular: Grupların fiziksel özellikleri benzerdir (pyaş:0,180, pvki:0,760). PD grubunun MiniBest test skoru, dominant ve non-dominant taraf gözler açık tek bacak üzerinde durma test skorları ve dominant ve non-dominant taraf gözler kapalı tek bacak üzerinde durma test skorları sırasıyla 18,50 ±3,18 sn , 54, 25 ±30,40 sn, 54,25 ±30,40 sn, 51,21±21,68 sn, 12, 44 ±7, 44,14,21±7,84 şeklinde tespit edildi. Kontrol grubunun da MiniBest test skoru, dominant ve non-dominant taraf gözler açık tek bacak üzerinde durma test skorları ve dominant ve non-dominant taraf gözler kapalı tek bacak üzerinde durma test skorları sırasıyla 23,76 ±2,79 sn, 121,30 ± 51,40 sn 117, 97 ±50,15 sn, 33,48 ±14,33 sn, 29,34 ±14,85 sn şeklinde tespit edildi. PD grubunda Kontrol grubuna göre MiniBest test skorunun (p<0,001), dominant (p<0,001) ve non-dominant taraf gözler açık tek bacak üzerinde durma test skorlarının (p<0,001), dominant (p<0,001) ve non-dominant taraf gözler kapalı tek bacak üzerinde durma test skorlarının (p<0,001) daha düşük olduğu görüldü. Sonuç: PD olan kadınlarda, PD olmayan kadınlara göre dinamik ve statik dengeleri daha kötü olduğu bulundu. Klinikte PD olan kadınlarda statik ve dinamik dengenin değişme durumu göz önünde bulundurulmalı ve PD olan kadınlara bu konu ile ilgili uygun tedavi yaklaşımları önerilmeli.

Anahtar Kelimeler: Primer Dismenore, Denge, Kadın

Seyircilerin Spor Alanlarındaki Saldırgan Davranışlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Ph.D. Dursun Güler - Researcher Yaser Sarıkoç

ÖZ

Özet Bu çalışma, seyircilerin spor alanlarındaki saldırgan davranışları hakkındaki görüşlerinin değerlendirilmesi amacıyla yapıldı. Çalışmaya; Amasya ilinde yaşayan ve halk arasından rastgele seçilen, 15-60 yaşları arası, çoğunluğu lise ve üniversite düzeyinde olmak üzere her eğitim seviyesinden ve genellikle gelir düzeyi yüksek olan toplam 200 gönüllü kişi katıldı. Bu anketle araştırma grubundan seyircilerin spor sahalarındaki saldırgan davranışları hakkındaki görüşleri belirlendi. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde frekans dağılımı, yüzde değerlerinden yararlanıldı. Araştırma grubundan elde edilen bilgilere göre, katılımcıların % 46,7'sinin aktif olarak sporla ilgilendikleri, % 82,5'i mutlu bir çocukluk geçirdikleri, % 46,2'sinin spor medyasını düzenli takip ettikleri ve %20,6'sının spor müsabakalarına aktif şekilde katıldıkları gözlemlendi. Seyircilerin spor müsabakalarına gitme sebepleri arasında genellikle ilgilerinin olması, takımlarına destek verme, deşarj olma, rahatlama ve takımın içinde tanıdıklarının olması gibi unsurlar; saldırganlığa tahrik eden sebeplerin ise hakemler, rakip seyirciler, takımın kötü oynaması, rakip oyuncular gibi unsurların ön planda olduğu belirlendi. Saldırganların olaylara katılma oranları ise % 15 oranında seyretmektedir. Özellikle seyircilerin saldırgan davranışlara yönelmelerinde çocukluk ve gençlik dönemlerindeki aile tutumları ile spor medyasının çok fazla eleştirel yaklaşımları olduğu ilgi çekti. Müsabakalarda saldırgan tavırlarda bulunanların ağır ceza almalarının ve medyanın cezalar konusunda halkı yeterince bilgilendirmelerinin saldırganlığın azalmasında etkili olabileceği gözlemlendi. Sonuçta, spor seyircilerinin eğitim seviyelerinin düşük veya yüksek düzeyde ya da aile gelirlerinin düşük veya yüksek düzeyde olması onların saldırgan davranışlarda bulunmalarına etkili olmadığı ve birey üzerindeki saldırgan duyguları tetiklemediği, ancak, çocukluk ve gençlik dönemlerindeki aile tutumları ile spor medyasının çok fazla eleştirel yaklaşımlarının etkili olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor Seyircisi, Spor Alanları, Saldırgan Davranışlar.

An Examination Into the Aggressive Behaviors of the Spectators in Sport Fields

Abstract

Abstract The purpose of this study is to reveal the perceptions of the spectators in sport fields about the aggressive behaviors. A total of 200 participants who were randomly selected among the public from the individuals between the age 15-60 were recruited in this study. The participants mostly have high school or undergraduate degree and income above the average. The data were collected through a survey to determine the opinions of the participants about the aggressive behaviours in sport fields. The descriptive statistics (e.g. the frequency, percentage, etc.) were calculated to evaluate the data. Based on the analysis, it was found that 46,76% of the participants are regularly interested in the sport activities, and 85,5% of them have had a happy childhood period. Furthermore, 46,2% of them constantly follow the sport media and 20,6% of the participants go to sport competitions at regular intervals. Among the reasons of the involving in sport activities and competitions, having an interest in sport,

supporting their teams, relaxing, feeling happy and friendships with the team players were found. On the other hand, referees, rival spectators, bad performance of the team and rival players are the most common reasons of the aggressive behaviors. The involving into the aggressive behaviours was defined as 15%. It was found that the attitudes of the parents and critical approaches of the sport media in the country may have had an effect on the aggressive behaviors. The participants stated that the heavy punishments of aggressive behaviors in the competitions and informing the public about the punishments of the media could be effective in reducing the aggression. In conclusion, it can be said that the level of education of sports spectators is low or high or family income is low or high, they do not cause aggressive behaviors and do not trigger aggressive feelings on the individual. On the other hand, it can be said that family attitudes in childhood and youth periods and extreme critical approaches of sports media are effective.

Keywords: Sport Spectators, Sport Fields, Aggressive Behaviors

Sıçanlarda Akut ve Kronik Antrenmanın Total Demir Bağlama Kapasitesine Etkisi

Prof. Ph.D. Mehmet Kutlu - Ms. Zeliha Altay Öcal - Assoc. Prof. Ph.D. Naci Öcal

ÖZ

Çalışmamızda, egzersizin vücudun demir durumunu nasıl etkilediği konusunun akut ve kronik egzersiz modellerinde incelemesi amaçlanmıştır. Çalışmaya deney hayvanı olarak, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Deney Hayvanları Araştırma ve Yetiştirme Ünitesi'nden sağlanan 21 tane, 12-14 haftalık yaşta, ağırlıkları 320-350 gr. arasında değişen, erkek, Wistar-Albino sıçan alındı. Bu hayvanlar rastgele, akut antrenman grubu (GI, n=7) ve kronik antrenman grubu (GII, n=7) ve kontrol (antrenman yapmayan) grubu (GIII, n=7) olarak üç gruba ayrıldı. Sıçanlar çalışma boyunca oda ısısı 22-23 0C ve nem oranı % 60 olan ortamda, plastik kafeslerde tutuldu. Hayvanlar ad libitum ticari sıçan yemi ve su ile beslendi. Sıçanlar, Kırıkkale Üniversitesi Deney Hayvanları Ünitesi'nde, bir haftalık ortam adaptasyonundan sonra treadmill adaptasyonu için günde 10 dakika, 5 gün, %0 eğimde, 0,5 km/h hızda treadmillde koşturuldu. Bu şekilde koşuya adapte edilen sıçanlardan, haftada 5 gün (1000-1400 saatleri arası) olmak üzere akut antrenman grubu (GI) 2 hafta, kronik antrenman grubu (GII) 6 hafta süreyle antrenmana alındı. Antrenman, 2 dakika içinde 1,5 km/h hıza ulaşacak şekilde ve %0 eğime ayarlanmış treadmillde günde 30 dakika koşturma şeklinde uygulandı. Çalışma sonunda sıçanlar uyutularak kalpten kan örnekleri alındı. Bu örneklerden tam kan sayımı yapıldı. Daha sonra bu örneklerden plazma demir konsantrasyonu, serum demir bağlama kapasitesi, plazma transferrin ve plazma ferritin seviyeleri ticari kitler kullanılarak kolorimetrik yöntemle belirlendi. Plazma hepsidin düzeyleri ise ticari kit kullanılarak, ELİSA ile belirlendi. Sonuç olarak, akut ve kronik antrenman uygulanan sıçanlarda antrenman yapmayan sıçanlara göre vücut demir durumunun ciddi şekilde etkilendiği görülmüştür. Elde edilen, plazma demir düzeyindeki düşme, TDBK'deki artış, transferin, ferritin ve hepsidin düzeylerindeki düşüş ve bunlara paralel olarak kan tablosundaki mikrositik karakterdeki anemi gibi parametreler vücut demirindeki düşüşün önemli bulguları olarak dikkat çekmiştir.

Anahtar Kelimeler: Demir, Hepsidin, Mikrositik Anemi, Tdbk.

Effects of Acute and Chronic Physical Exercise On Total Iron Bounding Capacity in Rats.

Abstract

In this study, it was aimed to evaluate how exercise effected the body iron concentration using acute and chronic exercise models. At a total of 21 male weighing 320-350 gr 12-14 week old Wistar Albino rats were used. Rats were divided into three groups each: Acute exercise group (GI) (n=7), and chronic exercise group (GII) (n=7) and control group (GIII) (n=7) with no exercise. Throughout the study period, the rats were house in polypropylene cages and fed ad libitum under 22-23 °C room temperature and %60 humidity. Following a week of adaptation to new environment, rats were run on a platform with a 0% slope at a speed of 0.5 km/h for 10 min for 5 consecutive days for treadmill adaptation. Following adaptation to treadmill, rats were undergone an exercise regimen 5 days a week (between 10:00-14:00 hours) either for 2 weeks

or 6 weeks in GI group and GII, respectively. The exercise regime was set as the rats would reach to a speed of 1.5km/h in a minute on a platform with a 0% slope. Each rat run for 30 minutes. Upon completion of the clinic part of the study, rats were anesthetized and blood samples were collected by cardiac puncture and total blood count was obtained. Later on serum iron concentration, serum iron binding capacity, serum transferrin and serum ferritin levels were determined by a colorimetric method using commercial kits. Plasma hepsidin levels were determined by ELISA using a commercial kit. In conclusion, the body iron levels are remarkably changed in rats after acute and chronic exercise regimens compared to control rats. The decline in plasma iron, transferring, ferritin and hepsidin levels and increase in TIBC as well as microcytic anemia in blood in parallel to these are indicatives of drops in the body iron content

Keywords: Hepsidin, Iron, Microcytic Anemia, T1cb

Sıçanlarda Çekal Ligasyon ve Puncture ile Oluşturulan Sepsis, Beyin Dokusunda Amiloid Beta Protein Birikimi ve Tau Hiperfosforilizasyonuna Neden Olur

Researcher Ashi Okan - Ph.D. Murat Çakır - Ph.D. Züleyha Doğanyığıt

ÖZ

Giriş ve amaç: Sepsis, multiple organ yetmezliğine neden olan, yüksek mortalite oranına sahip ciddi bir sağlık problemidir. Sepsis serebral hasara ve bilişsel fonksiyonlarda bozulmaya da neden olur. Beyin dokusunda amiloid beta (A β) protein birikimi ve tau proteinlerinin hiperfosforilizasyonu birçok nörodejeneratif hastalıkta gözlenen patolojik bir durumdur. Çekal ligasyon ve puncture (CLP) ile oluşturulan sepsis modeli polimikrobiyal sepsis modelidir. Bu modelde beyin dokusunda A β protein birikimi ve tau hiperfosforilizasyonunun araştırıldığı çalışma sayısı kısıtlıdır. Biz bu çalışmada CLP ile oluşturulan sepsis modelinde beyin korteksi ve hipokampus bölgelerinde A β protein ve fosforile tau seviyesini belirlemeyi amaçladık. Materyal metod: Çalışmamızda Sprague-Dawley erkek sıçanlar 2 gruba ayrıldı. Grup I (Sham kontrol): Sıçanların karın orta hattın kesi yapılarak çekuma ulaşıldı. CLP yapılmadan çekum manipüle edildi. Grup II (CLP): Sıçanlara karın orta hattından kesi yapılarak çekum dışarı alındı. Cerrahi sütür ile çekum bağlandı. Ayrıca çıkarılan çekum büyük bir iğne yardımıyla delindi. Sonrasında çekum ve bağırsak bölümü yerine koyularak batin kapatıldı. 24 saat sonra sıçanlar sakrifiye edilerek beyin dokuları alındı. Beynin korteks ve hipokampus bölgelerinde A β ve fosforile tau (ser-396) seviyesi immünohistokimyasal olarak incelendi. Bulgular: Sham-kontrol grubuna göre CLP grubunda beyin hem korteks hem de hipokampus bölgelerinde A β ve fosforile tau (ser-396) seviyesi anlamlı olarak arttı (P<0.05). Tartışma: Biz bu çalışmada CLP ile oluşturulan sepsis modelinde; beyindeki nörodejeneratif süreçte, A β protein birikiminin ve tau hiperfosforilizasyonun rolü olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Çekal Ligasyon, Sepsis, Beyin, Amiloid Beta, Tau, Sıçan

Cecal Ligation and Puncture-Induced Sepsis in Rats Causes Amyloid Beta Protein Accumulation and Tau Hyperphosphorylation in Brain Tissue

Abstract

Introduction and purpose: Sepsis is a serious health problem that causes multiple organ failure and has a high mortality rate. Sepsis causes cerebral injury and deterioration of cognitive functions. Accumulation of Amyloid beta (A β) protein and hyperphosphorylation of tau proteins in the brain tissue are pathological conditions observed in many degenerative diseases. The sepsis model, which is formed by cecal ligation and puncture, is a polymicrobial sepsis model. In this model, the number of studies investigating A β protein accumulation and tau hyperphosphorylation in brain tissue is limited. In this study, we aimed to determine the level of A β protein and phosphorylated tau in the cerebral cortex and hippocampus regions in the CLP-induced sepsis model. Material method: In our study, Sprague-Dawley male rats were divided into two groups. Group I (Sham control): The midline of the abdomen is cut, and the cecum is reached. The cecum was manipulated without cecal ligation and puncture. Group II (CLP): The rats were cut through the midline of the abdomen and the cecum was taken out.

Surgical suture is attached to the cecum. In addition, the extracted cecum was punctured with the help of a large needle. Then the cecum and intestine section were placed, and the abdomen was closed. After 24 hours, the rats were sacrificed, and brain tissues were removed. The levels of A β and phosphorylated tau (ser-396) were examined by immunohistochemistry in the cortex and hippocampus regions of the brain. Results: In the CLP group, the levels of A β and phosphorylated tau (ser-396) increased significantly in both the cortex and hippocampus regions of the brain, according to the sham-control group ($P < 0.05$). Discussion: In this study, we think that A β protein accumulation and tau hyperphosphorylation may have a role in the neurodegenerative process in the brain in the CLP-induced sepsis model.

Keywords: Cecal Ligation, Sepsis, Brain, Amyloid Beta, Tau, Rat

Trabzon Yöresi Halk Oyunları Çalışmalarına Katılan Çocukların Sürat, Çeviklik ve Anaerobik Performanslarının Değerlendirilmesi

Researcher Yaser Sarıkoç - Asst. Prof. Ph.D. Dursun Güler

ÖZ

Özet Bu çalışma, Trabzon yöresi halk oyunları çalışmalarına katılan 14-17 yaş arasındaki erkek çocukların sürat, çeviklik ve anaerobik güçlerinin değerlendirilmesi amacıyla yapıldı. Çalışmaya; Trabzon ili Araklı ilçesi Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı Saffet Çebi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesinde hiç halkoyunları oynamamış, 2.3.4. sınıflarda okuyan ve 12 hafta boyunca çalışmalara katılan denek grubu 10 ve çalışmalara katılmayan kontrol grubu 10 sağlıklı erkek öğrenci gönüllü katıldı. Araştırma verilerinin ortalama, standart sapma değerleri alındı; 1. ve 2. ölçüm arasında fark olup olmadığı Bağımlı Gruplarda t Testi ile belirlendi. Antrenman grubu ve kontrol grubundaki öğrencilerin 1., 2. ölçümleri, adı geçen sıraya göre, boyları $173,50 \pm 9,84$ cm, $173,60 \pm 9,70$ cm ve $169,60 \pm 3,98$ cm, $169,60 \pm 3,98$ cm; kiloları $62,50 \pm 16,33$ kg, $62,50 \pm 13,88$ kg ve $65,40 \pm 9,52$ kg, $65,50 \pm 10,54$ kg; VKİ'leri $20,53 \pm 3,73$ kg/m², $20,36 \pm 3,78$ kg/m² ve $22,65 \pm 0,80$ kg/m², $22,64 \pm 0,90$ kg/m²; süratleri $3,60 \pm 0,16$ sn, $3,30 \pm 0,17$ sn ve $3,68 \pm 0,26$ sn, $3,67 \pm 0,19$ sn; çeviklikleri $11,54 \pm 0,47$ sn, $11,06 \pm 0,44$ sn ve $11,99 \pm 0,61$ sn, $10,91 \pm 2,66$ sn; anaerobik güçleri ise $86,4 \pm 21,7$ kgm/sn, $92,1 \pm 20,3$ kgm/sn, ve $90,7 \pm 12,42$ kgm/sn, $92,4 \pm 13,8$ kgm/sn olarak bulundu. Deney grubunda tüm parametrelerde 1. ve 2. ölçümler arasında 2. ölçümler lehine istatistiksel olarak anlamlı ($p < 0,01$) farklar görülmesine karşın kontrol grubunda anaerobik güç ($p < 0,05$) hariç 1. ve 2. ölçümler arasında her hangi bir istatistiksel olarak anlamlı ($p > 0,01$) farklar görülmedi. Sonuç olarak, 12 hafta boyunca Trabzon yöresi halk oyunları çalışmalarının çocukların daha çok sürat ve çeviklik gelişimlerine olumlu katkı sağladığı ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar, Halk Oyunları, Sürat, Çeviklik, Anaerobik Güç

An Investigation Into the Speed, Agility and Anaerobic Performances of the Children Taking Part in Folk Dance Activities in Trabzon Region

Abstract

Abstract This study has sought to investigate into the speed, agility and anaerobic performances of the boys with the age range between 14-17 who took part in folk dance activities in Trabzon Region. A total of twenty 10th, 11th and 12th grade students studying in Saffet Çebi Vocational and Technical High School affiliated with Ministry of National Education (MoNE) in Araklı District in Trabzon were recruited in this study. The consent forms of the students were taken from their parents. The participants were divided into two groups as a control group and an experimental group. Ten healthy students who haven't had any dance experience in experimental group voluntarily attended the folk dances activities for 12 months and the other ten healthy students didn't take part in the folk dance activities. During the analysis of the data, the mean and the standart deviation values were calculated and the dependent t-test for paired samples was done to determine the differences between the first and the second measurements. Based on the analysis, it was found that the first and the second measurements of the

experimental and control group are as follows respectively: Heights $173,50 \pm 9,84$ cm, $173,60 \pm 9,70$ cm and $169,60 \pm 3,98$ cm, $169,60 \pm 3,98$ cm; weights $62,50 \pm 16,33$ kg, $62,50 \pm 13,88$ kg ve $65,40 \pm 9,52$ kg, $65,50 \pm 10,54$ kg; BMI values $20,53 \pm 3,73$ kg/m², $20,36 \pm 3,78$ kg/m² and $22,65 \pm 0,80$ kg/m², $22,64 \pm 0,90$ kg/m²; speed $3,60 \pm 0,16$ sec, $3,30 \pm 0,17$ sec and $3,68 \pm 0,26$ sec, $3,67 \pm 0,19$ sec; agility $11,54 \pm 0,47$ sec, $11,06 \pm 0,44$ sec and $11,99 \pm 0,61$ sec, $10,91 \pm 2,66$ sec; anaerobic power $86,4 \pm 21,7$ kgm/sec, $92,1 \pm 20,31$ kgm/sec, and $90,7 \pm 12,42$ kgm/sec, $92,4 \pm 13,8$ kgm/sec. While there were statistically significant differences between the first and the second measurements in favor of the second measurements ($p < 0,01$) in the experimental group, there were no statistically difference between the first and the second measurements ($p > 0,01$) except the anaerobic power ($p < 0,05$) in the control group. In conclusion, those children who took part in the folk dance activities in Trabzon Region for 12 weeks displayed better results when compared to the control group. In this sense, the experimental group had higher scores in speed and agility measurements. In a nutshell, it can be noted that attending to folk dance activities may contribute to the physical performances of the children.

Keywords: Children, Folk Dances, Speed, Agility, Anaerobic Power

Tükenme Egzersizinin Sindirim Sistemindeki TNF-A ve IL-10 Düzeylerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. D. Ferda Hosgorler - Asst. Prof. Ph.D. Servet Kizildag

ÖZ

Giriş Egzersizin tipi ve süresiyle ilişkili sindirim sisteminde etkilenmeler ortaya çıkmaktadır. Şiddetli egzersizlerde gastrointestinal traktusun kan akımında %50-80'e varan azalmalar, bulantı, şişkinlik, mide ekşimesi, kanama gibi sindirim sistemi hasarıyla ilişkili bulgular saptanmaktadır. Hafif ve orta dereceli egzersizde ise mide salgılarında azalma, immün direncin artması, gastrik ve duodenal ülser riskinde azalma işaret edilmektedir. Egzersiz öncesi dayanıklılık programı uygulanması bazı adaptasyon mekanizmalarını geliştirmekte ve egzersizin olumsuz etkilerini baskılamaktadır. Ağıştırma egzersizi sonrasında uygulanan ağır egzersiz programında sindirim sisteminde oluşan kan akımı değışiklikleri ile beraber inflamasyon belirteçlerinin nasıl etkilendiğı konusu literatürde çok açık değildir. Çalışmanın amacı ağıştırma egzersizi sonrasında ağır tükenme egzersizinin üst ve alt gastro-intestinal sistemin inflamasyon belirteçlerini nasıl etkilediğini belirlemektir. Yöntem Sprague Dawley (n:14) sıçanlar egzersiz yapan ve yapmayan iki grupta değerlendirildi. Egzersiz grubuna bir hafta treadmill cihazında 10 m/dk hızla, 5 dk süreyle ağıştırma egzersizi yaptırıldı ve sonra 13 m/dakika hızla tükenene kadar koşturuldu. Kontrol grubundaki sıçanlara egzersiz uygulanmadı. Deney bitiminde tüm sıçanlar sakrifiye edildi ve mide ve kalın barsak dokuları alındı. Dokularda inflamatuvar TNF- α ve antiinflamatuvar IL-10 düzeyleri bakıldı. Sonuçlar SPSS 24 programında Mann -Whitney U testi ile değerlendirildi. $P<0,05$ anlamlı kabul edildi. Sonuçlar Egzersiz yapan sıçanların tükenme süreleri 20,42 5.12 dakika olarak kaydedildi. Egzersiz grubunun mide dokularında TNF- α ve IL-10 düzeylerinde kontrol grubuna göre belirgin bir fark saptanmadı. Egzersiz grubunun barsak dokularında TNF- α düzeylerinin kontrol grubuna göre belirgin olarak düştüğü ($p<0,01$) ve IL-10 düzeylerinde anlamlı bir farklılık olmadığı görüldü. Tartışma Mide iritan ve stresör etkenlere karşı mukozal direnç oluşturabilen bir organdır. Ilımlı hipoksinin mide ve duodenum lezyonlarını iyileştirebildiğı görülmüştür. Tükenme egzersizi öncesi ağıştırma egzersizi ile midede adaptasyon cevapları oluşmuş ve tükenme egzersizi ile oluşan kan akımı azalmasına direnç gelişmiş olabilir. Kalın barsakta antiinflamatuvar etki izlenmesi alt gastrointestinal sistemin kan akımı değışiminden inflamasyon yönünde etkilenmediğini işaret etmektedir. Bu etkilenmede ağıştırma egzersizinin rolü araştırmaya açıktır.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Gastrointestinal İnflamasyon; Tnf-A; IL-10

Evaluation of the Effect of Exhaustive Exercise on TNF-A and IL-10 Levels in the Digestive System

Abstract

Introduction Digestive system is affected by exercise. In severe exercise, 50-80% reductions in the blood flow of the gastrointestinal tract is occurred and digestive system is damaged. In mild and moderate exercise, a decrease in gastric secretions, an increase in immune resistance, and

a reduction in the risk of gastric and duodenal ulcers are indicated. Implementation of pre-exercise endurance program develops some adaptation mechanisms against damage. In the literature, it is not clear how inflammation markers are affected in the digestive system in severe exercise program. The aim of the study was to determine the markers of inflammation of the lower and upper gastrointestinal tract in exhausting exercise. Method Sprague Dawley (n: 14) rats were evaluated in two groups, exercising and not. The exercise group (10 m/min, 5 minutes, 1 week) ran at treadmill for training and then run (13 m/min) until it was exhausted. Gastric and colonic tissues TNF- α and IL-10 levels were measured by ELISA method. The results were evaluated by Mann-Whitney U test. Results Exhaustion time of exercise rats was recorded as 20.42 ± 5.12 minutes. There was no significant difference in TNF- α and IL-10 levels in exercise group gastric tissues. TNF- α levels decreased significantly in the colonic tissues of the exercise group compared to the control group ($p < 0.01$) and there was no significant difference in IL-10 levels. Discussion The stomach is an organ that can develop mucosal resistance against irritants and stressors. Moderate hypoxia has been shown to improve the lesions of the stomach. Adaptation may be developed by training before exhaustive exercise in the stomach. Determination of antiinflammatory effect in the large intestine indicates that the lower gastrointestinal system is not affected by the change in blood flow in the direction of inflammation. The role of training in this effect is open to research.

Keywords: Exercise; Gastrointestinal Inflammation;tnf-A; Il-10

Zeka İle Görsel ve İşitsel Reaksiyon Zamanı İlişkisinin İncelenmesi

Asst. Prof. Ph.D. Mustafa Canbolat

ÖZ

GİRİŞ: Günümüzde sportif faaliyetler geniş kitleleri peşinden koşturması nedeniyle bir endüstri halini almış ve önemli bir ekonomik güce dönüşmüştür. Sporcuya ek olarak pek çok bileşeni olan bir alan olmuştur. Bu farklı bileşenlerin bir araya gelmesindeki amaç daha yüksek performans elde edebilmektir. Reaksiyon zamanı sporcuda aranan önemli özelliklerden biri olan süratin temel değişkenlerindendir. Bu süratin amaca uygun ve sonuç getirici bir mahiyette olması gerekir. Zeka ise kişinin algılama, algıladığını öğrenme ve öğrendiklerini karşılaştığı yeni şartlara uydurabilme yeteneği olarak tanımlanmıştır. Herhangi bir spor müsabakasında gerek rakipten gerekse de ortamdan kaynaklanan değişimlere en uygun ve hızlı tepkiyi verecek sporcunun zekasının da yüksek olması gerekir düşüncesinden hareketle görsel (VRT) ve işitsel (ART) reaksiyon zamanları ile IQ değerlerinin ilişkisini incelemeyi amaçladık. **MATERYAL-METOT:** Çalışmamızı 104 (67 erkek, 37 kadın) tıp fakültesi öğrencisi ile gerçekleştirdik. Gönüllülerimize öncelikle R B Cattell 3A Kültürden Bağımsız Zeka Testi uyguladık ve sonuçlarımızı kaydettik. Daha sonra görsel ve işitsel reaksiyon zamanlarını ölçmek için Hubbard Scientific Reaction Timer cihazını kullandık. Her gönüllümüze ses ve ışık uyarımlarına karşı 10 deneme yaptırdık. İlk 5 denemeyi alıştırma kabul ettik ve kalan 5 denemenin ortalamasını reaksiyon zamanı olarak kaydettik. İstatistiksel analizlerde IBM SPSS Statistics 22.0 for Windows paket programı kullanıldı. $p < 0.05$ değerleri anlamlı olarak kabul edildi. **SONUÇ:** Çalışmamızda erkekler ile kadınlar arasında IQ ve VRT değerleri arasında bir fark bulamadık. Erkekler için ART değerleri kadınlara göre istatistiksel olarak anlamlı oranda düşük çıktı ($p < 0.05$). Çalışmamız sonucunda erkekler ve kadınları kendi içlerinde ayrı ayrı değerlendirdiğimizde IQ değerleri ile görsel ve işitsel reaksiyon zamanları arasında bir korelasyon bulamadık. **TARTIŞMA:** Biz çalışmamızda basit reaksiyon zamanını ölçtük. Basit reaksiyon zamanında belli bir uyarı ve bu uyarıya karşı önceden yapılmasını bildirdiğimiz tek bir hareket bulunmaktadır. Gönüllü alert bir durumda uyarının ortaya çıkmasını beklemekte ve büyük olasılıkla çok yoğun bir düşünsel faaliyet içerisine girmemektedir. Bu sebeple çalışmamızda herhangi bir korelasyon tespit edemediğimizi düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Görsel Reaksiyon Zamanı, İşitsel Reaksiyon Zamanı, Iq

Latissimus Dorsi Kas Segmentleri İçin Optimal Normalizasyon Pozisyonunun Belirlenmesi: Bir Elektromyografi Çalışması

Researcher Tuba Kaya - Researcher Esra Dülger - Researcher Dilara Kara - Researcher Sevil Bilgin

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, latissimus dorsi kasını aktive eden üç farklı pozisyonda latissimus dorsi kas segmentlerinin aktivasyon seviyelerini belirlemektir. Böylece optimal normalizasyon için kasın farklı segmentlerin maksimum istemli izometrik kontraksiyon (MVIC) pozisyonlarının belirlenmesi hedeflenmektedir. **Yöntemler:** Çalışma yaş ortalamaları $24,5 \pm 1,43$ olan 10 sağlıklı birey (5 erkek-5 kadın) üzerinde gerçekleştirildi. Latissimus dorsi kası anatomik diseksiyonuna göre altı segmente ayrıldı. Üç farklı egzersiz sırasındaki (pull down (PD), internal rotasyon-adduksiyon-ekstansiyon (IRAE) ve seated row shoulders retracted (SRR)) maksimum izometrik segmentel kas kontraksiyonu yüzeyel elektromiyografi ile ölçüldü. Üç farklı pozisyon arasındaki kas segmentlerinin aktivasyon farkını test etmek için tekrarlı ölçümler varyans analizi kullanıldı. **Sonuçlar:** MVIC ölçümleri sonucunda üç farklı pozisyonda latissimus dorsinin dördüncü segmenti hariç diğer segmentlerdeki kas aktivasyonlarında anlamlı farklılık olduğu görüldü ($p < 0,05$). Birinci segmenti için MVIC değerinin PD’de en yüksek olduğu görülürken, diğer segmentleri için IRAE’de yüksek olduğu görüldü. **Tartışma:** Bu çalışma, latissimus dorsi kasının altı farklı segmentinin hangi pozisyonlarda daha iyi aktivasyon gösterdiğini inceleyen ilk çalışmadır. IRAE pozisyonu latissimus dorsi kasının tüm segmentlerini aktive eden bir pozisyon olduğu için elektromiyografi çalışmalarında optimal normalizasyon amacıyla kullanılabilir. Latissimus dorsi kasının üst parçasının maksimum aktivasyonu için PD pozisyonu tercih edilmelidir. Ayrıca bu çalışmanın sonuçlarının klinikte egzersiz seçiminde yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yüzeyel Emg, Latissimus Dorsi, Kas Aktivasyonu

Determination of Optimal Normalization Position for Latissimus Dorsi Muscle Segments: An Electromyography Study

Abstract

Objective: The aim of this study was to determine the activation levels of latissimus dorsi muscle segments in three different positions that activate latissimus dorsi muscle. Thus, it is aimed to determine the maximum voluntary isometric contraction (MVIC) positions of different segments of muscle for optimal normalization. **Methods:** The study was performed on 10 healthy individuals (5 males and 5 females) with a mean age of 24.5 ± 1.43 . Latissimus dorsi muscle was divided into six segments according to anatomical dissection. Maximum isometric segmental muscle contraction was measured by surface electromyography during three different exercises (pull down (PD), internal rotation-adduction (IRAE) and seated row shoulders retracted (SRR)). Repeated measures variance analysis was used to test the activation difference of the muscle segments between three different positions. **Results:** As a result of MVIC measurements, it was seen that there was a significant difference in muscle activation in

the other segments of latissimus dorsi except in the fourth segment ($p < 0.05$). The MVIC value for the first segment was highest in PD, whereas it was higher in IRAE for other segments. **CONCLUSION:** This is the first study to investigate which positions of six different segments of the latissimus dorsi muscle show better activation. Since the IRAE position is a position that activates all segments of the latissimus dorsi muscle, it can be used for optimal normalization in electromyography studies. For maximum activation of the upper part of the latissimus dorsi muscle, the PD position should be preferred. In addition, the results of this study are thought to be guiding in exercise selection in the clinic.

Keywords: Surface Emg, Latissimus Dorsi, Muscle Activation

The Effectiveness of Aerobic Exercises in the Treatment of Geriatric Depression in Kenya

Researcher Bonny Wamukoya Wasike - Prof.Dr Rabia Tuğba Kılıç - Prof.Dr Necmiye Ün Yıldırım

ÖZ

Depresyon, son yıllarda dünyadaki yaşlı insanlar için büyük bir sağlık sorunu olarak ortaya çıkmıştır. Afrika'da geriatrik depresyon, uygulayıcılar ve akademisyenler arasında giderek artan bir tartışma konusu haline gelmiştir. Kenya'nın, Doğu ve Orta Afrika'daki en büyük psikiyatri hastanesinden birine sahip olmasına rağmen, bu tesiste sunulan farmakoterapi hizmetlerinin çok pahalı olması ve anti-depresanların, bu hastaların kronik hastalık durumlarını daha da zorlaştırması sebebiyle tedavideki etkinliği az olmaktadır. Bu çalışma, Kenya'daki Nyumba ya wazee Nairobi ilçesinde geriatrik depresyon tedavisinde aerobik egzersizlerin etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Yöntem Çalışmaya Nyumba ya Wazee genelinde 60 yaş üstü olan depresyon belirtileri ve semptomları olan herhangi bir başka psikiyatrik hastalık öyküsü bulunmayan 30 geriatrik depresif hasta katılmıştır (17 erkek, 13 kadın). Ankete katılanların demografik bilgileri kaydedilmiş, depresyon düzeyleri değerlendirmesi (CUDOS), aerobik egzersiz seviye değerlendirmesi (kalp atım hızı), yaşam kalitesi değerlendirmesi (SF-36 ve Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Anketi -EUROHIS-QOL), genel sağlık seviyesi değerlendirmesi (HAQ) yapılmıştır. Tüm katılımcılara dört hafta boyunca aerobik egzersiz programı uygulanmıştır. Egzersizler haftada dört gün yapılmıştır. Süre kademeli olarak arttırılmıştır. Yaşlılar için asgari risklerden dolayı statik bisiklet ergometresi aerobik egzersizlerde tercih edilmiştir. Dört hafta sonra ilk değerlendirmeler tekrar yapılmıştır. Toplanan verilerden, katılımcıların profilini tanımlamak için yüzde, aritmetik, ortalama ve standart sapmalar kullanılmıştır. Hastaların depresyon düzeylerine göre farklı aerobik kapasite seviyeleri için karşılaştırılabilir grupları belirlemek amacıyla SPSS kullanılmıştır. Spearman'ın korelasyon yöntemi, aerobik egzersizlerin uygulanmasından önce ve sonra depresyon seviyesinde önemli bir fark olup olmadığını belirlemek için kullanılmıştır. Tartışma-Sonuç Katılımcılarda aerobik egzersiz kapasitesi seviyesindeki artış ile birlikte depresyon seviyelerinde istatistiksel olarak anlamlı azalma mevcuttu. Geriatrik depresyon tedavisinde aerobik egzersiz programının etkili, verimli ve uygun maliyetli olduğunu belirledik. Bu sonuçlara dayanarak, geriatrik hastalarda görülen depresyon belirti ve bulgularını ortadan kaldırabilmek anlamında aerobik egzersizlerin etkin olduğu söylenebilir ve geriatrik rehabilitasyon programlarında aerobik egzersiz kullanımı önerilir.

Anahtar Kelimeler: Geriatri, Depresyon, Aerobik Egzersizler, Kenya, Nyumba Ya Wazee Nairobi.

Aynı Dizde Çift Patella Görüntüsü

MD. İsmail Burak Atalay

ÖZ

Amaç: Sinovyal kondromatozis, eklemlerin nadir görülen iyi huylu bir tümörüdür. Hastalar genellikle ağrı, şişlik ve hareket kısıtlılığı gibi şikayetlerle başvurur. Tedavisi açık veya artroskopik olarak cerrahi eksizyondur. Bu çalışmada direk grafide patellayı taklit eden bir eklem içi synovial kondromatozis olgusunun sunumu amaçlandı. **Olgu:** 51 yaşında kadın hasta kliniğimize sol dizinde şişlik ve aktiviteyle birlikte ağrı şikayeti ile başvurdu. Yaklaşık 6 aydır semptomların devam ettiği öğrenildi. İncelemede sol dizde infrapatellar bölgede yaklaşık 6x4 cm boyutunda bir şişlik vardı. Palpasyonda diz eklemi içinde hafifçe hareket edebilen, büyük, gevşek bir cisim mevcuttu. Lachmann, ön çekmece, arka çekmece, medial ve lateral stres testleri, Mc Murrey ve Apley testleri negatifti. Direk grafide femoral kondillerin anteriorunda ve patellanın inferiorunda, hastanın patellasına yakın boyutlarda ve radyoopak görünümde kitle lezyonu saptandı. MRG patellar tendonun hemen altında, patellar tendonu anteriora itmiş bir kitle lezyonunu gösterdi. Klinik ve radyolojik değerlendirmeden sonra açık sinovektomi, kondromatozisin çıkarılması ve eklem debridmanı işlemi yapıldı. Histopatolojik inceleme sinovyal kondromatozis bulgularını doğruladı. Ameliyat sonrası hastaya diz mobilizasyonu ve güçlendirme egzersizleri hakkında bilgi verildi ve bir, üç, altıncı aylarda takip edildi. Ameliyat sonrası üç ay içerisinde hastanın hareket açıklığı ağrısız 0-135° fleksiyon idi. Ameliyattan bir yıl sonraki kontrolde nüks yoktu. **Tartışma:** Sinovyal kondromatozis, büyük eklemlerin sinovyum ve subsinoviyal bağ dokularında kondromatöz lezyon oluşumu ile karakterize nadir bir metaplastik durumdur. Radyografi, ultrason, BT ve MRG değerlendirmede kullanılabilir. Vakamızda, patellar tendonu iten ve patella ile benzer görünüm sergileyen kitle natüründe bulgular mevcuttu. Tedavisinde sinoviektomi, sadece loose body eksizyonuna göre daha iyi sonuçlar verir. En sık komplikasyonlar, nüks, malign transformasyon ya da sekonder osteoartritir. Hasta postoperatif 12. ayda komplikasyonsuz takip edilmektedir. **Sonuç:** Sinovyal kondromatozis nadir görülen benign bir tümördür. Total sinoviektomi ile beraber eksizyon küratiftir.

Anahtar Kelimeler: Sinovial Kondromatozis, Patella, Diz, Sinoviektomi

Double Patella Image in the Same Knee

Abstract

Aim: Synovial chondromatosis is a rare benign tumor of the joints. Patients usually present with complaints such as pain, swelling and limitation of movement. Treatment is open or arthroscopic surgical excision. In this study, we aimed to present a case of intraarticular synovial chondromatosis that mimicked patella in radiograph. **Case:** A 51-year-old female was applied to our clinic with complaints of swelling and pain in her left knee for 6 months. In palpation there was a large, 6x3 cm loose body that could move lightly within the infrapatellar region. Lachmann, anterior-posterior drawer, medial, lateral stress tests, McMurray and Apley tests were negative. Radiography revealed a mass at the anterior of the femoral condyles and at

the inferior part of the patella. MRI showed a mass lesion just below the patellar tendon. After clinical and radiologic evaluation open synovectomy, chondromatosis excision and joint debridement were performed. Histopathological examination confirmed synovial chondromatosis. She was informed about knee mobilization and strengthening exercises and followed up at the first, third and sixth months. Within three months postoperatively range of motion was 0-135 ° flexion without pain. One year after surgery, there was no relapse. Discussion: Synovial chondromatosis is a rare metaplastic condition characterized by the formation of cartilaginous bodies in the synovium and subsynovial connective tissues of large joints. Direct radiography, ultrasound, CT and MRI can be used for diagnosis. In our case, there were signs of a mass lesion pushing patellar tendon which seems like patella. In its treatment, synovectomy results are better than the loose body excision results. The most common complications are recurrence, malignant transformation or secondary osteoarthritis. At the postoperative 12th month follow up, it was observed that she had no complaint. Result: Synovial chondromatosis is a rare, benign tumor. Excision with total synovectomy is curative.

Keywords: Synovial Chondromatosis, Patella, Knee, Synovectomy

Bir Üçüncü Basamak Devlet Hastanesi Acil Servisine Başvuran Acil Göz Olgularının Analizi

Asst. Prof. MD. Mehmet Fuat Alakuş

ÖZ

Amaç: Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde bir 3. basamak devlet hastanesinin acil servisine 1 yılda başvuran göz olgularının demografik ve epidemiyolojik özelliklerini incelemek. **Gereç-Yöntem:** SBÜ Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil servisine 2018 Ocak-Aralık tarihleri arasında göz rahatsızlığı nedeniyle başvuran hastaların kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Hastalara ait yaş, cinsiyet, acile başvuru saati ve hastalık tanısı kaydedildi. Hastalar tanılarına göre; penetran göz yaralanması olanlar (laserasyon, yırtılma, avülsiyon ve göz penetrasyonu dahil açık göz küresi yaralanmaları), non penetran göz yaralanması olanlar (kontüzyon, koroziv madde yaralanmaları, korneal ve konjonktival yabancı cisim, kapak kesisi, kanilikül kesisi), travma dışı oftalmik acil durumu olanlar (endoftalmi, keratit, retina dekolmanı, akut glokom krizi, santral retinal arter ve ven tıkanıklığı, orbital sellülit, optik nörit) ve travma dışı acil olmayan oftalmik durumu olanlar (akut konjonktivit, subkonjonktival kanama, blefarit, hordeolum) olmak üzere 4 gruba ayrıldı. **Bulgular:** Acil servise başvuran 267.248 hastanın 1429'unda (%0,5) göz rahatsızlığı mevcuttu. Hastaların 980'i erkek, 449'u kadın olup, yaş ortalaması 28,5±16,9 (2-86) yılı. 673 hasta mesai saatleri içinde başvurmuşken, 756 hasta mesai saatleri dışında başvurmuştu. 66 hastada penetran göz yaralanması (33 korneal, 13 skleral ve 20 korneoskleral perforasyon), 744 hastada nonpenetran göz yaralanması (400 korneal yabancı cisim, 44 konjonktival yabancı cisim, 177 kontüzyon, 66 koroziv madde yaralanması, 44 kapak kesisi ve 13 kanilikül kesisi) mevcuttu. 27 hastada travma dışı oftalmik acil durum (10 akut glokom krizi, 10 keratit, 1 endoftalmi, 2 optik nörit, 2 retina dekolmanı ve 2 santral retinal arter tıkanıklığı), 592 hastada travma dışı acil olmayan oftalmik durum (370 konjonktivit, 90 hordeolum, 68 blefarit, 64 subkonjonktival hemoraji) mevcuttu. **Tartışma:** Çalışmamızda travmaya bağlı oftalmik acil hastaların oranı oldukça yüksekti. Bu durumun 3. Basamak bir devlet hastanesi olmamız ile ilişkili olduğunu düşünmekteyiz. Ancak yine de acil olmayan oftalmik durumların oranının neredeyse hastaların yarısına yakın olması acil servislerin gereksiz şekilde meşgul edildiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Göz Hastalıkları, Acil Servis

Analysis of Urgent Eye Cases in Emergency Department of a Third-Stage State Hospital

Abstract

Purpose: To investigate demographic and epidemiological features of eye cases admitted to emergency department of a 3rd level state hospital in Southeastern Anatolia Region in one year. **Material and Method:** We retrospectively reviewed the records of patients who presented to the emergency department of SBU Diyarbakır Gazi Yaşargil Training and Research Hospital Emergency Department between January 2018 and December 2018. Age, gender, time of admission to the emergency room and diagnosis of the disease were recorded. According to the diagnosis of patients there are four groups; those with penetrating eye injuries (including

laceration, avulsion, and eye penetration), non-penetrating eye injuries, (contusion, corrosive substance injuries, corneal and conjunctival foreign body, eyelid injury, canalicular injury), non-traumatic ophthalmic emergency patients (endophthalmitis, keratitis, retinal detachment, acute glaucoma crisis, central retinal artery and vein occlusion, orbital cellulitis, optic neuritis) and non-traumatic non-ophthalmic condition (acute conjunctivitis, subconjunctival hemorrhage, blepharitis, hordeolum) . Results: 1429 (0.5%) of 267.248 patients presenting to the emergency department had eye discomfort. 980 of the patients were male and 449 were female. The mean age was 28.5 ± 16.9 (2-86) years. 769 patients were admitted to the hospital during the working hours. Penetrating eye injury (33 corneal, 13 scleral and 20 corneoscleral perforations) in 74 patients, non-penetrating eye injury in 400 patients (400 corneal foreign bodies, 44 conjunctival foreign bodies, 177 contusions, 66 corrosive substances injuries, 44 eyelid injuries and 13 canalicular injuries) . Non-traumatic ophthalmic emergency in 27 patients (10 acute glaucoma crisis, 10 keratitis, 1 endophthalmitis, 2 optic neuritis, 2 retinal detachment and 2 central retinal artery occlusion), non-traumatic non-emergency ophthalmic condition in 592 patients (370 conjunctivitis, 90 hordeolum, 68 blepharitis, 64 subconjunctival hemorrhage. Discussion: In our study, the rate of ophthalmic emergency patients due to trauma was quite high. We think that this situation is related to our being a 3rd step hospital state. However, the fact that the ratio of non-urgent ophthalmic conditions is almost half of the patients shows that emergency services are unnecessarily engaged.

Keywords: Eye Diseases, Emergency Service

Current Trends in the Treatment Modalities of Open Angle Glaucoma

Asst. Prof. MD. Yalçın Karaküçük - MD. Sona Gorçuyeva

ÖZ

Glaucoma includes the conditions which have the common feature of an acquired, degenerative optic neuropathy. The estimated prevalence of glaucoma is 2.65% in people above 40 years of age. In Europe, the prevalence of glaucoma varies from 1.54 to 3.89% , which amounts from 3.99 millions to 7.11 millions. Globally, the number of people with glaucoma is estimated to become 111.8 million in 2040. Glaucoma progresses without causing symptoms until the disease is advanced with substantial amounts of neural damage. Early detection and intervention is essential to slow the progression of the disease and improve the quality of life. There are various treatment modalities available for glaucoma which has to be tailored for the patients based on their individual needs, medical history and presence of comorbidities. This review article focuses on the current modalities in the medical and surgical management of open angle glaucoma describing their indications, contraindications, merits and demerits.

Anahtar Kelimeler: Open Angle Glaucoma, Treatment, New

Current Trends in the Treatment Modalities of Open Angle Glaucoma

Abstract

Glaucoma includes the conditions which have the common feature of an acquired, degenerative optic neuropathy. The estimated prevalence of glaucoma is 2.65% in people above 40 years of age. In Europe, the prevalence of glaucoma varies from 1.54 to 3.89% , which amounts from 3.99 millions to 7.11 millions. Globally, the number of people with glaucoma is estimated to become 111.8 million in 2040. Glaucoma progresses without causing symptoms until the disease is advanced with substantial amounts of neural damage. Early detection and intervention is essential to slow the progression of the disease and improve the quality of life. There are various treatment modalities available for glaucoma which has to be tailored for the patients based on their individual needs, medical history and presence of comorbidities. This review article focuses on the current modalities in the medical and surgical management of open angle glaucoma describing their indications, contraindications, merits and demerits.

Keywords: Open Angle Glaucoma, Treatment, New

Dominant ve Soliter Tiroid Nodüllerinin Tanısında İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi

MD. Metin Yeşiltaş - MD. Dursun Özgür Karakaş

ÖZ

Giriş: Tiroid nodülleri yetişkinlerde fizik muayene ile %5-7 saptanırken, %10-15 oranında kanser gelişmesi riski taşımaktadır. Burada preoperatif yapılan İİAB sonuçlarının, postoperatif patoloji sonuçları (POP) ile karşılaştırarak, yöntemin sensitivite, spesifitesi ve genel doğruluk oranlarının saptanması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Tiroid nodülü nedeni ile opere edilen hastaların kayıtları yaş, cinsiyet, tiroid fonksiyon testleri (T3, T4, TSH), Tc99m sintigrafi sonuçları, İİAB ve POP sonuçları geriye dönük olarak değerlendirildi. İİAB ve POP arasında histolojik doğruluk insidansı hesaplanarak İİAB sensitivite, spesifite ve doğruluk oranı saptandı. Bulgular: Dominant veya soliter nodülü olan 93 hasta çalışmaya dâhil edildi. Yaş ortalaması 41,08 yıl, erkek/kadın oranı ise 1/4,8 olarak saptandı. Sintigrafide hastaların %93,5'inde hipoaktif, %6,5'inde ise normoaktif nodül saptandı. İİAB'de; %82,3 benign, %3,2 tiroidit, %3,2 şüpheli, %1,07 malign, %9,6 yetersiz örnekleme saptandı. Benign patolojilerin %36,5'i kistik, %42'si solid, %2,1'i folliküler adenom olarak raporlandı. POP'de; %92,5'i benign, %4,3'ü tiroidit, %3,2'si malign saptandı. Benign patolojilerin %62,5'i solid, %21,5'i kistik, %4,3 diffüz koloidal, %4,3 folliküler adenom olarak raporlandı. Yetersiz örnekleme raporlanma oranı %10-15, bunların %53'ünde malignite saptanırken, çalışmamızda %9,6 saptanan yetersiz örnekleme histopatolojik sonucunda malignite saptanmamıştır. İİAB'nin sensitivitesi %71,4-97,7, spesifitesi %97,7-100 ve doğruluk oranı %95-97,7 olarak raporlanmıştır. Çalışmamızın da sensitivite, spesifite ve doğruluk oranı literatür ile benzer orandadır. Sonuç olarak İİAB tiroid nodüllerinin özellikle dominant ve soliter olanların tanısında yüksek sensitivite ve spesifite oranına sahip altın standard yöntem olmakla birlikte yetersiz örnekleme ve şüpheli patolojilerde malignite riskinin azımsanmayacak kadar yüksek olduğu da akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Soliter Nodül, Dominant Nodül, İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi

El Tümörlerinde MRG ile Patolojik Tanılar Arasındaki Korelasyon

MD. Yusuf Erdem - MD. Çağrı Neyişci

ÖZ

Amaç: Elde tutulum gösteren tümörler vücudun diğer bölgesinde görülen tümörlere oranla daha az sıklıkta görülmektedir. El ve el bileğinde en sık görülen yumuşak doku lezyonu ganglion kisti iken en sık görülen kemik tümörü ise enkondromdur. Kliniğimizde ameliyat ettiğimiz el tümörlerinin tedavi sonuçlarını ve eksizyon sonrası patolojik tanılarının MRG ile korelasyonunu sunmayı amaçladık. **Yöntem:** Kliniğimizde 2014-2018 yılları arasında ameliyat edilen 38 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. **Bulgular:** Hastaların 24'ü erkek, 14'ü kadındı. Olguların yaş ortalaması 40 (12-74) idi. Hastaların tamamının patoloji sonucu mevcutken sadece 33 hastanın MRG raporuna ulaşılabilirdi. Tüm hastalara uygun cerrahi tedaviler (eksizyon, küretaj, küretaj ve greftleme) yapılmış, ve ameliyat sonrası ilk yıl 3 aylık, ikinci yıl 6 aylık sonrasında yıllık periyotlar ile kontrol muayeneleri gerçekleştirilmiştir. En çok alınan patoloji sonucu tendon kılıfı dev hücreli tümör ve enkondrom (10'ar hasta) iken; 4 hastada ganglion, 2 hastada glomus tümörü, 2 hastada osteokondrom, 2 hastada osteoid osteoma, 2 hastada lipom, 1 hastada fibroadenoma, 1 hastada hemanjiom, 1 hasta osteoblastom ve 1 hastada arterio-venöz malformasyon saptanmıştı. 2 hastanın patolojisi herhangi bir sınıfa sokulamamıştı. MRG raporuna ulaşabildiğimiz 33 hastanın 29'unda patoloji sonucu ile MRG raporu korele idi. MRG'de ganglion kisti ön tanısı olan 1 hastada hemanjioma, tendon kılıfı dev hücreli tümör ön tanısı olan 2 hastada unklasifiye kitle, epidermal inklizyon kisti ön tanısı olan 1 hastada da fibroadenoma saptanmıştı. Sadece glomus tümörü olan 1 hasta nüks nedeni ile tekrar ameliyat edildi. Diğer hastalarda herhangi bir komplikasyon görülmedi. Tüm hastaların bir yıllık takipleri sonunda başarılı fonksiyonel sonuçlar mevcuttu. **Sonuç:** Ortopedik pratikte az olarak karşımıza çıkan ama başvuran hastanın hayat konforunu önemli ölçüde bozan el tümörlerinin tedavisinin iyi planlanarak yapılması önem arz etmektedir. Bu nedenle kas-iskelet sistemi tümörleri ile uğraşan bir Radyoloji ve Patoloji uzmanının varlığı çok önemlidir. Kas-iskelet sistemi tümörlerinin tedavisinin bir ekip işi olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: El Tümörleri, Mrg, Patolojik Tanı

Elit Futbolcularda Diz Eklemi Kas Dengesizlikleri: Sezon Öncesi İzokinetik Test Sonuçları

Asst. Prof. MD. Galip Bilen Kurklu

ÖZ

İzokinetik değerlendirme, eklemlerin kas kuvvetini belirlemek için altın standart bir ölçüm yöntemi olarak kabul edilir. Elit futbolcularda kas kuvveti dengesizliği hamstring yaralanmaları için önemli bir risk faktörüdür. Konsantrik kuvvet ölçümlerinde %15 veya daha fazla bilateral kas kuvveti farkı veya aynı hızlardaki pik torkta Hamstring/Kuadriseps oranının 0.45'den küçük olması kas dengesizliği olarak tanımlanır. Bu çalışmada profesyonel futbolcuların sezon öncesi diz eklemlerine yönelik yapılan izokinetik değerlendirmelerde Hamstring/Kuadriseps kas kuvvet dengesizliklerini önceden belirlemek amaçlanmıştır. Ölçümler için IsoMed 2000 (D. & R. Ferstl GmbH, Hemau, Germany) izokinetik dinamometresi kullanılmıştır. Çalışmaya dahil edilen 24 oyuncudan 4'ünde hamstring zorlanması bulunması; 1'inde de ön çapraz bağ tamiri olması nedeniyle değerlendirmeler 18 oyuncu üzerinden yapılmıştır. Test ısınmayı takiben konsantrik modda 60o/sn açışal hızda 5 tekrar olarak yapılarak her iki alt ekstremitede hamstring-kuadriseps kas kuvveti değerlendirilmiştir. Oyuncuların Hamstring/Kuadriseps pik tork oranı sağda 0.62 (± 0.1), solda 0.64 (± 0.11) olup hiçbir oyuncunun oranı 0.45'ten az bulunmadı. Sağ ve sol hamstring ortalama pik torku sırasıyla 152.77 (± 34.65) ve 160.77 (± 30.34); sağ ve sol kuadrisepslerin ortalama pik torku sırasıyla 244.55 (± 26.79) ve 251.55 (± 24.91) idi. Sağ ve sol hamstringde ortalama güç 111.72 (± 26.47) ve 111 (± 25.99); ve sağ ve sol kuadrisepsler için ortalama güç sırasıyla 163.61 (± 26.89) ve 166.88 (± 33.32) idi. Öte yandan, ortalama sağ/sol hamstring pik tork oranları sırasıyla 98.13 (± 9.69) ve 99.94 (± 11.4) olmasına rağmen, sağ-sol arasında %15'ten fazla kuvvet açığı olan 3 oyuncu bulundu. Elde edilen sonuçlara göre elit futbolcuların da bir kısmı yüksek seviyede kas dengesizliği gösterebiliyorlar. Elit sporcuların uygun kas kuvveti ve dengesine sahip oldukları varsayılmamalıdır ve bu nedenle profesyonel sporda en azından bir kez sezon öncesi izokinetik değerlendirme yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İzokinetik Kuvvet, Futbol, Spor Yaralanması

Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Kliniği ve Polikliniğimizde Takip Edilen Diyabetik Hastaların Özellikleri

MD. Berna Evranos Öğmen - Ms. Birgül Genç

ÖZ

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaşadığımız yüzyılın en önemli sağlık sorunlarından biri olarak kabul edilen Diabetes Mellitus(DM), insulin salınımı veya insulin etkisindeki bozukluklar nedeniyle ortaya çıkan, hiperglisemi ile karakterize, kronik metabolik bir hastalıktır. Diyabetli sayısı her geçen gün artmakta, diyabetle ilişkili sağlık sorunları insanların yaşamını ve sağlık sistemlerini ciddi derecede etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, Endokrinoloji Kliniği'nde yatan ve ayaktan polikliniğe başvuran DM'li hastaların özelliklerinin belirlenmesidir. **YÖNTEM:** Çalışmamıza Ocak 2017-Nisan 2018 tarihleri arasında Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Endokrinoloji Kliniği ve Endotem Semt Polikliniğinde takip edilen 768 DM'li hasta dahil edilmiştir. Hastalara anket dolduruldu ve laboratuvar verileri alındı. Hastaların özellikleri diyabet tipine göre gruplandırılarak karşılaştırıldı. **BULGULAR:** Hastaların 78'inde(10.2%) Tip 1 DM, 681'inde(88.6%) Tip 2 DM ve 9'unda (1.2%) gestasyonel DM tanısı mevcuttu. Gestasyonel DM ve Tip 1 DM hastaların yaşları birbirine benzerken($p=0.5$), Tip 2 DM'li hastalar daha yaşlıydı($p<0.001$). Tip 1 DM hastaların eğitim düzeyi Tip 2 DM'li'lere göre daha yüksekti($p<0.001$).Tüm diyabetik hastaların diyabet eğitimi alma düzeyi(95%) yüksekti ve benzerdi($p=0.07$).Tıbbi beslenme tedavisine (TBT) uyumu en iyi olan gestasyonel DM hastaları iken, Tip 1 DM hastalarda da tip 2 DM'li'lere göre daha yüksekti($p<0.001$) Tip 1 ve Tip 2 DM hastalarda diyabet süresi(7yıl, 10yıl) benzerdi($p=0.23$).Gestasyonel DM hastalarının diyabet süreleri ise Tip 1 ve Tip 2 DM'li hastalarda daha kısaydı($p<0.001$).Mikrovasküler komplikasyonların görülme olasılığı tip1 ve tip2 DMli hastalarda benzerdi($p=0.37$).Gestasyonel DMli hastalarda AKŞ, TKŞ ve HbA1C değerleri Tip 1 ve Tip 2 DMli hastalara göre daha düşüktü($p<0.001$).Bu değerler tip 1 DM ve Tip 2 DMli hastalarda benzerdi($p>0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Bu hasta grubunda TBT'ye en iyi uyumu olan, DM süresi en kısa olan kan şekeri regülasyonu en iyi olan grup gestasyonel DM olan hastalardı. Tip 1 DMli hastaların eğitim düzeyi, TBT uyumu daha fazla olmasına rağmen, kan şekeri regülasyonu ve mikrovasküler komplikasyon gelişme durumları Tip 2 DMlilerle benzerdi.DM süresi benzer olan diyabetiklerin diyabet tipinden, TBT uyumundan ve eğitim düzeyinden bağımsız olarak sonlanımı da benzer seyretmekteydi.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Dm, Gestasyonel Dm, Tip 2 Dm, Kan Şekeri Regülasyonu, Mikrovasküler Komplikasyon

Farklı Yüzey Özelliklerine Sahip İmplant Kullanılan Evisserere Gözlerde İmplant Açılma Oranları

Asst. Prof. MD. Umut Dağ

ÖZ

Amaç: Evisserasyon cerrahisi sırasında akrilik ve hidroksiapatit implant kullanılan gözlerde implant açılma oranlarını karşılaştırmak **Gereç-Yöntem:** Çift skleral flep ile posterior sklerotomili evisserasyon cerrahisi uygulanan 29 u yüzeyi pürüzsüz solid bir akrilik implant ve 14 ü yüzeyi pürüzlü poröz bir hidroksiapatit implant yerleştirilen 43 göze ait veriler geriye dönük olarak incelendi. Yaş, cinsiyet, evisserasyon endikasyonu, kullanılan implantın çapı, implant açılımı olup olmadığı ve takip süresi kaydedildi. **Bulgular:** Akrilik implant kullanılan grupta hastaların 11'i kadın, 18'i erkek ve yaş ort 37.5 ± 21.1 yıl, hidroksiapatit implant kullanılan grupta 5'i kadın 9'u erkek olup yaş ortalaması 33.8 ± 19.2 yıldır. Her iki grupta en sık travmaya bağlı fizik gözlerde evisserasyon endikasyonu konmuştu ve tüm gözlere 18 ya da 20 mm çapında implant yerleştirilmişti. Ortalama takip süresi akrilik grupta 5.4 ± 2.4 yıl, hidroksiapatit grupta 5.5 ± 2.4 yıldır. Akrilik grupta implant açılmasına hiçbir olguda rastlanmazken, hidroksiapatit implant kullanılan 14 gözün 4'ünde (%28.5) implant açılması gelişmişti. Bu 4 olgunun birinde 2., birinde 4. ve ikisinde 8. Yılda implant açılması gerçekleşmişti. **Tartışma:** Pürüzlü yüzeyleri nedeniyle hidroksiapatit implantlar özellikle uzun dönemde mekanik etkilere bağlı olarak tenon ve konjonktivayı erode ederek açılmaya neden olabilir. Akrilik implantlar uygun cerrahi teknik ile uygun çapta seçilirse pürüzsüz yüzeyleri sayesinde dokular tarafından iyi tolere edilebilen, ayrıca hidroksiapatit implantlara göre daha ucuz implantlardır.

Anahtar Kelimeler: Evisserasyon, İmplant Açılması, Akrilik İmplant, Hidroksiapatit İmplant

The Rates of Exposure of Implants in Eviscerated Eyes Used Implants With Different Surface Properties

Abstract

Purpose: To compare rates of exposure of implants in eyes using acrylic and hydroxyapatite implants during evisceration surgery. **Material and methods:** The data of forty three eyes who underwent double scleral with posterior sclerotomy flap evisceration surgery were retrospectively reviewed, 29 eyes received a smooth solid acrylic implant and 14 eyes with a porous hydroxyapatite implant. Indication of evisceration, age, gender, , diameter of implant used, implant opening and follow-up period were recorded. **Results:** In the acrylic implant group, 11 of the patients were female, 18 were male and mean age was 37.5 ± 21.1 years. In both groups, the most common trauma-induced phytosis eyes were indicated for evisceration, and all eyes were implanted with 18 or 20 mm diameter implants. The mean follow-up period was 5.4 ± 2.4 years in the acrylic group and 5.5 ± 2.4 years in the hydroxyapatite group. In the acrylic group, exposure of implant was not seen in any of the cases, while 4 of the 14 eyes (28.5%) with hydroxyapatite implants developed implant exposure. In one of these 4 cases, 2nd, one was in 4th and two in the 8th year, the implant was exposed. **Discussion:** Due to the

rough surfaces, hydroxyapatite implants may cause erosion by erosion of tenon and conjunctiva especially due to mechanical effects in long term. Acrylic implants are selected with appropriate surgical technique, if they are selected with appropriate diameter, smooth implants which are well tolerated by tissues and also cheaper than hydroxyapatite implants.

Keywords: Evisceration, Exposure of Implant, Acrylic Implant, Hydroxyapatite Implant

Flail Chest Olgularında Cerrahi Düzeltme mi Yoksa Konservatif Tedavi mi'

Asst. Prof. MD. İlknur Aytekin - MD. İsmail Ağbabaoglu

ÖZ

ÖZET Amaç: Flail Chest olgularının tedavisi zor ve uzun bir süreçtir. Göğüs ağrısının tedavisi konusunda fikir birliği yoktur. Bu nedenle, yelken göğüs vakalarındaki erken dönem cerrahi düzeltmeyi araştırmayı hedefliyoruz. **Yöntem:** Erken kaburga fiksasyonu yapılan 34 hasta cerrahi gruba alındı ve konservatif takip grubunda yoğun bakım ünitesinde mekanik ventilatörlü 29 Fail göğüs olgusu değerlendirildi. Hastanede kalış süresi, pnömoni varlığı ve postoperatif dönemde septik komplikasyonlar, mortalite, mekanik ventilatör süresi, trakeostomi oranları, solunum fonksiyon testi ve ağrı skorları anket ile istatistiksel olarak değerlendirildi. **Bulgular:** Her iki grup için klinik sonuçların değerlendirildiğinde, hastanede kalış süresi, yoğun bakım ünitesi günü ve mekanik ventilasyon günü cerrahi dışı grupta cerrahi gruba göre daha yüksekti ($z = 4.270$; $p_1 < 0.001$, $z = 5.831$; $p_2 < 0.001$ ve $z = 4.748$; sırasıyla, $p_3 < 0.001$). Pulmoner kontüzyon, pnömoni ve septik komplikasyon parametreleri iki grupta da aynı bulundu ($p = 0.534$, $p = 0.315$ ve $p = 0.189$). Cerrahi grupta hiçbir trakeostomi ihtiyacı olmazken, cerrahi olmayan grupta 5 hastaya ihtiyaç duyuldu ($p = 0.004$). Mortalite oranları cerrahi ve cerrahi dışı gruplarda sırasıyla % 2.94, % 20.69 idi ($x^2 = 4.913$; $p = 0.027$). Ağrı skoru cerrahi grup lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi ($p_1 = 0.0038$, $p_2 = 0.044$). **Sonuç:** Çalışmamızın sonuçları erken fiksasyonunun mekanik ventilatör, hastanede kalış süresi, trakeostomi ihtiyacını ve hatta ölüm oranını azalttığını göstermiştir. Bu yaklaşım uzun vadeli ağrı şikayetlerinde ve solunum fonksiyon testlerinde de önemli bir iyileşme sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kot Fraktürü, Toraks Travması

Surgical Reduction Or Non-Surgical Conservative Treatment in Flail Chest Cases

Abstract

ABSTRACT Background: Treatment of fail chest cases is a difficult and long process. There is no consensus on treatment for flail chest. So we aim to investigate the early reduction in flail chest cases clinical results. **Methods:** 34 patients who underwent early rib fixation were included in the surgical group and we evaluated 29 cases of Fail chest with mechanical ventilator in intensive care unit in conservative follow-up group. The duration of hospitalization, the presence of pneumonia and septic complications in the postoperative period, mortality, mechanical ventilator duration, tracheostomy rates, respiratory function test, and pain scores were statistically evaluated with questionnaire. **Results:** Evaluation of the clinical results for both groups, hospitalization time, intensive care unit day and mechanic ventilation day were all higher in nonsurgical group than the surgery group ($z=4.270$; $p_1<0.001$, $z=5.831$; $p_2<0.001$ and $z=4.748$; $p_3<0.001$, respectively). Parameters of pulmoner contusion, pneumoni and septic complication were found as the same across the groups ($p=0.534$, $p=0.315$ and $p=0.189$). None tracheostomy need in the surgical group and 5 in non-surgery group ($p=0.004$). Mortality ratios were 2.94 %, 20.69% in surgery and nonsurgery groups, respectively ($x^2=4.913$; $p= 0.027$). Pain score was statistically significant difference in favor of surgical group ($p_1=0.0038$,

p2=0.044). Conclusions: The results of our study showed that early fixation and weaning reduce the need for mechanical ventilator, hospitalization time, the need for tracheostomy and even mortality rate. This approach will provide a significant improvement in long-term pain complaints and pulmonary function test.

Keywords: Rib Fracture, Flail Chest, Locked Rib Plates, Thoracic Trauma

Güneydoğu Anadolu Bölgesinde Üçüncü Basamak Bir Devlet Hastanesi Göz Kliniğine Başvuran Suriyeli Hastaların Epidemiyolojik ve Demografik Özellikleri

Asst. Prof. MD. Mehtap Çağlayan - Asst. Prof. MD. Hasan Öncül

ÖZ

Amaç: Suriyedeki iç savaştan kaçarak ilimize göç eden ve kliniğimize başvuran hastaların epidemiyolojik ve demografik özelliklerini değerlendirmek **Gereç-Yöntem:** 2012-2018 tarihleri arasında SBÜ Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniğine başvuran 1498 suriyeli hastaya ait bilgisayar kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Yaş, cinsiyet, hastalık tanısı, tedavi şekli (ayaktan-yatış) ve maliyet incelendi. **Bulgular:** 1498 hastanın 858 i erkek, 640 ı kadın olup, hastaların 384 ü (%25,6) çocuktu. Yaş ortalaması 36.15±23 (0-91) yıldı. Hastaların 942 sinde konjonktivit, blefarit, arpacık vb enfeksiyöz durumlar mevcutken, 151 hastada refraksiyon kusuru, 50 hastada korneal yabancı cisim, 43 hastada yaşa bağlı makula dejenerasyonu, 6 hastada retina dekolmanı, 79 hastada katarakt, 14 hastada retinal vasküler hastalık, 20 hastada diyabetik retinopati, 28 hastada glokom, 24 hastada nazolakrimal kanal tıkanıklığı, 7 hastada prematüre retinopatisi, 32 hastada göz ve orbita yaralanması (glob perforasyonu, hifema, orbita duvar fraktürü vb.), 2 hastada vitreus hemorajisi, 50 hastada şaşılık, 19 hastada göz kapağı bozuklukları (ptozis, ektropiyon ve entropiyon), 3 hastada optik sinir ve görme yollarında bozukluk, 20 hastada kornea bozukluğu (keratokonus, korneal distrofi, korneal skar, korneal ödem vb), 2 hastada üveit mevcuttu. 100 hastaya yatırılarak cerrahi müdahalede bulunuldu. Bu hastaların toplam maliyet 119.439,12 tl idi. **Sonuç:** Özellikle iç savaşın ilk yıllarında en sık başvuru göz ve orbita yaralanmalarıydı. Aynı zamanda başvuran hastaların %25 inin çocuk olması dikkat çekiciydi. Savaşlar hem sağlık hem de sosyoekonomik anlamda ciddi kayıplara neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göz Hastalıkları, İç Savaş, Suriyeli Hastalar

Epidemiological and Demographic Characteristics of Syrian Patients Applying to a Third-Stage State Hospital Eye Clinic in Southeastern Anatolia

Abstract

Purpose: To evaluate the epidemiological and demographic characteristics of the patients who migrated to our province and who applied to our clinic by escaping the civil war in Syria. **Material and Method:** Computer records of 1498 Syrian patients admitted to the Ophthalmology Clinic of SBU Diyarbakır Gazi Yaşargil Training and Research Hospital between 2012-2018 were retrospectively analyzed. Age, gender, disease diagnosis, treatment method (outpatient hospitalization) and cost were evaluated. **Results:** There were 1498 patients, 858 were male and 640 were female and 384 (25.6%) were childhood. The mean age was 36.15 ± 23 (0-91) years. In 942 patients, conjunctivitis, blepharitis, stye, infectious conditions were found in 151 patients, refractive error in 151 patients, corneal foreign body in 50 patients, age related macular degeneration in 43 patients, retinal detachment in 6 patients, cataract in 79 patients, retinal vascular disease in 14 patients, diabetic retinopathy in 20 patients Glaucoma in 28 patients, nasolacrimal duct obstruction in 24 patients, retinopathy of prematurity in 7 patients, eye and

orbital injury in 32 patients (glob perforation, hyphema, orbital wall fracture, etc.), vitreous hemorrhage in 2 patients, strabismus in 50 patients, eyelid disorders in 19 patients (ptosis, ectropion and entropion), optic nerve and visual acuity in 3 patients, corneal dysfunction in 20 patients (keratoconus, corneal dystrophy, corneal scar, corneal edema, etc.) and uveitis in 2 patients. 100 patients were hospitalized and surgical intervention was performed. The total cost of these patients was TL 119,439,12. Conclusion: In the first years of the civil war, the most common presentation was eye and orbital injuries. At the same time, it was remarkable that 25% of the patients were children. Wars cause serious losses in both health and socioeconomic terms.

Keywords: Eye Diseases, Civil War, Syrian Patients

Kadın – Spor ve Toplumsal Cinsiyet

Asst. Prof. Ph.D. Gökçen Erdoğan - Assoc. Prof. Ph.D. Nermin Gürhan

ÖZ

Toplumlarda toplumsal cinsiyetin ilişkilerinin nasıl biçimlendiğini anlayabilmemiz için cinsiyetler arası asimetri kavramını bilmekte yarar vardır. Cinsiyetler arası asimetri toplumda bir cinsiyetin diğer cinsiyete oranla daha değersiz/ayrıcalıksız bir konumda yer almasını ifade etmektedir. Bu toplumsal düzen içinde kadının spor alanlarında deneyimler kazanması başarılı olması vb sağlanmasında etken olan kadın ve erkek arasındaki biyolojik farklılıklar ve bu farklılıkların yaratmış olduğu erkek üstünlüğü düşüncesidir. Kadının biyolojik farklılıkları erkek üstünlüğü karşısında “öteki” ikinci sınıflık fikrinin olmasını oluştururken aynı zamanda cinsellikle ve erkeklerin korunmasını ortaya çıkartmaktadır. Sportif etkinlikler üst düzey performans, üstün fiziksel özellikler, yetenekler, başarı, hırs, mücadele, güç gövde gösterisi ve rekorlar olarak tanımlanması sonucu spor bu tanımlar ile hiç bağdaşmayan özelliklerle kadınlara yönelik kısıtlamalar getirmiş ve getirmeye devam etmektedir. Atletik güçlü erkek bedeninin karşısında kadının cinselleştirilmesi ve erkeğin gücü kadının zayıflığına, kolay yaralanabilir hassas varlık olarak görülmesine yönelik söylemlerin 1979 Young ve 1987 McKinnon gibi bilim adamları tarafından da pekiştirilmesi sonucu kadınların fiziksel etkinlik yapmaktan alıkoymuştur. Son zamanlarda özellikle kadınlarda sportif faaliyetlere katılmada bir artış olduğuna yönelik çalışmalar olsa da bu sportif faaliyetler daha ziyade aerobik-fitness gibi hafif egzersizleri içermektedir. Sadece erkeklere özgü bir alan olarak ele alınmış olan spor dalları tenis –buz pateni vb ile değişime başlamış ve daha erkeksi olarak kabul edilen halter-güreş gibi dallarda da elit düzeyde diye ayrımcılık kategorisi içinde kadınlarda yer almaya başlamıştır. Elit düzeyde olan bu kadın sporcularda var olabilmek için daha erkeksi davranışlar sergilemeleri beklenmekte, toplumsal açıdan erkeksi görünüşler ve davranışlar sergilemeleri nedeni ile dışlanmaları kaçınılmaz bir gerçektir.

Anahtar Kelimeler: Kadın-Spor-Toplumsal Cinsiyet

Woman – Sports and Social Gender

Abstract

It is beneficial to know the concept of gender asymmetry to understand how the social gender relationships are shaped in societies. The gender asymmetry means that one gender is kept in a more worthless/unprivileged position in the society compared to the other gender. In this social order, the effective factors enabling the women to gain experiences, become successful, etc. in various branches of sports are the biological differences between women and men and the thought of male superiority created by these differences. While the women's biological differences lead to the emergence of the idea of the “other” second class human being in the face of the male superiority, it also leads to protection of men through sexuality. Since the sports activities are defined with top level performance, superior physical features, skills, success, ambition, struggle, strength, show of force, and records, the sports have introduced and continue to introduce restrictions against women in particular, which never comply with these

definitions. As a result of sexualization of women against the athletic and strong male body and reinforcement of the discourses on the strength of man and weakness of woman, which show woman as a vulnerable creature that can get injured easily, by scientists like Young (1979) and McKinnon (1987), the women have been discouraged from making physical activities. Although there are several studies that indicate an increase in female participation in sports activities in recent years, these sports activities include rather the light ones such as aerobic and fitness. The sports branches regarded as peculiar to men only have begun to change with tennis, figure skating, etc., and the women have started to get involved in the branches regarded as more masculine like weight lifting and wrestling in a discriminatory category called elite level. These female athletes at the elite level are expected to exhibit more masculine behaviors to exist; and it is an unavoidable fact that they are marginalized socially due to looking masculine and exhibiting masculine behaviors.

Keywords: Woman, sports, social Gender

Kemiğin Eklem İçi Agresif Dev Hücreli Tümörü: Eklem Feda Edilmeli mi'

MD. Recep Öztürk

ÖZ

Giriş: Dev hücreli kemik tümörü (DHT) benign fakat lokal olarak agresif davranış gösteren ve genellikle genç erişkinleri etkileyen bir lezyondur. Tüm kemik neoplazmlarının yaklaşık %5'ini oluşturmaktadır. En sık diz çevresinde distal femur ve proksimal tibiada görülür. Kemiğin korteksini genellikle inceltir, çoğunlukla ekspanse olur. Yüksek lokal rekürrens riski nedeniyle olabildiğince geniş sınırlarla rezeksiyon önerilmektedir. Vaka Raporu: 31 yaşında kadın hasta sağ dizde yaklaşık 5 aydır ağrı ve son 1 aydır başlayan hareket kısıtlılığı şikayetleri ile başvurdu. İki yönlü direk grafilinde sağ femur distalde, korteksi anterior ve medialden inceltten intrameduller kitle lezyonu saptandı. MRI tetkikinde femur distalde epifize uzanan sağ yarıda ve anteriorda 38x41x53 mm ölçülen, lobüle yapıda nispeten düzgün sınırlı, T1 ağırlıklı serilerde hipo, T2 ağırlıklı serilerde hiperintens, heterojen içyapıda, IVKM sonrası yoğun kontrastlanan, kemik yapıda hafif ekspansiyona neden olan, anterolateral sınırı komşu kortekste incelmeye sebep olan kitle lezyonu saptandı. True-cut biopsi sonucu dev hücreli tümör ile uyumlu idi. Campanacci sınıflamasına göre ikinci evre olduğu saptanan lezyona agresif küretaj + yüksek hızlı burr + sementleme + 2 adet çarpaz vida ile internal fiksasyon yapıldı. Post- operatif 45. günden itibaren tam yük verilen hastanın post- operatif 1. yılda nüksü yok, hareket açıklığı tam ve hasta halinden memnun. Tartışma: Dev hücreli tümöre sahip hastaların %80'i 20–40 yaş arasındadır ve lezyonun radyografilerdeki görünümü tipiktir. Sınırları net olarak belirli, geniş geçiş zonuna sahip, coğrafik litik lezyon olarak karşımıza çıkar; ancak lezyon hızlı ve agresif bir seyir izlediği için çevresinde sklerotik bir kenar görünmez. Geleneksel olarak Evre 2 lezyonların tedavisi; intralezyonel olarak küretaj, yüksek hızlı “burr”, çeşitli adjuvanların kullanılması sonrası defektin kemik grefti veya kemik çimentosu ile doldurulmasıdır. Lokal nüks oranları %15–25 arasında değişmektedir. Biz bu vakada, korteksi ciddi oranda inceltmiş agresif dev hücreli vakasında, en blok rezeksiyon yerine, agresif küretaj cerrahisi uyguladık ve takiplerinde iyi sonuçları gördük.

Anahtar Kelimeler: Dev Hücreli Tümör, Kemiğin Dev Hücreli Tümörü; Küretaj

Koroner Bypass Cerrahisi Sonrası Vücut Kitle İndeksinin Kan Kaybı ve Transfüzyon Düzeyleri Üzerine Etkisi

MD. Hüseyin Sicim - MD. Hakan Kartal - MD. Ertan Demirdağ

ÖZ

Kan kaybı ve transfüzyon miktarları, koroner bypass ameliyatı (KABG) cerrahisi sonrası cerrahi sonuçların değerlendirilmesinde önemli bir göstergedir. Açık kalp ameliyatı sonrası kanama ve transfüzyon günümüzde ciddi bir problem olmaya devam etmektedir. Transfüzyon gerektiren aşırı kanama; sepsis, akut respiratuar distres sendromu (ARDS) ve böbrek yetmezliği gibi ciddi perioperatif olaylar bağımsız olarak bağımsız risk faktörleri olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada, KABG uygulanan hastalarda vücut kitle indeksinin (BKİ) kan kaybı ve kan transfüzyonu üzerindeki retrospektif etkilerini araştırmayı amaçladık. Sonuç olarak, bu çalışmada, açık kalp ameliyatı sonrası düşük BMI'lı hastalarda kan kaybı ve kan transfüzyonu ihtiyacının anlamlı derecede yüksek olduğunu, yüksek BMI'lı hastalarda kan kaybı ve kan transfüzyonunu ihtiyacının daha az olduğunu ortaya koyduk. Çalışmamız BMI'nin kanama kontrolü ve transfüzyon planlamasında açık kalp cerrahisi öncesi göz önünde bulundurulması gereken önemli bir parametre olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Vücut Kitle İndeksi, Kan Kaybı, Transfüzyon

The Effect of Body Mass Index on Blood Loss and Transfusion Levels After Coronary Bypass Surgery

Abstract

Blood loss and transfusion amounts are an important indicator in the evaluation of surgical results after coronary artery bypass grafting (CABG) surgery. Bleeding and transfusion after open heart surgery remains a serious problem today. Excessive bleeding requiring transfusion; sepsis, acute respiratory distress syndrome (ARDS) and severe perioperative events such as renal failure have been independently reported as independent risk factors. In this study, we aimed to investigate the retrospective effects of body mass index (BMI) on blood loss and blood transfusion in patients under-going CABG. In conclusion, in this study, we found significantly lower blood loss and blood transfusion in patients with low BMI after open heart surgery and less blood loss and blood transfusion in high BMI patients. Our study showed that BMI is an important parameter that should be taken into consideration in bleeding control and transfusion planning before open heart surgery.

Keywords: Body Mass Index, Blood Loss, Transfusion

Mammografi Görüntüleme Yönteminde Birads 0 (Breast Imaging Reporting and Data System) Lezyonların Malignite Açısından Önemi

MD. Feray Aydın - MD. Özgür Albuz

ÖZ

Amaç: Meme kanseri için toplum temelli tarama programları çok önemlidir. Bu tarama programları içerisinde mammografi tetkikleriyle BIRADS(Breast Imaging Reporting and Data System) sınıflama sistemine göre yapılan değerlendirmeler ayrı bir yer tutar. BIRADS 0, 1 ve 2,3 grafiplerde malignite şüphesi için biyopsi önerilmez. Öte yandan BIRADS 0 aslında tam olarak mammografinin net bir şey ortaya koyamadığı durumları tarifler. Bu sebeple BIRADS 0 lezyonların klinisyenin fizik muayenesi ve şüphesi üzerine ileri tetkikleriyle malignitelerinde sapatılabilmesi mümkündür. Biz de bu çalışmamızda BIRADS sınıflamasının prensipleri üzerinde durarak BIRADS 0 lezyonlarımızdaki arasındaki malignite tecrübemizi paylaşmayı amaçladık. Materyal ve method: Haziran 2016 - Nisan 2019 tarihleri arasında BIRADS raporlama sonuçları açısından hasta kayıtları geriye dönük olarak incelendi ve ardından BIRADS 0 lezyonları arasında malignite olguları tanımlandı. Sürekli değişkenlerde ortalama ve standart sapma, dikotom değişkenlerde yüzde ve frekans değerleri kullanılmıştır. Kolmogorov Smirnov testine göre, değişkenlerin normal dağılımına göre, bağımsız değişkenlerin sürekli değişkenleri, bağımsız değişkenlerde Student t testi veya Mann WhitneyU testi kullanılırken, dikotom değişkenleri ki-kare kullanılmıştır. Bulgular: Toplam 3038 BIRADS 0 mamografi incelemesinde 13 hastanın klinik şüphesiyle biyopsi yapıldığı görüldü. BIRADS 0 lezyonu nedeniyle biyopsi yapılan tüm hastalar kadındı ve yaş ortalaması $51,4 \pm 9,3$ yıldır. Öte yandan BIRADS 4,5 tanısı alan ve biyopsi yapılan 56 hastaların yaş ortalaması $52,3 \pm 14,8$ yıl olarak bulundu ($p = 0.78$). BIRADS 0 olan olguların 4 tanesinin (% 30,8) malignitesi vardı. Ayrıca BIRADS 4,5 mammografik tanılarıyla biyopsi yapılan 56 olgunun 33 'ünde malignite mevcuttu (% 58,9). Bu iki grup arasında malignite insidansı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p = 0.121$). Sonuç: BIRADS 0 lezyonlarında her zaman bir risk taşıdığını akılda tutmak gerekmektedir. Burada önemli olan prensip klinisyenin özenli muayenesi ve anamnezidir. Çünkü bunun sonucunda klinik şüphe varlığında yapılacak biyopsilerle malignite oranları düşünüldüğünden çok olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Malignite, Meme, Birads 0

The Importance of Birads 0 (Breast Imaging Reporting and Data System) Lesions in Terms of Malignancy

Abstract

Aim: Population-based screening programs for breast cancer is so important. In these screening programs, evaluations made according to BIRADS(Breast Imaging Reporting and Data System) classification system have a separate place with mammography examinations. Under the normal situations, biopsy is not recommended for suspicion of malignancy in BIRADS 0, 1 and 2,3 radiographs. On the other hand, with BIRADS 0 grade actually is described exactly where mammography cannot reveal anything clear. Our aim in this study show that the

BIRADS 0 lesions importance about for malignancy. Material and methods: Between June 2016 and April 2019, the patient registry in terms of the BIRADS reporting results were reviewed retrospectively and then among BIRADS 0 lesions the malignancy cases identified. Mean and standard deviation in continuous variables and percentage and frequency values in dichotom variables were used. According to Kolmogorov Smirnov test, according to the normal distribution of variables, continuous independent variables; Student t test or Mann Whitney U test were used in the independent variables, while dichotom variables chi-square were used. Results: From a total of 3038 BIRADS 0 mammography totally revealed 13 patients underwent biopsy with clinical suspicion. All patients who underwent biopsy due to BIRADS 0 lesion were female and the mean age was 51.4 ± 9.3 years. On the other hand other 56 patients who has diagnosed as BIRADS 4,5 and who underwent biopsy were found as 52.3 ± 14.8 years ($p=0.78$). The cases with BIRADS 0 just of the 4 (30.8%) had malignancy. Furthermore 56 cases of BIRADS (4,5) groups underwent biopsy and 33 cases had malignancy (58.9%). There were not found any significance between these two groups, in terms of malignancy incidence ($p=0.121$). Conclusion: It is important to keep in mind that there is always a risk in BIRADS 0 lesions. The important principle here is the careful examination and anamnesis of the clinician. As a result, biopsies to be performed in the presence of clinical suspicion and malignancy rates may be higher than those considered.

Keywords: Malignancy, Breast, Birads 0

Olgu Sunumu: Retroperitoneal Lipom

**MD. İlker Kaplan - Assoc. Prof. MD. Gökhan Karaca - Prof. MD. Kuzey Aydınuraz -
Prof. MD. Çağatay E. Daphan**

ÖZ

Giriş: Lipomlar adipositlerden oluşan benign mezenkimal tümörlerdir. Ultrasonografi, bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans incelemede olan yuvarlak, belirgin kapsüle sahip kitleler olarak görülürler. **Olgu sunumu:** Kırk dört yaşında erkek hasta polikliniğe iki gün önce başlayan diare ve karın sağ tarafta ağrı ile başvurdu. Öyküsünde yandaş hastalık ve geçirilmiş cerrahi tariflemeyen, vital bulguları normal olan hastanın fizik incelemesinde, karın sağ tarafta hassasiyet ve defans saptandı. Abdominal ultrasonografide karaciğer inferiorunda, yaklaşık 17.5x12.5x21.5 cm boyutunda, renkli Doppler ultrasonografi ile belirgin vaskülarizasyon izlenmeyen, düzgün sınırlı, hipoekoik- heterojen solid görünümde lezyon izlendi. Manyetik rezonans ile korelasyon önerilen hastanın manyetik rezonans görüntülemesinde de karaciğer alt kesim komşuluğundan başlayıp sağ alt kadrana uzanım gösteren, retroperitoneal yerleşimli, 12.5x15x21 cm boyutunda, düzgün sınırlı, komşu bağırsak anslarını orta hattın soluna iten, tüm serilerde yağ ile benzer intensitede, öncelikle lipom ile uyumlu olabilecek lezyon izlendi (Resim 1). Elektif şartlarda yapılan median laparotomide, retroperitoneal alanda bulunan, lipom ile uyumlu kitle en-bloc eksize edildi. Hasta, postoperatif 3. günde taburcu edildi. Kitlenin patolojik incelemesi lipom olarak raporlandı. **Sonuç:** Lipomlar yaygın olarak görülen, olgun adipositlerden oluşan ve patogenezi tam olarak tanımlanamamış mezenkimal tümörlerdir. Tipik olarak yumuşak ve hareketli, asemptomatik, yavaş büyüyen kitlelerdir. Her yaş grubunda görülebilmelerine rağmen, 50 yaşın üzerindeki bireylerde daha sık izlenir. İntraabdominal yerleşimli lipomlar spesifik olmayan belirti ve bulgulara sahiptir. Karın ağrısı ve ele gelen abdominal kitle en sık rastlanan bulgulardır. İntraperitoneal veya retroperitoneal yerleşimli adipöz tümörün varlığında ilk adım, radyolojik özelliklerine dayanarak lezyonun benign veya malign olup olmadığını belirlemektir. Manyetik rezonans görüntüleme, bu lezyonları karakterize etmede, komşu yapılara invazyonu tanımlamada temel rol oynarken, daha fazla tanısal hassasiyet sunmakta; aynı zamanda cerrahi rezeksiyon planlamasının daha iyi yapılabilmesini sağlamaktadır. Olgumuzda da preoperatif manyetik rezonans görüntüleme ile lezyonun benign olarak rapor edilmesi nedeniyle kompartman rezeksiyonu yapmaksızın kitle kapsülü ile birlikte

Anahtar Kelimeler: Lipom, Retroperiton, Karın Ağrısı

Optik Disk Ödeminde Optik Koherens Tomografi

Inst. MD. Sevil Türüdü - Asst. Prof. MD. Hatice Daldal

ÖZ

AMAÇ: Optik disk ödemi saptanan hastalarda optik koherens tomografi (OKT) bulgularını değerlendirmek. **MATERYAL- METOD:** Kasım 2018-Mayıs 2019 tarihleri arasında kliniğimize baş ağrısı, görmede bulanıklık şikayetleri ile başvuran, optik disk ödemi tespit edilen, 13 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların görme alanı, OKT ile retina sinir lifi tabakası kalınlığı (RSLT), beyin MR, gerekli görüldüğünde çekilmiş olan Fundus Floresein Anjiyografi (FFA), nörolojik tanı kayıtları incelendi. Veriler SPSS 22.0 programına girilerek istatistiksel olarak analiz edildi. **BULGULAR:** Hastaların yaş ortalaması 47.84 ± 19.62 idi. Hastaların 8'i (%61.54) kadın, 5'i (%38.46) erkek idi. Hastaların 9 (%69.23)'ünde görme alanı defekti saptandı, 4 (%30.77)'ünde görme alanı normal olarak değerlendirildi. RSLT kalınlığı görme alanı ile uyumlu olarak 4(%30.77) hastada normal, 9 (%69.23) hastada anormal olarak tespit edildi. Beyin MR'da 2 (%15.38) hastada kafa içi yer kaplayan lezyon saptandı. FFA'da akut papil ödem olan 2 (%15.38) hastada peripapiller kapiller damarlarda artmış genişleme, geç sızıntı görüldü. Tanıları incelendiğinde ise hastaların 5 (%38.46)'inde psödotümör serebri, 5 (%38.46)'inde optik nörit, 2 (%15.38)'sinde optik disk drusen (biri PTC hastasında), 2(%15.38)'sinde kafa içi yer kaplayan lezyon görüldü. **TARTIŞMA:** Muayenede optik disk ödemi tespit edilen hastalarda OKT tetkiki ile % 69.23 oranında anormal RSLT bulgusu izlenmiş olup, tanıyı destekleyici, aynı zamanda optik disk drusen gibi yalancı papil ödem yapan hastalıklarla ayırıcı tanıda yardımcı özelliği bulunmaktadır. Sonuç olarak optik disk ödeminde hayati tehlikeye sahip olabilecek hastalıklar rol oynayabildiği için etyopatogenezin belirlenmesi çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Optik Disk Ödemi, Retina Sinir Lifi Kalınlığı

Optical Coherans Tomography in Optic Disc Oedema

Abstract

PURPOSE: To evaluate the optical coherans tomography findings in patients with optic disc oedema **METHOD:** The recordings of 13 patients who referred to our clinic with headache, blurred vision and detected optic disc oedema are evaluated. Visual field, retinal nerve layer(RNFL) thickness with OCT, cranial MRI, fundus fluorescein angiography (FFA) where necessary and neurologic diagnoses are studied. **Datas** are analysed with SPSS 22.0 programme. **RESULTS:** The mean ages of patients were 47.84 ± 19.62 . 8(%61.54) of patients were female and 5(%38.46) were male. In 9(%) of patients visual field defects were detected, in 4(%)of them the visual field test was normal. RNFL thicknesses were normal in 4(%) patients and were abnormal in 9(%) patients as compatible with visual field tests. In 2(%) patients intracranial occupant lesion was detected with cranial MRI. In FFA in 2(%) patients with acute papilla oedema increased dilatation in peripapillary capillary vessels and late leakage were observed. When analysed diagnoses; 5(%) were pseudotumour cerebri, 5(%) optic neuritis, 2(%) optis disc drusen (1 PTC patient), 2(%) were intracranial occupant lesion.

CONCLUSION: In patients with detected optic disc disc oedema on examination, abnormal RNFL findings with OCT is observed. These findings are supportive of diagnosis and also is helpfull in differentiating pseudo papilla oedema situations as optic disc drusen. In conclusion; it is important to identifythe etiopathogenesis because of the role of life threatening situations in optic disc oedema.

Keywords: Optic Disc Oedema, Retinal Nerve Layer Thickness

Orta Falanksın Proksimal İntraartiküler Parçalı Kırıkları Tedavisinde Pinler ve Lastikler Traksiyon Yöntemi

MD. Erkan Sabri Ertaş

ÖZ

Orta falanksın proksimal eklem yüzünün çok parçalı eklem kırıklarının tedavisi zor olmakla beraber fonksiyon kaybına ve kronik ağrıya neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, bu tip kırıkların tedavisinde Kirschner tellerinden ve lastiklerden oluşan dinamik eksternal fiksator uygulamalarının sonuçlarını değerlendirmektir. Mart 2014 ve Ağustos 2018 tarihleri arasında uygulanan ve ortalama takip süresi 17 ay olan 13 hasta değerlendirildi. Proksimal interfalangiel eklem hareket açıklığı, kavrama kuvveti ölçülerek vizüel analog skalası ile ağrı değerlendirilmesi yapıldı. Radyografi kontrolleri ile proksimal interfalangiel eklem redüksiyonu ve artroz gelişimi değerlendirildi. Ortalama proksimal interfalangiel eklem hareket açıklığı 5° (0° ile 9° arası) ile 73° (63° ile 98° arası) derece idi. Kavrama kuvveti karşı el ile karşılaştırıldığında ortalama olarak %88 (%68 ile %103 arası) idi. Vizüel analog ağrı skalası skorlaması ortalaması 0.8 (0 – 1.5 arası) olarak bulundu. Radyografilerde proksimal interfalangiel eklemin konsantrik redükte olmasına rağmen 8 hastada eklem yüzünde basamaklanma ve 4 hastada eklem hattında skleroz izlendi. Takiplerde 2 hastaya eklem sertliği ve fleksiyon kısıtlılığı nedeni ile gevşetme cerrahisi uygulandı. 2 hastaya pin dibi enfeksiyonu nedeni ile oral antibiyotik verildi. Radyografik sonuçlar ile değerlendirilen diğer kriterler arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p>0.05$). Distraksiyon ligamentotaksisi prensibine dayanan pinlerden ve lastiklerden oluşan dinamik eksternal fiksator uygulaması orta falanksın proksimal çok parçalı eklem kırıklarında maliyet etkin bir tedavi sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Falanks Kırığı, Dinamik Eksternal Fiksator, İntraartiküler Kırıklar

Pins and Rubbers Traction System in the Treatment of Proximal Intraarticular Comminuted Fractures of Middle Phalanx

Abstract

It is difficult to treat comminuted intraarticular fractures of the proximal joint surface of the middle phalanx, often lead to functional deficits and chronic pain. The aim of this study is to evaluate the results of dynamic external fixator applications, which consist of Kirschner wires and rubber bands in the treatment of such fractures. A total of 13 patients who were operated between March 2014 and August 2018 with a mean follow-up of 17 months were evaluated. Proximal interphalangeal joint range of motion and grip strength were measured and pain assessments were recorded using visual analog scale. On control radiographs, we evaluated the proximal interphalangeal joint reduction and the development of arthrosis. The mean proximal interphalangeal range of motion was 5 ° (0 ° to 9 °) and 73 ° (63 ° to 98 °). The grip strength was on average 88% (68% to 103%) compared to the unaffected hand. The mean visual analogue pain scale score was 0.8 (range 0 - 1.5). Although the proximal interphalangeal joint was concentrically reduced on the radiographs, 8 patients had step-off on the articular surface and 4 patients had joint line sclerosis. During follow-up, two patients underwent contracture

release surgery due to joint stiffness and limitation of flexion. Two patients had pin site infection and treated with short course of oral antibiotics. There was no significant relationship between radiographic results and other criteria ($p > 0.05$). The application of dynamic external fixator consisting of pins and rubbers based on the principle of distraction ligamentotaxis offers a cost-effective treatment for proximal comminuted intraarticular fractures of the middle phalanx.

Keywords: Phalanx Fracture, Dynamic External Fixator, Intraarticular Fractures

Parsiyel Pulmoner Venöz Dönüş Anomalisi Olan Sinüs Venosus Tipi Atriyal Septal Defektin Robotik Onarımı; Tek Bir Merkezin İlk Deneyimi

MD. Gökhan Erol

ÖZ

Amaç: Venöz dönüş anomalisinin eşlik ettiği atriyal septal defekt (ASD), robotik kalp cerrahisinin erken döneminde robotik tamir için kontrendikasyon olarak kabul edilirdi. Bu yazıda, parsiyel pulmoner venöz dönüş anomalisi (PAPVDA) ile sinüs venosus tip ASD tanısı alan hastaların robotik kardiyak cerrahi ile tedavisinde ilk deneyimimizi sunmayı amaçladık. **Metod:** ASD'ye eşlik eden PAPVDA olan yedi hasta bölümümüze cerrahi müdahale amacıyla başvurdu. Altı hasta erkekti ve ortalama yaş $23,6 \pm 4,8$ idi. Hastaların dördünde superior caval tip ASD, geri kalan üç hastada ise inferior caval tip ASD vardı. Tüm hastalar robotik tekniklerle ameliyat edildi. ASD, büyük otolog perikardiyal yama ile tamir edildi. Yama ASD'nin kenarlarına dikildi, böylece anormal pulmoner venler sol atriyal boşluğa yönlendirildi. ASD'nin onarımından sonra, tüm vakalarda olası daralmayı önlemek için atriyal insizyon başka bir otolog perikardiyal yama ile kapatıldı. **Bulgular:** Ortalama kros klemp süresi ve kardiyopulmoner baypas süresi sırasıyla $113,4 \pm 34,7$ dakika ve $189 \pm 58,6$ dakika idi. Operasyondan sonra %100 işlem başarısı ile artık şant saptanmadı. İşlemle ilgili herhangi bir komplikasyon da saptanmadı. **Sonuç:** PAPVDA sı olan ASD'nin robotik onarımı, konvansiyonel cerrahiye alternatif olarak güvenli ve uygulanabilir bir yöntemdir. Ayrıca robotik teknikle yapılan cerrahi görüş, konvansiyonel cerrahinin direkt görüşünden daha iyidir.

Anahtar Kelimeler: Asd, Papvda, Robotik Cerrahi, Kardiyak Cerrahi

Robotic Repair of Sinus Venosus Type Atrial Septal Defect With Partial Pulmonary Venous Return Anomaly; Initial Experience of a Single Center

Abstract

Objective: Atrial septal defect (ASD) with concomitant venous return anomaly was considered as a contraindication for robotic repair in early time of robotic heart surgery. In this report we aimed to present our initial experience on patients who were diagnosed sinus venosus type ASD with partial pulmonary venous return anomaly (PAPVRA), and repaired via robotic cardiac surgery system. **Methods:** Seven patients were presented for surgical intervention to our department with ASD concomitant with PAPVRA. Six patients were male, and mean age of patients were $23,6 \pm 4,8$. Four of the patients had superior caval type ASD, while the remaining three patients had inferior caval type ASD. All patients were operated with robotic techniques. ASD was repaired with large autologous pericardial patch. The patch was sutured to edges of ASD, thus the anomalous pulmonary veins were directed to left atrial cavity. After repairing of the ASD, atrial incision was closed with another autologous pericardial patch in all cases, for preventing the possible narrowing. **Results:** Mean cross-clamp time and cardiopulmonary bypass time was $113,4 \pm 34,7$ minute and $189 \pm 58,6$ minute, respectively. There was not any residual shunt after operation with the 100% procedural success. There were not any procedure-related complications either. **Conclusion:** Robotic repair of ASD with PAPVRA is safe and feasible method as an alternative to conventional surgery. Furthermore, surgical sight with robotic technique is better than direct vision of conventional surgery.

Keywords: Asd, Papvra, Robotic Surgery, Cardiac Surgery

Postthrombotic Syndrome

Assoc. Prof. MD. Meral Ekim - Prof. MD. Hasan Ekim

ÖZ

Derin ven trombozu (DVT) kalıtsal ve edinilmiş risk faktörlerinin etkileşimleri sonucu oluşabilen ciddi ve yaşamı tehdit eden bir hastalıktır. Pulmoner emboli (PE) ve posttrombotik sendrom (PTS) gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilir. DVT'nin kronik bir komplikasyonu olan posttrombotik sendrom (PTS) antikoagülan tedaviye rağmen hastaların %20 ile %50'sinde gelişebilir. PTS'nin patogenezi tam olarak aydınlatılamamasına rağmen, venöz hipertansiyonun PTS'nin patofizyolojisinde önemli bir rol oynadığı kabul edilmektedir. Valvüler reflü ve rezidüel venöz trombozun neden olduğu venöz hipertansiyon, kalıcı ödem ve cilt bulgularına neden olur. Etkilenen bacakta ağrı, kaşıntı, karıncalanma, şişlik ve ağırlık hissi başlıca PTS klinik semptomlarıdır. Bu semptomlar genellikle gündüz vakitleri uzun süre ayakta durmak veya yürümekle artar. Ancak, gece istirahat etmekle veya yatmakla da bu semptomlar azalır. PTS tanısı bu semptom ve bulgulara dayanarak klinik olarak konur. Klinik bulgu ve semptomları olmayanlarda, görüntüleme teknikleriyle valvüler reflü, persistan venöz obstruksiyon gibi anormallikler tespit edilse bile PTS tanısı konmamalıdır. DVT rekürrensleri, varikoziteler, venöz yetmezlik, yaşlanma ve artmış vücut kitle indeksinin PTS gelişmesine eğilim oluşturabilir. DVT sonrası PTS gelişiminde inflammatuar sürecin bir rolü olabileceği bildirilmiştir. Bu nedenle, DVT'li hastalarda CRP seviyelerinin izlenmesi önemlidir. Ancak, bu konu tartışmalı olup, ileri çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Posttrombotik Sendrom, Enflamasyon, Tromboz

Postthrombotic Syndrome

Abstract

Deep vein thrombosis (DVT) is a serious and life-threatening disease that may occur as a result of interactions of hereditary and acquired risk factors. It may cause serious complications such as pulmonary embolism (PE) and postthrombotic syndrome (PTS). PTS, a chronic complication of DVT, may occur in 20% to 50% of patients despite anticoagulant therapy. Although the pathogenesis of PTS has not been fully elucidated, it is accepted that the venous hypertension has an important role in the pathophysiology of PTS. Venous hypertension caused by valvular reflux and residual venous thrombosis causes persistent edema and skin findings. Pain, itching, tingling, swelling and feeling of heaviness in the affected leg are the major clinical symptoms of PTS. These symptoms usually increase during the daytime by standing or walking for a long time. However, these symptoms are reduced by resting or sleeping at night. The diagnosis of PTS is clinically established based on these symptoms and findings. In patients with no clinical signs and symptoms, PTS should not be diagnosed even if abnormalities such as valvular reflux and persistent venous obstruction are detected by imaging techniques. DVT recurrences, varicosities, venous insufficiency, aging, and increased body mass index may be a trend for the development of PTS. It has been reported that the inflammatory process may have a role in the development of PTS after DVT. Therefore, it is important to monitor CRP levels in patients with DVT. However, this issue is controversial and further studies are needed.

Keywords: Postthrombotic Syndrome, Inflammation, Thrombosis

Radius Proksimali Yerleşimli İntraosseöz Lipom: Takip mi Cerrahi mi '

MD. Coşkun Ulucaköy - MD. Ali Ekber Yapar - MD. Recep Öztürk - MD. İsmail Burak Atalay

ÖZ

Giriş: İntraosseöz lipom, matur lipositlerden köken alan nadir görülen benign kemik tümörlerindendir. Tüm kemik tümörleri içinde %0.1 oranında görülür. En çok tutulan bölgeler femur, tibia, fibula ve kalkaneus gibi uzun kemiklerdir. Yassı kemikler pelvis ve diğer bölgelerde nadir görülür. Radius yerleşimli intraosseöz lipom ise çok nadirdir. Biz bu çalışmada başarılı şekilde tedavi ettiğimiz, proksimal radius yerleşimli intraosseöz lipom olgusunu sunduk. Vaka Raporu: 52 yaşında erkek hasta yaklaşık 45 gündür sol dirseğinde ağrı ve hafif şişlik şikayeti ile başvurdu. Radyografilerinde, proksimal radiusta ekspansiyona yolaçan ve yağ dokusu natüründe izlenen intrameduller lezyon saptandı. Lezyon distalinin nörovasküler muayene bulguları normaldi. İntraosseöz lipom düşünülen hastaya kitlenin benign natürde görünmesi nedeniyle tek seansta eksizyonel biopsi planlandı. Genel anestezi altında lezyon üzerinden girilerek proksimal radius yerleşimli lezyon kürete edildi. Histopatolojik inceleme sonucu tanı intraosseöz lipom olarak geldi. Yirminci günde dikişleri alınan ve eklem hareket egzersizleri başlanan hastanın takiplerinde komplikasyona rastlanmadı. Hastanın 12. ay poliklinik kontrolünde nüks yok, eklem hareket açıklığı tam ve ağrısız idi. tartışma: İntraosseöz lipomlar olgun lipositlerin çoğalmasından kaynaklanan nadir selim tümörlerdir. Asemptomatik seyrebilen bu lezyonlarda, eğer mevcutsa, en sık rastlanılan semptom ağrıdır. Radyolojik olarak çevresi düzgün kenarlı, radyolusent lezyonlar olarak görülürler. Sklerotik sınırın görülmesi sık değildir. Sıklıkla korteks sağlamdır; fakat incilmesiyle birlikte ekspansil bir görünüm kazanır ve periost reaksiyonu görülmez. İntraosseöz lipomlar sadece yağ dokusu içerdiği için diğer primer osseöz lezyonlardan MRG ile kolaylıkla ayırt edilebilir, çünkü MRI'nın yağ dokusunu dökümente etme yeteneği mevcuttur ve yağ baskılı kesitlerde lezyonda baskılanma mevcuttur. Spontan gerilemenin mümkün olduğu bu selim kemik tümöründe ortopedisti cerrahiye yönelten en önemli nedenler, ağrı varlığı ya da lezyonun radyolojik olarak diğer kemik tümörlerine benzemesidir. Asemptomatik lezyonlar tanı doğrulaması sonrası takibe alınabilir. Bizim vakamızda, ağrı nedeniyle küretaj yapılan hastanın post- operatif ağrıları tamamen geçti. Takiplerinde nüks saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: İntraosseöz Lipom, Radius, Küretaj

Safra Kesesi Cerrahisi'nin Tarihsel Gelişimi

Asst. Prof. D. Turgay Karataş - Prof. Ph.D. Davut Özbağ

ÖZ

Günümüzde, safra taşları dünyada küresel bir sağlık sorunu olarak görülmektedir. Ulaşılabilen safra taşlarıyla ilgili en eski tıp bilgileri, eski Mısır ve Babilliler'e aittir. 4000 yıl öncesinde, Babilliler safra kesesi ile ilgili bazı kavram ve tanımları kullanmışlardır. İlk defa V. Yüzyılda, Yunanlı hekim Alexandros Trallianos safra taşlarını tanımlamıştır. Gray, 3000 yıllık Mısır mumyalarında, safra taşlarına rastlamıştır. Safra taşlarının hastalığa neden olabileceğini bulan kişi büyük anatomist ve hekim Vesalius'tur. Safra kesesine yönelik ilk cerrahi girişim, 1867 yılında Amerika Birleşik Devletlerinde "kolesistostomi" şeklinde uygulanmıştır. Kolesistektomi ise ilk defa 1882 yılında Berlin'de Langenbuch tarafından yapılmıştır. Karın boşluğunu bir endoskoplara ilk defa 1901 yılında George Kelling incelemiştir. İsveçli cerrah Jacobaeus 1910 yılında bu yöntemi insanlarda uygulamıştır ve ilk defa laparoskopi terimini kullanmıştır. 1938 yılında Veress karın içerisine basınçlı hava veren iğneyi, 1944 yılında ise Palmer intraabdominal basınç monitörünü geliştirmiştir. 1952 yılında Fourestier fiberglas soğuk ışık kaynağını geliştirmiştir. Laparoskopik kolesistektomi, köpekte C.Filipi, F.Mail ve Roosma tarafından 1985 yılında ilk kez yapılmıştır. Almanya'da 1985 yılında Erik Mühe insanda ilk laparoskopik kolesistektomiye gerçekleştirmiştir. 1987'de Fransa'da Philip Mouret videoskopik yöntemle ilk defa laparoskopik kolesistektomi yapmıştır. Ülkemizde ilk laparoskopik kolesistektomi, 1990 yılında, Ergun GÖNEY tarafından gerçekleştirilmiştir. Daha sonraları kolesistektomi ameliyatlarında NOTES (Natural Orifice Transluminal Endoscopic Surgery) ve SILS (Single Incision Laparoscopic Surgery) yöntemleri kullanılmaya başlanmıştır. SILS kolesistektomisinin ilk raporları 1997'de Navarra tarafından yayınlanmıştır. Marescaux ve arkadaşları ise NOTES yöntemiyle 2009 yılında ilk kolesistektomiye yapmışlardır. Ülkemizde ilk NOTES yöntemiyle kolesistektomi 2009 yılında Rıdvan Seven tarafından yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Safra Taşları Tarihçesi, Safra Kesesi Cerrahisi, Kolesistektomi

Historical Development of the Gallbladder Surgery

Abstract

Nowadays, gallstones are considered as a global health problem in the world. The oldest medical information about gallstones, which can be reached, belongs to the ancient Egyptians and Babylonians. 4000 years ago, the Babylonians used some concepts and definitions related to gallbladder. For the first time, in the 5th century, Greek physician Alexandros Trallianos defined gallstones. Gray identified gallstones in 3000 years old Egyptian mummies. The person who finds that gallstones can cause disease is the great anatomist and physician Vesalius. The first surgical intervention for the gallbladder was performed in 1867 in the United States as cholecystostomy. Cholecystectomy was first performed by Langenbuch in 1882 in Berlin. George Kelling first studied the abdominal cavity with an endoscope in 1901. The Swedish surgeon Jacobaeus applied this method to humans in 1910 and used the term laparoscopy for

the first time. Veress developed the needle that gave compressed air into the abdomen in 1938. Palmer developed the intraabdominal pressure monitor in 1944. Fourestier made the fiberglass cold light source in 1952. In 1985, laparoscopic cholecystectomy was performed by C. Filipi, F. Mail and Roosma in dogs for the first time. In 1985, Erik Mühe performed the first laparoscopic cholecystectomy on human in Germany. For the first time, in 1987, Philip Mouret performed laparoscopic cholecystectomy with videoscopic method in France. In our country, the first laparoscopic cholecystectomy was performed by Ergun Göney in 1990. Later, NOTES (Natural Orifice Transluminal Endoscopic Surgery) and SILS (Single Incision Laparoscopic Surgery) methods have started to be used for cholecystectomy. The first reports of cholecystectomy with SILS method were published by Navarra in 1997. Marescaux et al. performed the first cholecystectomy with NOTES method in 2009. In our country, first cholecystectomy with NOTES method was performed by Rıdvan Seven.

Keywords: Gallstones History, Gallbladder Surgery, Cholecystectomy

Servikal Kanser Venöz Tromboemboli Profilaksisi Sırasında Dabigatran ile Tedavi Edilebilir: Hela Hücreleri Üzerinde in Vitro Çalışma

MD. Gökhan Erol

ÖZ

Amaç: Dabigatran da dahil olmak üzere yeni oral antikoagülanlar dünya çapında sistemik emboli ve derin ven trombozunun profilaksisinde ve tedavisinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Tromboembolik bozukluk, malignite kendisinin ardından önce gelen ikinci nedenidir, kanser hastalarında ciddi bir risk faktörüdür. Kanser hastalarında ayrıca venöz tromboembolik olay gelişme riski artmıştır. Bununla birlikte, antikoagülan ilaçların kanser hücreleri üzerinde etkisi olabileceğini gösteren çok az veri vardır. Çalışmanın amacı, dabigatranın, insan rahim ağzı kanserinden türetilmiş bir kanser hücre dizisi olan HeLa hücreleri üzerindeki sitotoksik etkilerini araştırmaktır. **Metod:** Hücreler 96'lı kültürde, altı tekrar halinde 50.000 hücre / ml başlangıç yoğunluğunda yerleştirildi ve %10 fetal bovin serumu (FBS) ilave edilerek Dulbecco'nun Modifiye Eagle's Mediumu (DMEM) / Ham's F12'de inkübe edildi. İnkübasyonun ardından, hücreler test maddesinin [Pradaxa (dabigatran etexilate, 150 mg) TM] altı farklı dilüsyonu ile muamele edildi. Test materyali, % 1 dimetil sülfoksit ile desteklenmiş kültür ortamında hazırlandı. Başlangıç dozu için stok solüsyon 0,30 g / 20 ml olarak hazırlandı. Stok çözeltisi seri seyreltme işlemine tabi tutuldu ve beş dilüsyonda hazırlandı ve sadece DMEM / F12 ortamı kontrol grupları olarak kullanıldı. **Bulgular:** Hücre canlılığı, MTT tahlili ile belirlendi. 24 saatlik inkübasyonda, dabigatran'ın tüm dilüsyonlarına maruz kalan hücreler normal fibroblastik morfolojisine kıyasla önemli bir fark gösterdi. Hücreler; nükleer yoğunlaşma, yuvarlak morfoloji ve hücre dejenerasyonu dahil olmak üzere hücresel rejenerasyon sergilemiştir. HeLa hücrelerinin canlılığı inkübasyondan 24 ve 48 saat sonra incelenmiştir. 24 ve 48. saatlerde dabigatran tüm dilüsyonlarda sitotoksik etki göstermiştir. **Sonuç:** Bu çalışmanın sonuçlarına dayanarak, Dabigatran sadece venöz tromboembolizmin profilaksisi için değil, özellikle rahim ağzı kanseri hastalarında hücre çoğalmasının önlenmesinde de kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Dabigatran, Hücre Kültürü, Sitotoksisite, Hela Hücreleri

Cervical Cancer May Be Treated by Dabigatran During Venous Thromboembolism Prophylaxis: in Vitro Study On Hela Cells

Abstract

Objective: New oral anticoagulants including dabigatran are commonly used in the prophylaxis and treatment of systemic embolism and deep vein thrombosis worldwide. Thromboembolic disorder, second leading cause of death after the malignancy itself, is a serious risk factor in cancer patients. Cancer patients have also an increased risk of developing venous thromboembolic events. However, there is only a few data suggest that anticoagulant drugs may have an effect on cancer cells. **Aim of the study** to investigate the cytotoxic effects of dabigatran on a cancer cell line HeLa cells derived from human cervical cancer. **Methods:** Cells were placed in 96-well culture at an initial density of 50.000 cells/ml in six replicates and incubated

in the Dulbecco's Modified Eagle's Medium (DMEM)/Ham's F12 supplemented with 10% fetal bovine serum (FBS). Following incubation, the cells were treated with six dilutions of the test material [Pradaxa (dabigatran etexilate, 150 mg)TM]. Test material was prepared in culture medium supplemented with 1% dimethyl sulfoxide. Stock solution were prepared as 0.30 g/20 ml for the initial dose. Stock solution underwent serial dilution and were prepared in five dilutions and only DMEM/F12 medium was served as control groups. Results: The cell viability was determined by MTT assay. At 24-hour incubation, the cells exposed to all dilutions of dabigatran showed a significant difference compared to normal fibroblastic morphology. The cells displayed cellular alterations including nuclear condensation, rounded morphology, and cell degeneration. The viability of HeLa cells was examined at 24 and 48 post-incubation hours. At 24 and 48 hours, dabigatran showed a cytotoxic effect in all dilutions. Conclusion: Based on the results of this study, dabigatran may be used not only prophylaxis of venous thromboembolism but also preventing of cell proliferation especially in cervical cancer patients.

Keywords: Dabigatran, Cell Culture, Cytotoxicity, Hela Cells

Skar Gebelikliğinde İki Basamaklı Tedavi: Olgu Sunumu ve Literatür Gözden Geçirilmesi

Inst. MD. Burak Elmas

ÖZ

Sezaryen skar gebeliği (SSG) gebelik materyalinin miyometriyal dokunun az yahut hiç olmadığı eski sezaryen yerine yerleşmesiyle ortaya çıkan bir dış gebelik durumudur. Görülme sıklığı sezaryen hızındaki artışa bağlı olarak artmaktadır. 39 yaşında son adete göre 5 hafta 6 günlük gebe olan vaka tarafımıza vajinal kanama şikayetiyle başvurdu. Beta hcg değeri 11887 mIU /ml olan hastanın transvajinal ultrasonunda sezaryen skar yerinde yerleşen 12x15 mm gebelik materyali izlendi. Hastaya durumu ve tedavisi hakkında bilgi verildikten sonra onamı alınarak ultrason eşliğinde karmen küretaj tedavisi planlandı. Yapılan kontrol ultrasonda ise sezaryen insizyon yerinde 9X8 mm gebelik materyali persiste etmekte kesenin büyük kısmının miyometriumla çevrili kısmı olduğu izlenmiş olup kesenin bir kısmının miyometriuma gömülü bir kısmının ise skar hattına yapışık olduğu düşünüldü. Skar hattının çok incelmış görünmesi nedeniyle revizyon küretaj düşünülmeydi. Sistemik metotreksat uygulandı. İşlem sonrası bakılan beta hcg değeri ise 4499 mIU/ml olarak ölçüldü. 3 haftanın sonunda beta hcg değeri negatif olan hastanın ultrasonunda da kese görüntüsü kayboldu. Az görülen bir ektopik gebelik türü olan skar gebeliğinin tedavisi ciddi komplikasyonlardan kaçınılabilmesi açısından oldukça dikkatli bir şekilde uygulanmalıdır. D&C uygulanması kolay olan bir SSG tedavi şeklidir ancak tedavi başarısızlığı ve kanama gibi komplikasyonları bulunmaktadır. Tedavi başarısızlığı olan olgularda ikinci bir tedavi metoduna geçilerek tedavi tamamlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Skar Gebeliği, Küretaj, Metotreksat

Two-Step Treatment of Scar Pregnancy: Case Report and Review of Literature

Abstract

Cesarean scar pregnancy (SSG) is an ectopic pregnancy condition that emerges from the old cesarean section where the pregnancy material is settled has less or no myometrial tissue. The incidence is increased due to the increase in cesarean rate. A 39-year-old woman who was 5 weeks and 6 days pregnant was admitted to our clinic with vaginal bleeding. Beta hcg value was 11887 mIU / ml. Transvaginal ultrasound revealed a 12x15 mm pregnancy material which was located at the caesarean section. After the patient was informed about his condition and treatment, The patient was planned to receive ultrasound guided curettage treatment. In control ultrasound, 9X8 mm pregnancy material persisted in cesarean section and most of the pouch was surrounded by myometrium. Because the scar line was very thin, revision curettage was not considered. Systemic methotrexate was administered. Beta hcg value was measured as 4499 mIU / ml. At the end of 3 weeks, beta hcg value was negative. The treatment of scar pregnancy, a rare type of ectopic pregnancy, should be applied very carefully to avoid serious complications. Curettage is a form of SSG treatment that is easy to administer, but it has complications such as treatment failure and bleeding. In patients with treatment failure, a second treatment method can be necessary to complete the treatment.

Keywords: Scar Pregnancy, Curettage, Methotrexate

Spor ile İlişkili Göz Yaralanmalarında Epidemiyolojik ve Klinik Değerlendirme

Asst. Prof. MD. Hatice Daldal

ÖZ

Amaç: Sporda görülen göz yaralanmalarının epidemiyolojik ve klinik özelliklerini değerlendirmek. Gereç ve Yöntem: Ocak 2015 - Mayıs 2019 tarihleri arasında Uşak Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği'ne spor ile ilişkili göz travması nedeniyle başvuran 48 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Tüm hastaların yaş, cinsiyet, travmadan etkilenen göz, travma nedeni, tedavi öncesi ve sonrası görme keskinliği değerleri, travma sonucu göz patolojisi, orbita BT, orbita USG bulgusu kaydedildi. Veriler SPSS 22.0 programına girilerek istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 25.41 ± 8.51 idi. Hastaların 45'i (%93.75) erkek, 3'ü (%6.25) kız idi. Travma %54.17 sağ, %45.83 sol gözü etkilemekteydi. Travma nedenleri göze futbol topu, basketbol topu, voleybol topu, masa tenisi topu, boya topu çarpması, spor yaparken düşme, çarpışma idi. Sırasıyla en sık futbol, basketbol, voleybol, tenis oynarken gerçekleştiği gözlemlendi. Travma sonucu oluşan göz patolojileri; 38 (%79.16) konjonktival hemoraji, 16 (%33.33) hifema, 14 (%29.16) kornea epitel defekti, 12 (%25) göz kapağında cilt abrazyonu veya laserasyonu, 3 (%6.25) pupil düzensizliği, 2 (%4.16) commotio retina, 2 (%4.16) vitreus hemorajisi, 1 (%2.08) travmatik katarakt, 1 (%2.08) retinal hemoraji idi. Hiçbir hastada açık veya kapalı perforasyon gözlenmedi. Tedavi öncesi ve sonrası görme keskinliği düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu ($p < 0.05$). Orbita BT'de 8 (%16.66) orbita medial duvar fraktürü, 1 (%2.08) orbita taban fraktürü mevcuttu. Orbita USG kayıtlarında 2 (%4.16) hastada vitreus hemorajisi mevcuttu. Tartışma: Sporda görülen göz yaralanmaları ciddi görme kaybına, buna bağlı morbiditeye neden olmaktadır. Koruyucu hekimlik açısından özel koruyucu gözlük kullanımı gibi gerekli önlemlerin alınması ile göz yaralanmalarının engellenmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Göz Yaralanmaları, Spor

Epidemiological and Clinical Evaluation of Sports-Related Ocular Injuries

Abstract

Purpose: To evaluate the epidemiological and clinical features of ocular injuries in sports. Material and Method: The records of 48 patients who were admitted to Uşak Education and Research Hospital, Department of Ophthalmology due to sports-related ocular trauma between January 2015 and May 2019 were retrospectively analyzed. Age, gender, laterality, cause of trauma, visual acuity before and after treatment, ocular pathologies resulting from trauma, orbital CT, orbital USG findings were recorded. Data were statistically evaluated with SPSS version 22.0. Results: The mean age of patients was 25.41 ± 8.51 years. 45 (93.75%) were boys and 3 (6.25%) were girls. The right eye was affected in 54.17%, left eye in 45.83%. The causes of trauma were the football, basketball, volleyball, table tennis ball, paint ball, falling during sport and smash. It was observed that trauma was most common in football, basketball, volleyball, tennis respectively. Ocular pathologies resulting from trauma; 38 (79.16%) conjunctival hemorrhage, 16 (33.33%) hyphema, 14 (29.16%) corneal epithelial defect, 12

(25%) skin abrasion or laceration in eyelid, 3 (6.25%) pupil irregularity, 2 (4.16%) commotio retina, 2 (4.16%) vitreous hemorrhage, 1 (2.08%) traumatic cataract, 1 (2.08%) retinal hemorrhage. None of the patients was not observed in either open or closed perforation. There was statistically significant difference between visual acuity before and after treatment ($p < 0.05$). There were 8 (16.66%) orbital medial wall fractures and 1 (2.08%) orbital baseline fractures in orbital CT. There were 2 (4.16%) patients with vitreous hemorrhage in orbital USG record. Discussion: Ocular injuries in sports cause severe vision loss and related morbidity. In terms of preventive medicine, it is possible to prevent ocular injuries by taking necessary precautions such as the use of special protective eyeglasses.

Keywords: Ocular Injuries, Sports

Varis Tedavisinde Endovenöz Lazer Ablasyonunun Sonuçlarımız

MD. Hakan Kartal

ÖZ

Alt ekstremité kronik venöz yetmezlik (CVI) ve varisli damarlar, toplumda çok yaygın olan ve yaşam kalitesinde ve iş gücünde ciddi kayıplara neden olan önemli bir hastalıktır. Birçok çalışmada, CVI'nın erişkin bireysel popülasyonun % 25-50'sinde görüldüğü bildirilmiştir. CVI'nın en sık görülen semptomları bacaktağı ağrı, yorgunluk, yanma hissi, şişme, kaşıntı ve karıncalanmadır ve bu semptomlar hastaların yaşam kalitesini önemli ölçüde bozar. CVI klinikte sadece kozmetik bir problem olarak ortaya çıkabilir veya venöz ülserler gibi ciddi komplikasyonlara neden olabilir. Ciddi komplikasyon oranı% 20-40 arasında değişmektedir. Son 20 yılda, CVI'nın tanısında ve tedavisinde çok ciddi gelişmeler olmuştur. Bunlardan en önemlisi, venöz yetmezliğin tanı ve tedavisinde renkli doppler ultrasonografi (CDUS) kullanımıdır. Bu gelişmeler ile, endovenöz lazer ablasyonu (EVLA), radyofrekans ablasyonu (RFA), köpük skleroterapi ve son zamanlarda N-bütıl siyanoakrilat (NBCA) ile endovenöz tedavi yöntemleri RDUS altında geliştirilmiştir. RDUS tarafından lokal anestezi ile uygulanan bu yöntemler tüm dünyada yaygınlaşmakta ve büyük ölçüde cerrahi tedavinin yerini almaktadır. Bu çalışmada variköz ven hastalarında endovenöz lazer ablasyon (EVLA) tekniğinin sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Varisli Ven, Endovenöz Lazer, Venöz Yetmezlik

Results of Endovenous Laser Ablation in the Treatment of Varicose Vein

Abstract

Lower extremity chronic venous insufficiency (CVI) and varicose veins are an important disease that is very common in the society and causes serious losses in quality of life and labor force. In many studies, it has been reported that CVI is seen in 25-50% of the adult individual population. The most common symptoms of CVI are pain in the leg, fatigue, burning sensation, swelling, itching and tingling and these symptoms significantly impair the quality of life of patients. CVI may occur only as a cosmetic problem in the clinic or may cause serious complications such as venous ulcers. The rate of serious complications varies between 20-40%. In the last 20 years, there have been very serious developments in the diagnosis and treatment of CVI. The most important of these is the use of color doppler ultrasonography (CDUS) in the diagnosis and treatment of venous insufficiency. With these advances, endovenous laser ablation (EVLA), radiofrequency ablation (RFA), foam sclerotherapy and recently endovenous treatment methods with N-butyl cyanoacrylate (NBCA) have been developed under RDUS. These methods, which are applied by RDUS with local anesthesia, have become widespread all over the world and have largely replaced surgical treatment. In this study, we aimed to evaluate the results of endovenous laser ablation (EVLA) technique in varicose vein patients.

Keywords: Varicose Vein, Endovenous Laser, Venous Insufficiency

Ventriküloperitoneal Şant Disfonksiyonu: 97 Hidrosefali Hastasının Analizi

MD. Ulaş Yüksel

ÖZ

Giriş: Bu çalışmada bölümümüzde hidrosefali nedeniyle ventriküloperitoneal şant cerrahisi yapılan hastaları retrospektif olarak inceledik. Şant disfonksiyonunun oranlarını ve nedenlerini analiz ettik. **Gereç ve Yöntemler:** Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroşirürji Kliniği'nde Ocak 2017 - Aralık 2017 tarihleri arasında ventriküloperitoneal şant cerrahisi uygulanan 97 hastada (45 erkek, 52 kadın) klinik veriler ve komplikasyonlar değerlendirildi. Ortalama yaş 13.6 ay ve ortalama takip süresi 12 ay idi. **Bulgular:** İncelenen 97 hastanın 32' sinde şant disfonksiyonu gelişti. Ventriküloperitoneal şant cerrahisi olan hastaların% 32.9' u revize edildi. Bu 32 hastanın 10' unda şant enfeksiyonu, 8' inde şant tıkanıklığı (ventriküler kateter tıkanması), 3' ünde beyin omurilik sıvısı toplanması, 2' sinde cilt nekrozu, 2' sinde subdural efüzyon, 3 'ünde yanlış ventriküler kateter yerleştirilmesi, 2' sinde abdominal psödokist ve 2 hastada kasık fıtığı nedeniyle şant revizyonu yapıldı. **Sonuç:** Hidrosefali, morbidite ve mortalitesi yüksek bir hastalıktır. Ventriküloperitoneal şant, halen hidrosefali cerrahisinin ilk tercihidir. Bu nedenle, şant komplikasyonlarının önlenmesi ve şant disfonksiyon oranlarını azaltmanın yollarının bulunması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Disfonksiyon, Komplikasyon, Revizyon, Ventriküloperitoneal Şant

Ventriculoperitoneal Shunt Disfunctions: Analysis of 97 Hydrocephalus Patients

Abstract

Introduction In this study we examined the patients who underwent ventriculoperitoneal shunt surgery for hydrocephalus in our department retrospectively. We analyzed the rates and reasons of shunt disfunction. **Methods** Clinical data and complications were evaluated in 97 patients (45 male, 52 female) who underwent ventriculoperitoneal shunt surgery between January 2017 and December 2017 in the Neurosurgery Department of Şanlıurfa Training and Research Hospital. The mean age was 13.6 months and mean follow-up period was 12 months. **Results** Shunt dysfunction had developed in 32 of the 97 patients whom were examined. 32.9% of the patients with ventriculoperitoneal shunt surgery were revised. Shunt revision was made in this 32 patients because of shunt infection in 10, shunt obstruction (ventricular catheter occlusion) in 8, cerebrospinal fluid collection under skin in 3, skin nekrosis in 2, subdural effusion in 2, incorrect placement of ventricular catheter in 3, abdominal pseudocyst 2, inguinal hernia in 2 patients. **Conclusion** Hydrocephalus is a disease with high morbidity and mortality. Ventriculoperitoneal shunting is still the first choice of hydrocephalus surgery. Therefore, prevention of shunt complications and finding ways to reduce shunt dysfunction rates should be.

Keywords: Complication, Disfunction, Revision, Ventriculoperitoneal Shunt

Yeme Bağımlılığı /obezite ve Spor

Asst. Prof. MD. Kerim Güzel - Assoc. Prof. Ph.D. Nermin Gürhan

ÖZ

Son yıllarda tüm dünyanın önemli sağlık sorunları arasında yeme bağımlılığı-obesite önemli bir sağlık sorunu olarak yer almıştır. Yapılan çalışmalara göre özellikle işlenmiş, çok lezzetli ve yüksek enerjili yiyeceklerin bağımlılık yaptığı doğrultusundadır. DSM-5'e göre madde bağımlılığı ile yeme bağımlılığı kriterleri arasında benzerlikler olduğu şeklidir. Obezitenin önemli nedenleri arasında yüksek kalorili gıdaların yaygınlaşması ve tencere yemeğinden uzaklaşma, harcanandan çok fazla alınan kaloriler ve yürüme-spor vb nin terk edilmesi olarak sayabiliriz. Aynı şekilde yüksek kalorili yiyecekler genellikle yağ ve şeker birlikteliğini içermesi nedeni ile madde bağımlılığında olduğu gibi kompulsif yeme ile ilişkilenebilir ve ödül disfonksiyonu ile sonuçlanmaktadır. Yağ vücut ağırlığına neden olurken tatlı ise bağımlılık benzeri davranışların üretilmesine neden olmaktadır. Obezite geleneksel yöntemlerle tedavi edilebilecek basit bir fazla kilo sorunu değil tam aksine yüksek sağlık riskleri taşıyan önlenemez bir klinik ve toplumsal sağlık sorunudur. Kişilerin tıbbi tedavilerinin yanı sıra yaşam tarzlarının değiştirilmesi yürüyüş ve sporun tedaviye eklenerek ele alınması gereken bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: Yeme Bağımlılığı-Obezite-Spor

Food Addiction/obesity and Sports

Abstract

In recent years, food addiction-obesity has become one of the serious health problems in the world. The studies made have revealed that especially the processed, very delicious, and high-energy foodstuffs cause addiction. According to DSM-5, the criteria of drug addiction and food addiction are similar. Proliferation of high-calorie foods, alienation from pot dishes, intake of much more calorie than one burns, quitting of walk and sports, etc. can be mentioned as important reasons of obesity. Similarly, since the high-calorie foods generally include fat and sugar combination, they are associated with compulsive eating, and result in reward dysfunction, as is the case with drug addiction. While fat increases the body weight, sweets cause addiction-like behaviors. Obesity is not a simple overweight problem that can be treated with conventional methods; quite the contrary, it is a preventable clinical and social health problem that has serious health risks. It is a situation that must be dealt with by changing the individuals' life styles and adding walk and sports to the therapy in addition to their medical treatments.

Keywords: Food Addiction-Obesity-Sports

Güç Spor Dahındaki Adölesanların Besin Tüketimlerinin Diyet Pral Değerine Katkısı

Ms. Ceren Albayrak - Prof. Ph.MD. Efsun Karabudak - MMD. Tuğba Kocahan

ÖZ

Adölesan sporcuların enerji ve besin ögesi alımlarının yeterli ve dengeli olması önemlidir. Vücudun asit-baz dengesini etkileyen faktörlerden birisi diyetteki yiyecek ve içeceklerin çeşidi ve miktarıdır. Diyetin asit yükünü belirlemede diyet potansiyel renal asit yükü (PRAL) kullanılan yöntemlerdir. Kaslarda asidik bir ortam oluşması yorgunluğa sebep olabileceğinden egzersiz performansı dolaylı yollardan etkilenir. Amaç: Güç spor dalı ile uğraşan adölesan sporcuların tükettikleri yiyecek ve içecek çeşitliliğinin ve miktarının diyet PRAL değerleri ile bu besinlerin toplam diyet PRAL değerine katkı oranlarını belirlemektir. Yöntem: Çalışma etik kurul onayı alınarak Kasım 2018-Ocak 2019 tarihleri arasında Ankara Türkiye Olimpiyat Hazırlık Merkezi'nde (TOHM) yürütülmüştür. Çalışmaya yaşı 17.7 ± 0.7 yıl olan kürek ve atletizm spor dalları ile 4.4 ± 1.9 yıldır uğraşan 42 adölesan sporcu (%69.0 erkek) dahil edilmiştir. Yüz yüze görüşme tekniği ile genel beslenme durumlarını sorgulayan anket formu uygulanmıştır. İki günlük, 24 saatlik besin tüketim kayıtları (bir antrenman günü) alınmıştır. Diyetle alınan enerji ve besin öğeleri, Beslenme Bilgi Sistemi (BEBİS) kullanılarak analiz edilmiştir ve veriler Türkiye Beslenme Rehberi 2015 (TÜBER) ile karşılaştırılmıştır. Net endojen asit üretim (NEAP) değeri, Remer ve arkadaşlarının geliştirdiği PRAL hesaplama formülüyle hesaplanmıştır. Bireylerin vücut ağırlığı ve vücut bileşimi Tanita MC 980 biyoelektrik empedans analiz cihazı ile ölçülmüştür. Bulgular: Erkek sporcuların diyet PRAL değeri 29.1 ± 23.8 mEq/gün, kadın sporcuların 23.9 ± 17.5 mEq/gün'dür. Süt ve süt ürünlerini, kurubaklagilleri, meyve ve sebze tüketimini günlük önerilerin miktarların altında tüketirlerken; et/et çeşitlerini, yumurtayı, tahıl grubunu ve yağlı tohumları önerilen miktarlarda tüketmektedirler. Sporcuların tükettikleri et/et çeşitleri ve yumurta diyet PRAL değerine pozitif yönde (%51.8-53.0), sebze grubu negatif yönde en büyük (%58.3-68.6) katkıyı sağlamıştır. Sonuç: Sporcuların diyet yiyecek ve içecek çeşitliliği ve miktarı diyetlerini asiditeye daha yaklaştırmıştır. Sporcuların diyet PRAL değerini dengelemeleri ve sağlıklı beslenme alışkanlığı kazanmaları için yetersiz miktarlarda da tükettikleri sebze/meyve tüketimleri konusunda bilinçlendirilmesi gerekir. Sağlıklı beslenme önerileri içerisinde PRAL değerini kullanmak tek başına bir değerlendirme faktörü olmamakla birlikte değerlendirmeler arasına alınması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Potansiyel Renal Asit Yükü, Adölesan, Güç Sportu, Besin Tüketimi

Köpeklerde Kor Triatriatum Sinisterin Ekokardiyografi İle Değerlendirilmesi

Ph.D. Melahat Toker

ÖZ

Amaç: Son derece nadir görülen kor triatriatum sinister(KTS) konjenital kardiyak anomalidir. KTS sol atriumu ikiye ayıran faskomüsküler bir zar ile karakterizedir. Zarın sol atrium içinde oluşturduğu akım engelleyici etki, mitral darlığındakine benzer semptomlara yol açar. Nefes darlığı, yorgunluk, efor yetersizliği gibi semptomlarda M mode, iki boyutlu ve Doppler ekokardiyografinin tanıdaki değeri paylaşılmıştır. **Yöntem:** Kor triatriatum sinistir tanısıdarlığın derecesine ve eşlik eden belirtilere bağlı olarak her yaşta konulabilir. 2002-2019 tarihleri arasında KTS tanısı konan 4 hastadan 2'igolden cinsi ırkı, 1'icocker köpeklerdi. 1'i ise tekir cinsi kedi idi. **Bulgular:** Hastaların çoğunda kardiyak yapıların normaldeki gibi olduğu ancak sol boşlukların genişlediği görüldü. Transtorasik ekokardiyografide golden cinsinden birinde tüm kalp genişlemiş ve mitral-triküspit kapak üzerinde 2/4 yetmezlik, ciddi pulmoner hipertansiyonla yoğun perikardial-plevral sıvı izlendi. Golden köpeklerin birinde interatriyal defektle beraber sağ boşluklarda genişleme ve ileri triküspit yetmezlik ile pulmoner hipertansiyon mevcuttu. Cocker köpeğimizde ve tekir kedimizde sadece sol atriumu ikiye ayıran membran mevcuttu. **Sonuç:** Klinik bulguların değişkenliği ve ek kardiyak lezyonların varlığına rağmen KTS tanısında ekokardiyografi hayvanların yaşam kalitesine katkı sağlamaktadır. **Anahtar kelime:** Kor triatriatum sinistir, ekokardiyografi, köpek, kedi, kalp kusurları

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime: Kor Triatriatum Sinistir, Ekokardiyografi, Köpek, Kedi, Kalp Kusurlar

The Evaluation of Criterious Sinuser With Echocardiography in Dogs

Abstract

Objective: Extremely rare triatryatum sinister (KTS) is congenital cardiac anomaly. KTS is characterized by a fisco muscular membrane that separates two left atrium. The current blocker effect in the left atrium leads to symptoms similar to mitral density. Symptoms such as depression, fatigue, efor failure, M +, two-dimensional and Doppler echocardiography have been shared in the diagnosis. **Method:** The triathrathum may be placed at any age, depending on the level of diagnosis and the accompanying symptoms. From 4 patients who had a diagnosis of KTS between 2002 and 2013, 2 rats and 1'cocker dogs were 2. 1 was the lion's cat. **Results:** In most patients the cardiac structures were normal, but the left cavities were expanded. One of the goldsmiths in transthoracic echocardiography was monitored with 2/4 insufficiency, severe pulmonary hypertension and total peripheral-pleural fluid in the whole heart expanded and mitral-tricuspid valve. In one of the golden dogs there was an enlarged defect in the right cavities and pulmonary hypertension with advanced tricuspid failure. In our cocker dog and our cat cats there was only there was a membrane separating the left atrium. **Conclusion:** Despite the presence of clinical findings and presence of additional cardiac lesions, it contributes to the quality of life of echocardiographic animals in the diagnosis of KTS.

Keywords: Keyword: Cor Triatriatum Synest, Echocardiography, Dog, Cat, Heart Defect

Laboratuvar Hayvanlarında Sağlık Gözetimi ve Önemi

Asst. Prof. Ph.D. Buğra Genç

ÖZ

Sağlık, biyomedikal ve diğer birçok fen bilimleri alanında yapılan araştırmalarda canlı hayvan kullanımı önemli bir yer tutmaktadır. Hücre, doku, organ ve sistem ilişkisini en iyi ortaya koyan araştırma modelleri canlı hayvan modelleridir. Araştırmalarda kullanılacak olan hayvanların sağlık durumları araştırmaların sonucunu direkt olarak etkileme potansiyeline sahiptir. Bu nedenlerle bilimsel araştırmalarda bilinen biyolojik özelliklere sahip hayvanların kullanımı deneysel sonuçların tekrarlanabilirliğini sağlamak açısından önemlidir. Yetiştirme, tedarik hattı veya araştırma sürecinde herhangi kritik bir noktada enfeksiyöz etken bulunma ihtimali dahi hayvanların mikrobiyolojik yönden kaliteli bir takip altında bulunmaları gereksinimini doğurmaktadır. Söz konusu potansiyel tehlikenin kontrolü, hayvan sağlığı ve standardizasyon uluslararası alanda kabul gören sağlık gözetimi programları ile sağlanabilir. Yüksek maliyetli olması ve laboratuvar alt yapısı ihtiyacı nedeniyle sağlık gözetimi programları ülkemizde laboratuvar hayvanları yetiştirme, tedarik ve araştırma ruhsatına sahip merkezlerde etkin biçimde uygulanmamaktadır. Bu program uygulamaları hayvanların mikrobiyolojik kaliteleri hakkında bilgi sağlamaya yarayan dizayn, izolasyon, örnekleme, gözetim, raporlama ve yorumlama basamaklarının etkin biçimde kullanıldığı bir bütündür. Bu basamaklar dahilinde mikrobiyolojik ünite, hayvan ve çalışan ve ekipman trafiği, türlerine göre enfeksiyöz etkenlerin 3 aylık ve yıllık kontrolleri, personel eğitimi ve karantina konuları detaylı biçimde yer almaktadır. Enfeksiyöz etken kontrol ve tespitinde günümüzde kültür ekimi, serolojik ve moleküler teknikler kabul gören uygulamalardır. Prosedüre uygun ve düzenli olarak sağlık gözetimi uygulanan elde edilen sonuçların raporların sunulduğu merkezlerden hayvan sağlanması, karantina süreçlerinde de araştırmacılara kolaylık sağlamaktadır. Sonuç olarak laboratuvar hayvanları yetiştirme, tedarik ve kullanımları alanında hayvan, çevre ve araştırmacı sağlığının korunması, hayvan refahının sağlanması ve gerçeğe en yakın bilimsel verilerin elde edilmesi için uluslararası alanda kabul gören sağlık gözetim programlarının uygulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Model, Laboratuvar Hayvanı, Sağlık Gözetimi, Standardizasyon

Health Monitoring and Importance in Laboratory Animals

Abstract

The use of live animals in health, biomedical and many other natural sciences has an important place. The best research models can show the relationship between cells, tissues, organs and systems are live animal models. The health status of the animals to be used in the research has the potential to directly affect the results of the research. For these reasons, the use of animals with known biological characteristics in scientific research is important to ensure the repeatability of experimental results. The possibility of presence of infectious agents at any critical point in the breeding, supply line or research process leads to the need for animals to be under a microbiological quality monitoring. Control of the potential hazard, animal health and

standardization can be achieved by internationally recognized health surveillance programs. Due to the high cost and the need for laboratory infrastructure, health surveillance programs are not implemented effectively in centers with laboratory animal breeding, supply and research licenses in our country. This program is a whole of design, isolation, sampling, surveillance, reporting and interpretation steps that provide information about microbiological qualities of animals. Within these stages, microbiological unit, animal and worker and equipment traffic, 3-month and annual controls of infectious factors by type, personnel training and quarantine issues are detailed. Today, culture cultivation, serological and molecular techniques are accepted as applications in the control and detection of infectious agents. The provision of animals from the centers, where appropriate and regular health surveillance and outcome reports have been submitted to the procedure, provide the researchers with the convenience of quarantine processes. As a result, in the field of breeding, procurement and use of laboratory animals, internationally recognized righteous surveillance programs should be implemented in order to protect animal, environmental and researcher health, to ensure animal welfare and to obtain the confidential scientific data.

Keywords: Health Monitoring, Laboratory Animal, Model, Standardization